DAN SAVA-SEMAKA

AM FOST MANECHIN

LA FABRICA DE PREZERVATIVE

CONCURS

Trimiteți-mi 3 capace după ceafă pe adresa: Blv. Take Protopopescu colț cu locul unde a dat el colțul și veți putea câștiga:

- **5 statuete maro de prost gust cu balerine maro în poziții indecente pentru tineret**
- **un bilet la loto de la extragerea trecută**
- **un tablou cu un bou care se uită la un pește prăjit**
- **noul aspirator cu filtru de cafea care suge praful și-l scoate boabe**
- **o carte de bucate norvegiană tradusă în finlandeză**
- **o excursie pentru vizitarea gratuită a Peleșului pe dinafară și a vastelor interioare ale cetății Sarmisegetusa.**

SEMAKA

AM FOST MANECHIN LA FABRICA DE PREZERVATIVE

Loc pentru scos pixu' la cititor

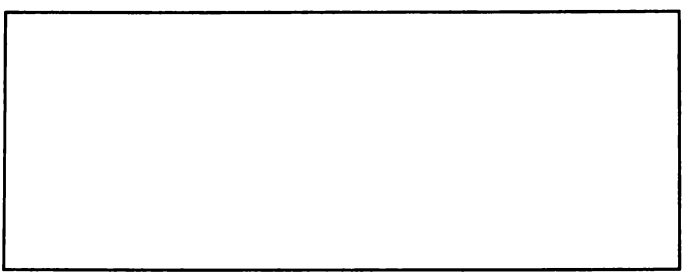

SEMAKA

AM FOST MANECHIN LA FABRICA DE PREZERVATIVE

Declarație de intenție

Declar prin prezenta că intenționez declarativ şi intenționat să declar, intenționa-m-aş pe declarația intenționată de-aş declara-o intenționat, atât în prezent cât şi intenționabil în declarațiile următoare.

MOTTO-ul cărții:

Este acelaşi cu al meu, şi anume:

Pune mâna pe motou'
Şi-o să-l simți că e de bine.

Stigmați cititori, nici nu se încheie bine anul la pantaloni de când scrisei eu prima carte din veață că-mi fugi deja capu la a doua. Şi pentru toți cei care nu şi-au dorit ca eu să scot cartea asta le transmit ce-a zis Ion Neoculce la amândoi: "Dacă voi nu mă vreți eu mă Lăpuşneanu pe voi!". Dar să trecem peste chestiile trecătoare dar efemere (pleonasm intenționat) şi să-ți spun ție cititorule care cu inteligența ta ai perceput inteligența mea de a scrie aceste rânduri. Concluzia pe care ai tras-o este că este o carte proastă. Este normal pentru că plusul inteligenței mele cu plusul inteligenței tale dă minusul inteligenței cărții. Aşa că preferam ori ca eu să fi fost prost că am scris-o ori tu cititorule insuficient de pregătit să citeşti capodopera de față pe care crezi, nu crezi, iată că ai luat-o în mână!

Citind această carte poți avea următoarele avantaje:

- să ajungi mai repede spre centrul Pământului, dacă eşti coleg de călătorie cu Jules Verdeț.

- să ajungi la orgasm dacă eşti femeie şi dacă eşti bărbat să nu-ți dai seama de asta şi să parcurgi la ea în continuare.

- să fii mai inteligent decât inteligența medie a maselor din care faci parte, ştiindu-se că oricât te-ai strădui să pari prost, până la urmă vei reuşi.

Sponsorul acestei cărți este Banca Mondială de Gumă Deja Mestecată, astfel încât cei care n-au luat această carte vor face spume la gură ca cățaua lu' Pavlov. (cacofonie folclorică). În carte aş fi putut scrie şi glume muzicale, dar cum cea mai bună glumă muzicală este Monica Anghel am renunțat de frică să nu-mi ceară drepturile de autor. Dacă a fost bine sau nu să scriu această carte nu ştiu, important este că "adevărul este undeva dincolo de persoana întâia plural" cum ar zice nea Maldăr din Dosarele Pix. Aşa că, cititorule, afundă-te în lectură şi dacă înțelegi ceva din cartea asta anunță-mă s-o cumpăr şi eu.

Cu deosebită admirație, considerație şi generozitate pentru

Măria-Sa Cititorul şi pentru grandoarea cu care a cumpărat această carte etc, etc, etc şi în definitiv ce tot atâta libidinoşenie, pune mâna şi citeşte-o, cine te tot crezi tu?

Cu ură, SEMAKA.

ŞMECHERUL - MONOLOG DE CARTIER

MOTTO: Nobles oblij, să moară mama

Mă mâncav-aş sângele vostru, eu m-am născut într-un cartier de şmecheri, pupav-aş nasu' vostru de peloponezi. Aici în cartierul ăsta să-mi sară curcile-n WC-eu de nu găseşti numai şmecheri, trăiv-ar familia. Aici, mâncaț-aş, cine nu e cel mai şmecher e cel mai fraier. Să înnebunesc, ete să-mi crească mie perciuni de rață dacă vă mint. Şi au şmecherii o cultură vastă sau cum ar spune soru-mea Chelu au cultura superbă de urâtă. Cică se duc şi rumânii la filmele de le vine în cartier şi după aia discută între ei.

-Ai, mă, ce film ai văzut, trăiț-ar? Fericirea Cucului sau Zâmbetul Pinguinilor?

-Nu mă, am văzut filmul "Rechinul Din Fântână", continuarea la filmul "Florile din Vacă".

-Lasă mă, fraiere, că să vezi ce vine săptămâna viitoare de-a trecut. I-auzi, vine filmul "Piciorul de Peşte" sau "Ancora Fără Lanț".

După care orice discuție se termină cu expresia "fii cuminte că te dau cu: şi-aici avem mai multe variante a) te dau cu burta de asfalt

b) cu coastele de bordură sau cu coasta de zid.

Eu în casă nu pot să fiu cel mai şmecher, că am un frate mai mic de se crede mai ciumeg decât mine. Mă şi n-are decât 16 ani, da' are nişte coşuri pe față de i le scoți cu picamerul. Când se scoală dimineața îi zic: mă, mai stinge şi tu din coşurile alea de pe față, că parcă sunt led-uri.

Eu zilele trecute am cunoscut o bagaboandă la blocul vecin. Mamă cum arăta, păi vere, dacă o vezi, se scoală păru pe tine ca pe cloță. Păi Cindy Crawford are varice la cocoaşă pe lângă asta. Să înnebunesc dacă nu e periculoasă rumânca, da' nici nu se

compară vere cu fosta mea tovarăşe, care avea nişte buze senzuale ca de găină. Când am dezbrăcat-o prima dată avea chiloți cu nod pe partea laterală din față. Şi-asta avea coşuri pe față de parcă era orgă de lumini. Când i-am văzut şi fața mi-a venit rău de parcă mâncasem ciulama de măgar oropsit. I-am zis: fă, de unde ți-ai procurat turela aia de țap şi nu mai râde ca proasta-n pâlnie. Schimbă azimutul că se desființează stațiile de autobuz când le calci bordura. M-am dus cu ea într-un restaurant să-i fac o bucurie culinară. Când a venit ospătarul să-mi ceară comanda m-am uitat la fața ei ca să mă inspir şi am comandat călcâie de şarpe, buză de pui în aspic, umeri de râme şi prohab de floarea-soarelui. La desert gogoşi cu smoală, fructe de cal şi carapace de oaie. Când a auzit ospătarul meniul mi-a făcut el cinste c-o tocăniță de pumni. Era şi-ăsta şmecher. I-am trasat o ştachie în ochi de-şi gătea acasă salată de urdori. "Fii cuminte, i-am zis, nu-mi băga mâna-n fund că-ți sare şpanu-n ochi". Am trimis-o pe-aia acasă şi i-am zis : fă, zi-i lu' tactu să nu mai facă copii că îşi distrug viitorul. În schimb bagaboanta asta de mi-a picat troncul la ea, mincați-aş are un pârț obraznic de-ai vrea să fii punct cardinal să stea îndreptat cu el spre tine. Pe-asta nu ştiu cum s-o îmbârlig vere, că de câte ori mă gândesc la ea blochez liftul între etaje, că nu mai am răbdare până-n baie. Nu ştiu cum să-i aflu adresa. M-aş duce la asociația de locatari dar cred că dacă aflu unde stă nu mă abțin şi-i plătesc întreținerea. Deocamdată i-am aflat doar blocul unde stă dar nu şi cartierul. Ce să fac vere ca s-o găsesc, s-o iau din uşă-n uşă ca sectanții? Dar şi dacă-i aflu telefonul ete asa îi zic:

"-Alo! Zâno, tu eşti trăiț-ar familia ta de nu mi-ai pus inima pe butuci, în reparație capitală mi-ai băgat-o. Frumoaso, dă-mi o oră H de întâlnire că de când te-am văzut mi s-a stricat şi mâncarea din frigider, nu că nu mănânc da' mi-au tăiat ăştia curentul. Nu face nasoale că doar nu sunt gutu!" Şi după aia îi scriu o scrisoare:

"Marghioalo, să înnebunesc dacă n-am făcut un efort uriaş să-ți scriu, pentru că a trebuit să găsesc cel mai străin pix din oraş. Acu că l-am găsit, iți place ce dume iți dau din pastă? Când iți mai iei fața aia de discotecă, că cu aia de cartier parcă

desfunzi canalizarea? M-am îndrăgostit de tine prin punerea petei. Chiar am observat că mi-a apărut o pată şi dacă m-am îmbolnăvit de la tine aşa fără să ai cel mai mic sentiment să ştii că eşti o crudă şi mi-ai dat microbii la fel, cruzi. De ce mi-ai dat mie, fă, să ți-i coc eu? Ce sunt eu, cuptorul tău cu microunde? Da' în sfârşit, omul când iubeşte se îmbolnăveşte. Tu-ți ...! mai faci planuri să ieşi cu altul, că de nervi s-ar putea să fac mătreață la subraț şi să-mi coafez părul din nas. Nu îmi iese din capu' pieptului ce bine dansezi şi cu piciorele alea lungi, parcă le ai de la fabrica de craci. Nu-i aşa că asta-i cea mai frumoasă propunere de întâlnire sentimentală, trăiț-ar mă-ta?! Ştiam eu că pui botul rapid, că nu degeaba mi-a zis Casma, că el te-a luat direct cu japca. Da' eu sunt un băiat cinstit, cum să te iau eu cu japca când băieții e plecați momental 6 luni la produs şi n-am cu cine, de-aia m-am gândit din fundul capului să-ți scrijelesc nişte vorbe mari ca să ai ceva de la mine şi după ce-om rupe-o, că doar n-oi fi fraer să mai stau cu tine after-shave, mă înțelegi, adică după, fraero! Un băiat care din trei dume iți face cadou o salbă de orgasme."

Şi după ce-mi dă o oră de întâlnire mă pun pe pregătiri, vere, ca să arăt bine, îmi iau în picioare pantofii cu toc în față şi cu roata de rezervă la ei, îmi dau cu spray de culturist, îmi pun pe biguduri părul din nas, îmi rad mătreața din urechi, îmi bag ceasul într-o conservă de peşte să prindă fosfor că poate mă întâlnesc noaptea şi vreau să văd ora la care-i acord primul mozol. Dar totul e posibil în cartierul ăsta ciumidit. Aici copiii se nasc direct şmecheri, iau țâța la mişto, că ştiu ei că numai fraierii pun botu din prima. Toți sunt şmecheri. Şi tu cititorule ce te holbezi, nu-ți vine să crezi că s-a terminat? Întoarce foaia că dacă nu ți-o întorc eu!

PRO PATRIA - EMISIUNE TELESPECTATORIZATĂ

MOTTO: Pe aici nu mă trece - Doru Tufiş

În curtea unității militarizate total nemecanizate a sosit echipa mobilă a televiziunii care a scos caru la soldați în vederea luării unui interviu. În căutarea unui interlocutor, reporterul TVR umblă cu mațu microfonului după el. Dar iată că în obiectivul camerei a intrat o victimă a inteligenței naționale şi reporterul s-a şi chitit cu interviul pe el.

Reporterul: Sunt taior inginer Benone la Goe. Stăm de vorbă acum în cadrul orei armatei care se va termina întocmai şi la timp în 63 de minute cu sergentul major de instrucție comandant de plu ton la U.M. 015.16.44.21.stop joc.

Sergentul major: Permiteți-mi să raportez, mă numesc sg. mj. de Apitulesei Amariei Agramatu.

Reporterul: Şi ce execuți acum?

Sergentul major: Dacă îmi dai o țigara iți spun.

Reporterul: Poftim.

Sergentul major: Mulțumesc. Nu ştiu.

Reporterul: Acum execuți programul reportaj în cadrul "Orei Armatei". Uită-te în cameră şi zâmbeşte. Înțeles?

Sergentul major: Înțeles. Permiteți-mi să raportez. Nu pot să zâmbesc deoarece după ce m-am uitat în cameră am constatat următoarele: valizele stau prea închise, sectoarele nu sunt la locul lor, paturile sunt jos chiar pe pat.

Reporterul: Nu, uită-te-n cameră aici. Camera de filmat. Zâmbeşte.

Sergentul major: Permiteți-mi să raportez execut programul de zâmbire.

Reporterul: Cum începe o zi de instrucție în cadrul plutonului pe care-l conduci?

Sergentul major: Scularea este la 5 antimeridional.

Reporterul: Poate deşteptarea.

Sergentul major: N-avem cum. După cum ştim în armată primul care se scoală e fruntaşul şi cu mine.

Reporterul: Ce urmează?

Sergentul major: Urmează complexul psihic de înviorare nr. 1.

Reporterul: Cum îl executați?

Sergentul major: Anapoda. Dând din mâini şi din picioare.

Reporterul: După care soldații execută programul de sectoare.

Sergentul major: Da. Programul de sectoare jucați în picioare.

Reporterul: D-le sg. mj. dar acest lucru înseamnă violență.

Sergentul major: Nu atât violență cât brutalitate.

Reporterul: Aveți probleme cu ei la teorie?

Sergentul major: Deosebit de foarte multe nenumărate probleme am cu soldații din dotare deoarece mulți e analfabeți şi habar n-are să scrie, iar ăilanți am şi cu ei probleme deoarece se influențează prin simpatie şi uită unii de la alții ce-a învățat.

Reporterul: Şi chiar nu citesc nici o carte?

Sergentul major: Ba da, dă-i dracu. l-am prins sub patură cu Sandra Brown.

Reporterul: Şi ce făceau cu ea acolo?

Sergentul major: Şi-o supuneau la comoție cerebrală, dă-i dracu.

Reporterul: Să revenim la aplicații. Cum se desfăşoară ele?

Sergentul major: Aceste aplicații se desfaşoară într-o atmosferă de prietenie cu inamicele .

Reporterul: Poate cu inamicul?

Sergentul major: Cu inamicurile că e de la plotoanele ailante.

Reporterul: Dimineața la apel verificați ținuta militarilor?

Sergentul major: Permiteți-mi să raportez: Da.

Reporterul: Cum?

Sergentul major: Păi mă uit la ei să aibă baioneta băgată în teacă, să fie închişi la copcă, să-i ia mama dracu, să aibe masca că care n-are mască înseamnă că nu e contra gazelor, şi eu deduc prin gândire că e contra mea, puşca să fie curățată că dacă nu îi pun s-o frece în fața mea şi să aibă cucu-n frunte.

Reporterul: Apropo, cum se dă stingerea?

Sergentul major: Cu extinctorul ca orice stingere. Punem extinctorul la gura trompetei şi tragem cuiul.

Reporterul: Vă mulțumesc d-le sg. mj.

Sergentul major: Hai liberare... ăsta... servesc patria. Servesc patria?!

Reporterul: Vă mulțumim d-le sg. mj. pentru interviul acordat şi îi asigur pe cetățenii patriei că n-are de ce să se teme fiindcă e bine apărați de oameni care ştie ce face şi îşi dă sacrificiul pentru viață pînă la sfârşitul ei. România are mulți soldați care e bine pregătite şi ca atare cine vrea să rişte să ne tulbure n-are decât să încearcă că vede ei. Şi acum spuneți-mi şi mie ce program aveți zilnic?

Sergentul major: Programul zilnic este următorul:

ora 5.00: scularea prin deşteptarea.

ora 5.30: înviorarea.

ora 5.40: culcarea la locul înviorării .

ora 5.50: redeşteptarea.

ora 6.00: trezirea soldaților cu ajutorul hidrantului.

ora 6.10: spălarea pe dinții gurii, ochii feții, urechile capului şi gâtul corpului.

ora 6.30: facerea pe paturi a ordinii.

ora 6.33: curățirea WC-ului şi parfumarea apei de toalete.

ora 6.45: servirea8 tacâmului pe mese.

ora 7.00: bună dimineața, să trăiți, pe loc repaus.

ora 7.10: apelul de la 7.30

ora 8.30: marşul tăcerii cu cântec înainte stai.

ora 9.00: ajungerea la un câmp de mine plin cu urme de la tine.

ora 9.30: dezamorsarea minelor cu picamerul.

ora 10.00: verificarea ținutei soldatului şi a întreținutei ofițerului.

ora 10.30: săparea în colectiv a adăposturilor individuale.

ora 11.20: tragerea țintelor cu puşca lungă din dotare.

ora 11.30: învățarea luptei corp la corp nu-şi scoate ochii.

ora 11.45: aprofundarea comenzii: cu patul armei de sus în jos răsuciți.

ora 12.00: întoarcerea împrăştiată la unitate.

ora 12.15: servirea popotei de către popotari.

ora 12.30: odihna activă: marş forțat 40 km.

ora 13.30: curățirea armamentului: azi frecarea puştilor de puştoaice.

ora 14.00: ora de studiu, azi proverbul: facerea de bine e facere de gardă.

atitudinea santinelei în postul Paştelui: Program administrativo-teritorial

-citirea scrisorilor în gând cu voce tare

-tăierea buricului la AMR.

ora 14.30: studiul măştii de gaze contra vânturilor.

ora 15.00: bătaia pasului de defilare cu mâna.

ora 20.00: cine libi n-o striga / ori e prost ori n-o putea.

ora 22.00: stingerea cu ajutorul unității de pompieri din apropiere, că ăia au trompetă.

Plăcerea finalului v-o las dumneavoastră, celor care ați făcut armata, iar cei care nu, le-o fac eu.

MÂNĂSTIREA ARGEŞULUI

MOTTO: Omul sfinţeşte locul dar şi câinele copacul

- zilabă populară -

Pe Argeş în jos
Lâng-un pandaimos
Negru dă să frece
La tovarăşi zece
Nouă fete mari
Ştoarfe la zidari
Cu Manuela zece
De le şi întrece
Merg cu toţi pe cale
Şi pe căi orale
Să aleagă-n vale
Loc de monastire
Ce-i acoperire
La bordel de pomenire
Iară cum mergea
Pe drum întâlnea
Un cioban sadea
Un cioban mişto
La inel maro
Un cioban superb
Ce puţa a cerb
Şi negru îi zicea:
-Mândre ciobănaş
Din fluier doinaş
Nu vrei şi-un caval
Plin de caşcaval
Nu cumva ai văzut
Pe unde te-a trecut

Zid abandonat
Puțind a ....răspunzi?
Sau ți-o dau s-o-nfunzi
-Ba domne-am văzut
Pe unde m-a trecut
Un zid părăsit
Şi nu-ş'ce m-a găsit
Pe el m-am isprăvit
Domnu atunci se înveselea
Şi curând iată pleca
Cu Manole zece
Să-i frece la rece
-Bă voi meşteri mari
Cutre de zidari
Vedeți acest loc
Luam-ați de cancioc
E, aici să-mi ridicați
Şi pe loc să-mi arătați
O mânăstire tată
Cum n-a mai fost alta
Ca să se şi-ncheie
Un bordel la cheie
Meşterii grăbea
Cracii-ți întindea
Şi şi le măsura
C-o bucat' de ață
Bordelului să-i facă față
Ce ziua lucra
Noaptea supura
Iar Manole sta
Şi i se culca
Şi un vis visa
Cum se ridica
Mânăstire ciumidită
De o fată mare proptită

SCRISOARE DIN ARMATĂ

MOTTO: Dacă cine face armata e bărbat, acum înțeleg de ce lu' prietena mea i-a dat mustața după ce a făcut-o armata

Şerban Oiancioculescu

Tot mai mulți oameni fac armata: în unitate, pe ei, pe câmpul de instrucție, dar când pe un soldat românesc îl apucă dorurile se aşează la o masă şi screme de o scrisoare pentru acasă.

"Dragă mumă.....", stai că parcă lu' Maria trebuia să-i scriu prima dată. Deci, "Dragă Mărie..." tot nu e bine, lu' muma prima dată că ea m-a crescut. Deci, "Draga mumă...", da' ia stai o țâră, ce Maria nu mi-a crescut-o prima dată? Deci, "Draga Marie...", stai bă că amândouă sunt muieri, aşa că "Fă, fir-ați' ale dracu', ete că-ți scrisăi de aciişa din armată, dor ce ajunsăi din gara unde "trenu patinează, pe mine mă-ncorporează", dă-te dracu de-aici. Pe aici prin armată e toate cum le ştii, dar stai că tu nu ai făcut armata, nu ai de unde să ştii. Marin a lu' Pârțag face şi el armata cu mine de la 3 WC-uri mai încolo, unde ne-a dat sectoru la amândoi. Contez pe tine şi în general contez pe tine. Vezi dacă poți să intervii şi tu să mă dea la şcoala de sanitari că nu e rău fă să te înțep şi eu când e cazul. L-am mințit pe comandant că ştiu să zugrăvesc şi m-a trimis acasă la el să-i fac treaba. Pe doamna comandant am găsit-o pregătită că mi-a arătat bidineaua după uşă. M-a rugat mai întâi să-i astup găurile. Am muncit vreo 3 săptămâni la lucrare că era pretențioasă doamna. Când ziceam că e gata doamna zicea: mai dă şi aici, mai dă şi aici. I-am băgat mult material, dar a fost mulțumită şi m-a cerut la comandant să-i fac curat şi jos că cică sus vrea să-şi pună faianță că avea câteva lipsă. Mama ce mai face? Să nu te pună dracu să te certi cu ea şi-n general să nu te certi, că dacă totuşi te ştiu spurcată la gură şi te certi, îi trimit şi eu lu' mă-ta o scrisoare plină de drăcuituri

şi blesteme de nu-şi mai vede vindecul. Lasă fă, că glumii, nu trebuie să plângi, dă-te dracu de sensibila naibii. Şi ce mâncare frumoasă primim fă, că nu ne îndurăm să o mâncăm. Stăm cu toţi şi o admirăm, dupe care ne-o ia, o pune în cazan şi stăm toţi să admirăm cazanul, dupe care ia cazanul şi-l varsă la porci şi stăm toţi şi admirăm porcii cu gândul la ăi de acasă. Tac-tu ce mai face fă? Mă mai drăcuie că i-am luat fata? Să zică merci, că alt prost nu mai găsea. Găinile se mai ouă fă, că tu de unde? Să nu le cumperi fă, că doar nu-mi eşti la oraş decât să-mi ieşi din bloace ca să-mi iei ouăle şi brânza din faţă. Veniţi şi voi cu ce-apucaţi să-l vedeţi pe apucatul vostru soldat militarizat cu casca-n cap şi luaţi-l şi pe căscatu de frate-meu. El ce face? Tot cu bagaboanta aia umblă? Păi el nu ştie bă, bou', că aia nu vrea decât să-i ia pământul, să-l mute la oraş în centru şi să-şi facă casă în buricul municipiului? Mă rog, vin eu acasă şi dacă nu mă pun cu pumnii pe el, pe tine mă pun singur dacă eşti prin preajmă cu....tot cu pumnii pe el. De mine să nu-mi duceţi grija că dorul nici atâta. De fapt, ce să-mi ducă dorul grija fă, că doar n-o fi Dabija şi dacă nu te prinsăşi la poanta asta de aci din armată, ţ-o explic eu când vin acasă. Că cred că o să o înţeleg şi eu până la urmă. Deci voi sunteţi merci bine şi eu senqiu la fel de urare. Da' ete că într-o dimineaţă când fu la împărţeala sectoarelor, veni comandantul fă, ne mirosi pe toţi şi mie îmi dădu sector interior WC-ul. Cred că miroseam a găinaţ fă, de la tine, că ţ-am spus în gară să nu mă mângâi pe faţă cu mâna aia de cauţi găinile de ouă. Ce, găinaţul tău e parfum pe lângă ce miros am eu acum. Şi am în pluton nişte băieţi din Vaslui, băieţi buni, da' frec dupe ei de parcă mănâncă aracet. Am şi câţiva băieţi din Turda. Şi ăştia sunt băieţi buni dar stau pe WC până-i dau ăştia dezertaţi. Sara a aprobat video să ni-l bage în cameră şi-a adus o casetă de după stingere ne-a pus-o la toţi. Cu orele de instrucţie mă descurc deocamdată, că s-a uitat la faţa mea şi n-a avut curaj să-mi dea puşca în primire. Să ştii că scularea aici e la ora 5, nu ca acasă, cum mă aşezam în pat mă puneai să-ţi dau scularea între două deşteptări. Deci eu dorm în pat dupe cum ţi spusăi cu Mărin a lu' Pârţag. Ho fă, iar plingi, că nu sunt de ăia de care crezi tu. Iote la ea cum plânge, bă. Ho fă că paturile e

suprapuse şi orişicât m-aş forța tot n-aş ajunge până la ăla de deasupra. Gata, fă, nu mai plânge că întinezi cerneala şi e luată din solda lu' Mărin care e cam analfabet, dar ce bine dictează. Ai înțărcat copilu? Dacă nu, cheam-o pe mă-ta la el şi pune-o să-i zâmbească puțin. Dacă nu reuşeşte nici aşa cheamă-l măcar pe tac-tu s-o înțarce pe mă-ta în fața lui, poate aşa o lua şi el exemplu. Prin sat ce mai e? Soru-ta Leana s-a măritat? Bravo ei. Şi bărbatu-său este mai dobitoc ca mine? Dacă da, mă mir că amândouă sunteți la fel de proaste. Când văd seara asfințitul iar mă apucă un dor poetic de tine şi-mi vine să-ți fac versuri, dar nu prea găsesc rime la cuvintele de se termină cu "lă" sau "dă". Fă, dacă vrei să-mi scrii, ține minte adresa unității: UM 0 şi nu mai ştiu restul cifrelor, da' tu scrie pe plic atâta UM 0, că ştiu ei unde face un 0 armata. Muma se mai suie sara în dud să cheme de-acolo găinile la culcare? Sau mai dă târcoale satului ca să nu zică lumea că e zgârcită şi nu dă nimic? Şi cumnații fă, adică frații tăi, tot aşa băieți buni, de beți ce sunt toată ziua? Ete, la toate aceste întrebări eu aştept răspunsuri pe adresa mai sus menționată. Şi să ştii că eu m-am împrietenit cu un consătean de-al nostru, vecin cu noi de sat, Ion a lu' Ceakâr. E imposibil să nu-l cunoşti, că n-ai de unde. El este acum colegul meu de pulton, fă. Toată ziulica la instrucție săpăm gropi şi ne povestim, dupe care ne săpăm între noi şi povestim la alți gropari. Bocancii sunt atât de lustruiți, că dacă i-ai purta tu şi s-ar uita cineva la ei ar vedea imediat că nu porți chiloți. Te-aş pupa drept în ureche să vezi şi tu cum îmi țiuia mie urechile la trageri. Acu să nu-ți închipui că noi doi o să facem trageri până o să-ți țiuie urechile. Ete, ca să nu mori proastă o să-ți spun de acum ce surprize sexy o să-ți fac. O să te mângâi pe foişoare până ți se ridică antenele, dupe care iți pun palma pe cazemată, da' să nu tragi focuri tocmai acum că nu se mai scoală inamicu şi nu mai avem cu cine lupta. Când o să-ți dau eu ordin o să luăm poziția "pt.luptă culcat". Ai grijă însă să nu atingi încărcătoru că se poate descărca în orice moment. Şi nu te speria că simți reculul armei până-n stomac. Important este să nu auzi ordinul "pluton gaze". Fă, fii atentă la mine acia că-ți dau neşte ordine pe care trebuie să le execuți până vine eu acasa :

1. să ai grijă de muma să nu mai bea gaz, sau dacă tot

bea, să ia în gură un fitil şi s-o foloseşti ca lampă.

2. lu mă'ta n-ai voie să-i spui că ți-am scris, ca să sufere şi să zică că mi-am găsit pe alta în armată şi cu ocazia asta îi mai scurtăm din zile, ț-ar mă-ta dracu, deoarece când vreau să mă liberez din armată vreau să mă liberez de tot.

3. lu' tata fă, lu' tata fă, să nu-i treci nici pe dinainte sau dacă-i treci să-i treci în 4 labe că aşa ştiu că-i place.

4. tu să sapi pământul, să-l discuieşti şi când oi veni eu stătut din armată îl însămânțez eu.

5. căzănelu, vezi că e cum intri în beci pe stânga, nu unde s-a spânzurat ăl bătrân, nici în fund acolo unde s-a spânzurat a bătrână, aşa acolo îl iei şi faci nişte țuică din pufoaice până vin eu.

6. vorbeşte tu cu primarul să ne schimbe pământul şi să-ți dea unul mai gras sau dacă nu, spune-i lu' mă-ta să-l îngraşe ea pâna vin eu.

Aşa că, fă Mărie, eu cam atâta şi când zic cam atâta atât este şi ce vrusăi să spun aci. Iți doresc sănătate multă, ceea ce multă sănătate ți-o doresc si țâie. Tu să-mi ții pumnii să mai scadă din AMR, că de câte ori mai cioplesc o zi în tocul uşii parcă sunt Brâncuşi când făcea coloana infinitului. Hai, vă en gros pe toți şi pe tine fă la bucată. Până săptămâna ailaltă te pup pe buze fă. Al tău soldat cu perioada făcută Ciofu T. Valeriu.

HOREA, CLOŞCA ŞI CRIŞAN

MOTTO: A fi român înseamnă a duce un gând până la capăt şi a-l lăsa acolo.

Lucian Braga

Datorită obizdirii la care erau tot mai supuşi țăranii de către nevestele lor, aceştia se hotărâră într-un orgasm târziu să se răzbune pe boieri, pe grofi, pe zarafi şi nu atât pe ei cât mai ales pe la spatele lor. Dar pentru că niciunul nu avea pământ proprietate-n privată, Horea, Cloşca şi Crişan se hotărâră să se întâlnească conspirativ într-un loc comun şi mai precis pe câmpu' la toți trei.

Crişan: Băi Horea, tu eşti aici, eu ce să mai vorbesc, dar unde-l al treilea bă?

Horea: Apăi ce mă, mai era şi-al treilea?

Crişan: Treaba lui bă, da' dacă lipseşte la rascoala asta, cu pile nu-l bagă nici dracu-n istorie.

Horea: Stai că-i dau eu un mesaj pe pager. Alo Cloşco, ce Motorola mea faci, joci striptease poker pe Pentiumul ăla moştenit de la Matei Basarab? Tot pe Internet? Ți-am spus că nu-ți mai decontez abonamentul. Hai la muncă, ce a intrat compiutăreala în voi? Ați scris doamnă mesajul? Aşa... Semnat "Tu şi Tuborg". Alo! Gata mă ai şi răspuns? Ho, nu te enerva că am vrut să-ți verific tonusul psihologic.

Crişan: Da' tu de ce nu-ți iei bă Horea GSM?

Horea: Eu am sechelă din copilărie bă, de când jucam telefonul fără fir şi pierdeam tot timpul. Ia dă-i un telefon.

Crişan: Alo! Alo! " Ați apelat cutia Connex Vox a abonatului

GSM Cloşca. Momentan sunt puţin pe ouă, răsculat şi urmărit într-un aşa hal încât nu pot să vă răspund. Lăsaţi mesajul şi opincile dv. şi-o să vă sun după ce mă spânzur cu ele."

Horea: Spune-i şi tu situaţia din munţii Apuseni.

Crişan: Băi Cloşco, situaţia în munţii Apuseni este următoarea: vântul va bate din sector nordic şi se vor semnala averse de ploaie în special în scursul după amiezii.

Horea: Ia apasă bă tu, că eu am o bătătura la deget. Ia taci să ascult mesajul:"Băi Cloşco, situaţia în munţii Apuseni este următoarea: vântul va bate din sector nordic şi se vor semnala averse de ploaie în special în scursul după amiezii." Bă Crişene, iţi dai seama în ce hal de urmărit este ăsta dacă şi-a redirecţionat toate mesajele spre noi? Apăi, bă Crişane, mai întâi gândeşte la motivele răsculării bă. În primul rând în ce an suntem?

Crişan: Zi-i şi motivele pe care le avem, că nu ma răscol aşa de-ampururea. Da' nu te întrebi de ce vreau să cobor în sat?

Horea: Bă Crişane, atât de multe întrebări duc încât dacă mi-o mai pun şi pe-a ta în spate s-ar putea să-mi placă. Bă, ţie de ce ţi se zice Crişan, că eşti ardelean?

Crişan: Da' ţie de ce ţi se zice Horea, că bei horincă?

Horea: Nu ştiu, am primit un mesaj pe pager. Cică s-au pus 300 de galbeni pe capul răscoalei.

Crişan: Bă, înseamnă că trebuie să-mi iau chiloţi mai mari ca să încapă toţi.

Horea: Mă Crişane, cum îi spune la nomeclatura de acuma?

Crişan: Ecler mă.

Horea: Ei bine, ecleru ăsta a luat frişca ţăranilor, băi Crişane. Mâinile sus, cititorule, că apare potera.

Potera: Să trăiţi.

Horea: Să trăiți.

Potera: Mă scuzați că vă deranjez.

Crişan: Nu-i nici o problemă. Zi-i bă Horeo cum era la Viena, femei mişto, ă? Ai fost la puf sau ți-ai luat materialul de pe autobandă?

Potera: Ştiți, sunteți înconjurați.

Horea: Da' cine eşti tu mă?

Potera: Ştiți, eu sunt potera.

Horea: Păi tu eşti toți?

Potera: Ştiți, nu s-au făcut angajări deloc anu ăsta. Dar nu vă supărați pe mine, ştiți eu trebuie să vă arestez.

Horea: Şi ce te reține?

Potera: Faptul că sunteți vedete şi s-a scris despre voi în anale.

Horea: Dar voi sunteți o familie de călăi?

Potera: Cam aşa ceva. În afară de mama şi de soru-mea, care-au născut şi sunt lăuze.

Horea: Păi dacă voi sunteți călăi ele ce sunt?

Potera: Ele sunt călăuze. Însă înainte de execuție veți fi purtați în lanțuri prin sate.

Crişan: Putem să ne punem şi nişte cercei, să fim mai ciumegi?

Horea: Dar te rog eu să nu trecem prin Albac, că mă vede mătuşe-mea şi ea nu suportă rockerii sau hipioții.

Potera: Şi bucăți din corpul vostru vor fi atârnate în roți pe la răscruci de drumuri.

Horea: I-auz' bă Crişane, să nu zici tu că-n răscoala asta nu te-a dat fratele tău in tiribombă.

Crişan: Hai mai repede că nu mai prindem nici turojetul.

Potera: Vă mulțumesc, şi după ce vă omorâm îmi dați şi mie un autograf pe cartea de istorie?

Autograful a fost dat, dar n-au putut să-l dezlipească de pe roată.

TATAIE ŞI NEPOTUL NEDORMIT

MOTTO: Dacă-i copil să tragă, dacă-i cal să citească, dacă-i popă să joace

Creangă Inversistu

Copil: Bunicule, spune-mi şi mie o poveste.

Tataie: Îți spun, bă nepoate, da' dacă-i spui lu' mă-ta ce-ți spun eu înseamnă că ai memorie să ții minte numai tâmpenii.

Copil: Zi-mi bunicule.

Tataie: Bă nepoate, da' mi-e cam somn. N-o lăsăm noi asta cu poveştile până peste câțiva ani?

Copil: Păi şi dacă mori?

Tataie: Aşa e nepoate, că mor eu şi tu nu o să înveți să citeşti.

Copil: De ce bunicule, vrei să spui că sunt prost?

Tataie: Nu, vreau să spun că semeni cu mă-ta. Aşa, cică a fost odată, a fost odată, a fost odată,...

Copil: Bunicule, schimbă discu', că-ți sare acu de la pick-up.

Tataie: A fost odată, ete cam atât de mare...

Copil: O ce bunicule, că ai spus că-mi zici o poveste.

Tataie: Ce bă, mi-ajunsese de poveste cât îmi era de mare.

Copil: O ce bunicule?

Tataie: Ete o aia acolo. Acum pot să zic că mi-a fost odată ca când n-ar fi fost niciodată.

Copil: Zi-mi bunicule povestea!

Tataie: Aşa bă nepoate. Era o capră care avea 3 iezi.

Copil: Şi cum erau iezii?

Tataie: Nu ştiu cum erau iezii, da' capra era bună de tot.

Copil: De unde ştii bunicule?

Tataie: Păi dacă era capră cum crezi că o puneau toți?

Copil: Păi parcă era cu lupul bunicule.

Tataie: Aşa, şi lupu' şi ursu' şi vânătorul, toți o puneau la fel. Şi într-o zi se hotărăşte ea să ia ceva de-ale gurii.

Copil: Şi a luat bunicule?

Tataie: A luat, nepoate, şi de la lup şi de la urs şi de la vânător numai de-ale gurii, dar problema era cum să plece de-acasă să nu afle țapul.

Copil: Şi parcă le cânta ceva.

Tataie: A, da :" trei iezi căcăieți / uşa mamei închideți / că mama v-aduce în ouă / nişte lapte acru vouă / drob de sare în spinare / țâțe-n lapte buze-n frunze / călcăieş în mălăieş."

Copil: Bunicule, dar versurile caprei nu prea au logică.

Tataie: De, bă nepoate, tu crezi că biata capră cu ditamai drobu' de sare în spinare îi mai arde de vreo logică?

Copil: Şi mai departe care e continuarea poveştii?

Tataie: Nu mai e nici o continuare, nepoate, vine lupul şi-l umflă capra de sarmale.

Copil: Păi parcă era invers bunicule.

Tataie: Ai dreptate nepoate, capra umflă lupu' de sarmale, dar prima dată lupu' umflă capra pur şi simplu şi moare capra.

Copil: Păi bunicule parcă trăia fericită până la adânci bătrâneți.

Tataie: Lasă bă, că aşa a făcut şi Ion Creangă, a zis de capră că a trăit până la adânci bătrâneți şi a murit el, acu' ce vrei, să spun şi eu la fel de capră?

Copil: Bine, atunci spune-mi altă poveste.

Tataie: Cică a fost odată ca niciodată...

Copil: Păi bunicule parcă am mai auzit începutul ăsta.

Tataie: Bă nepoate, poveştile sunt ca femeile, pe toate le începi la fel, da' nu ştii niciodată cum se termină.

Copil: Cu ce e povestea bunicule?

Tataie: Cu frumoasa din pădurea adormită.

Copil: Eu voiam cu piticu'.

Tataie: N-am cum, bă nepoate, să-ți spun cu piticu'.

Copil: Păi de ce?

Tataie: Păi dacă auzi cât de bună era frumoasa aia îți creşte piticu'.

Copil: Atunci zi-i bunicule, că-mi plac şi poveştile cu uriaşi.

Tataie: Aşa nepoate, tot modest ca şi mine. Bă, cică într-o pădure...

Copil: Zi-i bunicule şi cât era de frumoasă adormita aia?

Tataie: Bă nepoate, era atât de frumoasă că oricât ai fi avut-o de adormită ți se trezea.

Copil: Aşa şi?

Tataie: Şi dormeau toți în castelul ăla, regele, slujbaşii, străjile.

Copil: Păi de ce dormeau bunicule?

Tataie: Dracu' ştie, cred că îi muşcase musca țețe.

Copil: Dar prințesa asta nu adormise că înghițise mărul?

Tataie: Nu ştiu, bă nepoate, ce înghițise înainte, dar ştiu ce urma să înghită după.

Copil: Păi de ce?

Tataie: Păi nu trec bine două trei sute de anişori, că hop de unde-de neunde apare un prinț şi o scoala.

Copil: Pe prințesă?

Tataie: Nu, pe prințesă mai târziu.

Copil: Zi-i mai departe bunicule.

Tataie: Ho bă, dacă vrei filme porno nu dai pe video? Eu sunt aici să-ți spun poveşti.

Copil: Bine bunicule, spune-mi alta.

Tataie: Cică era odată o babă şi-un moşneag.

Copil: Cum eşti d-ta şi cu mamaie.

Tataie: Nu, mult mai deştepți. Aşa, şi baba avea o gainã şi moşu' un cocoş bleg.

Copil: Cum ai d-ta bunicule.

Tataie: Nu, mult mai bleg. Deci baba avea o găină şi se oua tot timpul.

Copil: Găina bunicule?

Tataie: Nu, baba.

Copil: Păi de ce bunicule?

Tataie: Păi să-i facă poftă găinii şi să-l oftice pe moş. Şi aşa i-a venit ideea să găsească punguţa cu doi bani.

Copil: Aşa e bunicule, şi după aia cu punga în cioc a dat de un boier cu două cucoane.

Tataie: Sau boieru' a dat cu punga în cioc la două cucoane.

Copil: Cum spui mata bunicule, dar pe mine nu mă ia somnul.

Tataie: Stai să vezi continuarea poveştii (ia un caiet şi desenează ceva)

Copil: Ce faci bunicule, nu mai spui povestea?

Tataie: Păi am zis că o să o vezi nu să o asculţi.

Copil: Dar eu vreau să-mi spui poveşti că vorbeşti atât de frumos.

Tataie: Ăsta-i la fel de obsedat ca toată familia. Bă nepoate, până la urmă cocoşul ăsta înghite, da' câte nu înghite, se întoarce acasă la moş şi începe să-i borască în curte vaci, porci, boi galbeni.

Copil: Cum adică boi galbeni?

Tataie: Păi aveau hepatită, dă-i dracu'. După care moşu' scoate cocoşu' şi începe să şi-l laude în faţa babei.

Copil: Şi baba ce-a făcut bunicule?

Tataie: Baba a luat găina între picioare şi a început să şi-o jumulească.

Copil: Şi găina ţipa?

Tataie: Nu, baba ţipa, că nu se mai epilase demult acolo în zona aia. După care moşu îi zise fetii:" fă, uite ce zice mă-ta de tine, că după ce că eşti bagaboandă mai eşti şi ştoarfă.

Tai-o de-acasă, că aici a mai fost milă părintească dar printre străini cine ştie de ce sămânță de oameni vei da.

Copil: Şi a plecat bunicule?

Tataie: Păi când a auzit că e vorba să dea de sămânță de oameni, cum dracu' să nu plece, bă nepoate?

Copil: Bunicule, mai zi-mi o poveste şi sunt gata să adorm.

Tataie: Aşa, cu Făt Frumos fiul iepii.

Copil: Bunicule, semăna cu mine?

Tataie: Nu, tu eşti Făt Frumos fiul vacii, că i-am luat seama lu' noru-mea. Cică un om avea o iapă. Şi iapa rămâne restantă.

Copil: Poate gestantă.

Tataie: Aşa, ai drepate, că soru-ta e restantă, dar dacă mă uit bine la ea cred că este şi gestantă.

Copil: Aşa şi?

Tataie: Şi face un băiat.

Copil: Cine, soru-mea?

Tataie: Nu, că îl ştiu eu pe băiatul ăla de-o face pe soru-ta iapă. Şi-l cheama Făt Frumos fiul lepii care creştea ca nesimțitu bă, din te miri ce, că nu-i dădea să sugă decât mă-sa.

Copil: Păi şi eu n-am supt decât de la mama?

Tataie: Nu fi atât de sigur, că uneori mai venea tac-tu beat acasă.

Copil: Zi-i mai departe bunicule.

Tataie: Şi se duce ăsta fătălăul mişto în pădure, apucă un ciot mai gros, vrea să-l scoată din rădăcină, dar se pune ursul pe un urlat de-i plângeai de milă.

Copil: Păi de ce plângea ursul bunicule?

Tataie: Pentru că era ciotul ursului bă, care dormea cu burta în sus. După care se întâlneşte cu Sfarmă Piatră care-l ia în brațe pe Făt Frumos şi dă cu el de pamânt de intră ăsta până la genunchi.

Copil: Şi Făt Frumos ce-a făcut?

Tataie: Făt Frumos îl ia şi el pe Sfarmă Piatră pe la spate.

Copil: Şi dă cu el până îl înfige până la brâu.

Tataie: Până la brâu, dar îi lasă bucile afară.

Copil: După care?

Tataie: După care Sfarmă Piatră îl ia pe Făt Frumos de subsiori şi mai dă o dată cu el de pamânt şi se înfige până la genunchi.

Copil: Păi bunicule, parcă s-a mai înfipt o dată până la genunchi. Nu putea să-l înfigă mai mult?

Tataie: Nu putea bă că Făt Frumos avea hernie şi oricât l-ar fi dat ăla de pământ mai sus de genunchi nu se înfigea.

Copil: Aşa şi?

Tataie: Şi Făt Frumos îl ia pe ăla din nou în braţe şi dă cu el până la gât.

Copil: Şi?

Tataie: Şi atunci vine unul de la drumuri şi poduri şi-i zice: "Bă, ia nu mai găuriţi asfaltul că vă ia mama dracu'.

Şi voi ăştia cu cartea-n mână, mai stingeţi dracu' lumina, că din cauza voastră nu adoarme ăsta.

MOTTO: Asta-i căcăreaza ta şi-o căcărezi cum se căcăra că-i obicei din ţapi păstrat

Ziaristul Cacaraţi

Ora.7 fără 60 de minute şi capra încă nu s-a trezit. Azi noapte am visat că iară mă culcasem c-o capră de tăiat lemne. Eu nu cred în vise dar nu ştiu de ce m-am trezit plin de rumeguş pe pijama.

Ora 7 fără şi-o ţâră: ţara încă nu s-a trezit şi de aceea mă duc să mă rad singur. Mă uit în oglindă şi văd o pereche de bucuţe. Apoi mă uit în bucuţe şi mă văd în ele oglindindu-mă. Mă duc să mă spăl, că eu am apă caldă câteodată, dar din secundă în secundă. Uneori mă spăl cu un jet atât de puternic încât leşin. Mă mai uit odată în oglindă să verific dacă nu sunt chiar aşa cum zice poporul. Iezişorii ascultă în dormitor pe Chris Râia, o muzică interzisă în casa noastră. Eu continui să-mi fac toaleta. Încerc să mă rad. Pun o mână pe Gilette şi cealaltă pe aparatul perfect bărbătesc. Nemanipulat însă nici unul nu funcţionează. Când să-mi tai ciocul, mi-aduc aminte că poporul datorită lui m-a votat, neştiind că doar cu atât o să rămână. Ies mult mai proaspăt din baie, deşi nici baia nu se aştepta la asta. Astăzi am întâlnire cu o delegaţie străină şi pun pe bodyguard să-mi frece coarnele şi pe capră cornul. În fiecare dimineaţă la micul dejun rumeg la nişte chestii de interes naţional. Astăzi de exemplu am rumegat la problema minorităţilor până le-a crescut ca la majoritatea. Azi noapte însă nu prea m-am odihnit. Am avut la coşmaruri cam cât nişte pistruiuri. Se făcea că eu ca de obicei treceam prin Poiana Ţapului, care este un loc retras şi fiind geolog pot să-mi studiez în linişte pietrele de la rinichi. Pe drum mai fac câte-o haltă prin staţiile de tramvai, mai salut lumea, lume care mă salută şi ea când nu mă uit cu un gest popular. După care bucuros că am

vizitat poporul de unde l-am luat mă duc la lucru. Acolo să vezi ce treabă am, e durere pe masa mea de lucru. Numai acte gata semnate din ziua precedentă am de răsfoit. După care se face pauza de prânz. Mă duc să prânzesc cu secretara la Lido apoi facem o mică digestie la Intercontinental şi ne întoarcem la lucru, că ţara are nevoie de noi. Seara când mă întorc acasă dau nas în nas cu nevastă-mea care mă îmbie la friptura de seara. Nu înţelege de ce nu mi-e foame. Normal că ea nu înţelege pentru că ea nu e preşedinte. Ca ţap n-am mari obligaţii în afară de păscut. Sadic a fost însă ăla de-a stat înaintea mea la Cotroceni. Păi a pus în jurul palatului numai spaţii verzi ca în caz de câştig eu alegerile să ies noaptea la păscut ca să mă împuşte din greşeală sentinelele. Doamne, ce s-a mai bucurat capra că am câştigat alegerile. Stătea numai cu coada pe sus dar degeaba dacă eu stăteam cu a mea numai în jos, că trebuia să fiu modest. Când m-am întors din Japonia m-am jurat că nu mai intervin în conflictul dintre PD şi PNŢ-cd. Păi ce dracu, eu ditamai ţapu' să mă pună ăia capră? Iezişorii de bine de rău mi i-am realizat. Unul studiază tehnica păşunatului în sens invers acelor de ceasornic, iar celălalt tehnica automulsului cu o singură mână. Dar ăsta mai micu' este foarte ambiţios, nu stă el numai în două picioare, că doar n-o fi ca mine să stea doar în două mandate. Eu ţin foarte mult la iezişori. Păi dacă într-o zi a venit lupul Iliescu să mi-i pape! Când l-am văzut atât de fioros mi-am băgat iezişorii în casă şi i-am arătat mielu. Mi l-a arătat şi el şi-a plecat cu-al meu în braţe. În campania electorală am fost şi-n discotecă. Când m-au arătat la TV dansând Prodigy am ştiut că mă vor vota şi tâmpiţii. De când mă ştiu mi-a plăcut rumegatul. Cum m-am născut, mama mi-a dat ţâţa şi eu am rumegat-o. Rumegatul este ca politica: nu poţi să rumegi azi şi să mai rumegi peste o săptămână. Trebuie s-o mesteci în fiecare zi. Din toate discuţiile geostrategice pe care le-am avut cu japonezii a reieşit clar faptul că noi suntem la vest, iar ei ceva mai la est. Modelul japonez pe care l-am văzut acolo l-am luat cu mine ca să-l prezint ţării. Era un japonez simpatic modelul ăsta japonez, numai până când a văzut industria noastră, că după aia şi-a făcut harakiri. M-am întâlnit acolo cu reprezentanţii guvernului japonez care erau nişte

oameni deghizați jumate în chinezi, jumate pechinezi. Atât de mult mă săturasem de rasa asta galbenă încât le-am propus nişte contracte cu România ca să scăpăm definitiv de ei.

Închei aici deocamdată jurnalul că îmi bate unu cu TIR-ul în poartă şi dacă nu fumez eu, de unde să se vadă că fumatu ți-afectează grav sănătatea. Sănătate!

PLUTONIERUL ŞI LIBRĂRIILE ÎN AJUN DE MOŞ CRĂCIUN

Teatru scenic

MOTTO: Cuget, deci nu sunt ficus

Victor Huooo!

Plutonierul: Cărți în afară de cărți aveți?

Librarul: Da, sigur.

Plutonierul: Dă şi mie.

Librarul: Nu mi-ați spus cam de care doriți.

Plutonierul: Păi una cu litere.

Librarul: Păi toate au litere.

Plutonierul: Pe fiecare pagină?

Librarul: Da, pe fiecare pagină.

Plutonierul: I'auzi ai dracu' ăştia, numerotează paginile tot cu litere. Băi, ascuțitori pentru stilouri ai, să nu mai cumpăr penițe toată ziua? Da' mine de pulan n-ai, că cu ăsta semnez eu mai des?

Librarul: Dar cam ce v-ar interesa?

Plutonierul: Trebuie să iau nişte cadouri, că fac pe Moş Crăciun în seara asta.

Librarul: Păi uite, vă ofer nişte cărți de colorat.

Plutonierul: Păi dacă sunt decolorate de ce dracu le mai țineți bă? Vreau ceva de ştiință, bă, pentru copil.

Librarul: Uite, atunci vă ofer tabloul lui Mendeleev.

Plutonierul: Păi ce merite a avut bă, ăsta, de i-ați făcut tablou? Ai bă, da' cu cățaua lu' Pavlov n-aveți?

Librarul: Cum să nu, uitați aici.

Plutonierul: Nu bă, cățaua lu' sergentu Pavlov, colegul meu, aia de ia mirosul de pe urme de nu mai ştie autorul să se întoarcă la locul faptei. Apropo, pelicanol de lipit lipiciul pe superglue aveți? Ia spune-mi plice aveți pentru priviri?

Librarul: Ce priviri, d-le? Domnu', poate vederi.

Plutonierul: Lasă, bă, că nu mă înveți tu pe mine, ce tu n-ai vederi în priviri?

Librarul: Uitați, avem un ceas deşteptător.

Plutonierul: Lasă, băi, că dacă-i dă deşteptarea o păstrez pentru mine, lui îi duc un ceas trezitor.

Librarul: Dar ce vă mai pot oferi?

Plutonierul: Eu ştiu, o revistă ştiințifică, aşa.

Librarul: Avem ca ultimă apariție o revistă despre găurile negre.

Plutonierul: Băi, ți-am cerut revistă ştiințifică nu porno. Ceva de scriitori româneşti n-ai?

Librarul: Nu, dar vă pot oferi o carte ştiințifico-fantastică.

Plutonierul: Este foarte bun subiectul ăsta, pentru că ştiința pentru mine este, cum să spun eu...

Librarul: Un domeniu fantastic.

Plutonierul: Eşti dat dracu' şi tu. Aşa e, bă, ete că uitasem cuvântul.

Librarul: Însă dacă sunteți credincios vă pot da o carte despre "facerea lumii".

Plutonierul: Nu, mulțumesc, că la bloc am pereții subțiri şi aud cum se face lumea în draci de nici nu pot să mă odihnesc cu capul.

(pleacă amânoi, apare copilul, apare şi Moş Crăciun Cel Plutonier)

Copilul: Săru'mâna Moş Crăciun.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Gura băi, se spune să trăiți, salută regulamentar!

Copilul: Moş Crăciun, da' ce te-ai schimbat de anul trecut.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Gata băi, copile, ia prezintă-te băi şi scoate actele!

Copilul: Păi eu n-am buletin încă.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Atunci scoate certificatul de naştere să văd dacă se confirmă naşterea ta.

Copilul: Poftim Moş Crăciun.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Tu ştii băi ce-i certificatul ăsta acum din mâna mea?

Copilul: Nu ştiu Moş Crăciun.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Este actul prin care mă-ta nu mă mai poate minți că e fată mare.

Copilul: Moş Crăciun, abia aştept să văd ce mi-ai adus.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Gura băi, mai întâi ia spune-mi poți să-mi raportezi vreo poezie, să-mi explici vreun cântec ceva?

Copilul: Da, ştiu de toate numai să-mi spui cam ce doreşti.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Păi ia spune-mi băi o poezie de-aia de-o scriți voi prin WC ca să pot să te verific.

Copilul: Nu, că din ălea cu prostii nu ştiu.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Păi bă, dacă alea-s prostii cum vrei bă să te realizezi în viață?

Copilul: Nu, dar am vrut să iau numai premiul întâi.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Îmi pare rău băi țâcă, dar eu nu am cadouri decât pentru repetenți.

Copilul: Păi eu nu am vrut să te...

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Gura băi! Aici eu sunt Moş Craciun, eu pun întrebări. Părinții tăi ce este?

Copilul: Intelectuali.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Ptiu, iar am nimerit greşit. Şi tac-tu ce este mă?

Copilul: Tata este doctor honoris cauza.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Băi vezi că am presimțire că tac-tu o înşală pe mă-ta din cauza lu' Honoris ăla din telenovelă.

Copilul: Mulțumesc, Moş Crăciun, asta ce e?

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Este şapca mea, ți-o fac cadou 3 ore până intru de servici.

Copilul: Dar nu-mi intră pe cap.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Păi nici nu se pune pe cap asta băi, se pune exact la mijlocul distanței dintre umeri.

Copilul: Vai Moş Crăciun, mi-ai adus cuvinte încrucişate?

Moş Crăciun

Cel Plutonier: N-am avut încotro, le încrucişează ăia înainte dar măcar le-am luat la juma' de preț.

Copilul: Moş Crăciun dar la anul mi-aduci şi mie un şah?

Moş Crăciun

Cel Plutonier: N-am cum băi, că asta înseamnă răpire de persoană. Dacă vrei un şeic ceva.

Copilul: Dar la anul voi învăța şi mai bine şi voi mânca tot.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Da' mai bine nu înveți nimic bă şi mănânci bine? Poezii cred că habar n-ai!

Copilul: Ba ştiu una frumoasă: "un pitic atât de mic făcea baie-ntr-un ibric".

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Taci bă, că mi-e scârbă când mă gândesc că-şi bagă ăla organul în cavitatea ibricului. Bag-o p-aia cu câinele infractor care are păru creț pe blană şi pune botu la ouă. Bă, e clar, nu vă-nvață nimic serios la şcoala aia. Păi bă, eu când eram la şcoala de poliție făceam 2 ani într-unul.

Copilul: Vai moşule ce inteligent eşti, cum ai reuşit?

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Păi la Şcoala de Poliție anul şcolar ține 6 luni, cred nu sunt sigur.

Copilul: Lasă nene, nu trebuie să te forțezi, că te doare capu ăla.

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Băi minorule, tu habar n-ai că nici nu-l simt.

Copilul: Moşule, da' de ce ai moacă de sectorist dezorientat la locul faptei? Mai vii pe la noi?

Moş Crăciun

Cel Plutonier: Băi, pentru informații intime să te adresezi la purtătorul nostru de cuvânt. Io nu sunt reabilitat să dau amănunte despre lucruri de care habar n-am de mine.

DOI ȚIGANI APROAPE COMERCIANȚI

MOTTO: Să-nebunesc dacă-mi vine vreunul în cap

- EU -

Un țigan: Alo, m-auzi mă cum îți vorbesc de pe mobil?

Hălălalt țigan: Sună şi tu mai târziu că nu mă vede nimeni.

Un țigan: Lasă, vere, că mă vede pe mine. Dă-mi şi-un pager când ai timp.

Hălălalt țigan: Ia-l de-acu' să fii şi mai ciumeg.

Un țigan: Mă, da ce bine te-auzi, parcă ai fi lânga mine.

Hălălalt țigan: Aici erai vere de te-auzeam, şi eu credeam că am fraierit Telecomul şi luna asta.

Clientul: Bună ziua, am venit şi eu să cumpăr.

Un țigan: Treci mâncaț-aş la vânzătoare, nu vezi că sunt patron?

Clientul: Şi cine e vânzătoare, dânsul?

Hălălalt țigan: Păi ce mă mi-am pus-o cu patronul ca să fiu vânzătoare?

Clientul: Şi d-ta cine eşti?

Hălălalt țigan: Eu cine sunt? Sunt asociatul lui.

Clientul: Cu câte acțiuni?

Un țigan: Jumate, jumate.

Clientul: Asta e foarte bine, înseamnă că vă înțelegeți.

Hălălalt țigan: Cum să nu ne înțelegem, la jumate din acțiuni stă el de şase şi acționez eu, iar la cealaltă jumate acționez eu şi stă el de şase.

Clientul: Păi cam tot dumneata acționezi.

Hălălalt țigan: El încă nu e licențiat. (gest cu mina vast)

Clientul: D-le, dv. vindeți marfă furată?

Un țigan: Păi vrei s-o iei la hal de preț sau vrei să ți se scorojească buzunarul?

Çlientul: Bine, aş vrea şi eu un pampers.

Hălălalt țigan: Ia-l că e proaspat.

Clientul: Păi de ce e atât de greu, n-ai zis că e proaspăt?

Hălălalt țigan: E proaspăt folosit. Ia-l că e de fată mare, ți-aduce noroc.

Clientul: Nu mulțumesc, mai bine iau nişte țigări, 3 pachete.

Un țigan: Ia de-aici 3 baxuri.

Clientul: Păi ăştia n-au timbru?

Hălălalt țigan: Pai tu-ți afumi plămânii sau îți facı clasor?

Clientul: Nu, mulțumesc lăsați. Uite ca să nu plec cu mâna goală voi cumpăra ceva de mâncare Din ce sunt conservele astea?

Un țigan: Din tablă proaspătă.

Clientul: Dar observ că n-au data când expiră.

Hălălalt țigan: S-a râcâit la transport, da' poți să mănânci cu încredere.

Clientul: Şi nu mă îmbolnăvesc?

Un țigan: Şi dacă te îmbolnăveşti nu-ți trebuie încredere?

Clientul: Lăsați că nu mai cumpăr nimic.

Hălălalt țigan: Poate vrei un lanț. E de aur. Ăla de acasă seamană perfect cu ăsta.

Clientul: Nu merci, nu port bijuterii.

Un țigan: N-ai nici o valoare!

Hălălalt țigan: Bine, dacă nu cumperi dă un telefon lu' mă-ta de la celular. Te costă ieftin, 30 de mărci impulsul.

Clientul: Mama a murit.

Un țigan: A mierlit-o mă-ta? Nu-i nimic că pentru lumea ailaltă facem reduceri.

Clientul: Nu mai doresc nimic.

Hălălalt țigan: Nici macar nişte feliuțe de salam? Taie-ți tu, vere, salamul.

Un țigan: Da' nu ți-l tai tu, mâncaț-aş!?

Clientul: Nu mai e nevoie să fiți atât de amabili. Garda Financiara, inspector Bălosu.

Un țigan: Încântat "Spumosul".

Clientul: Vă rog să-mi prezentați actele firmei.

Hălălalt țigan: Bă, dumăleşte tu cu el, că rumânul e de la pripon.

Un țigan: Le-am pierdut.

Clientul: Păi cum s-a născut firma dv.?

Un țigan: Fără acte. Noi eram în Germania şi ea s-a născut aici. Când am ajuns noi era deja înregistrată la Odaia de Comerț.

Clientul: Deci vindeți marfă furată?

Un țigan: Nu, de unde?

Clientul: Nu v-am prins? Cum de unde?

Un țigan: De unde să ştim noi că erai de la Gardă, că păreai un fraier.

Clientul: Şi acum?

Hălălalt țigan: Şi acum ne-am convins.

Clientul: Faceți mişto, v-arăt eu.

Hălălalt țigan: Şi-acu ne-am convins că eşti de la Gardă nu înțelegi? Nu te răzbuna.

Clientul: Şi cine vă face contabilitatea?

Hălălalt țigan: Contabila, bună de tot, ne-o ține la amândoi. Vrei şi d-ta?

Clientul: Să n-aud de mită.

Hălălalt țigan: Parcă trebuie s-o auzi, trebuie s-o vezi.

Clientul: Haideți vă rog, că nu am timp. Autorizație sanitară aveți la firmă?

Un țigan: Așa e, că noi lăsăm robinetele deshise încontinuu, că nu vrem să subjugăm apa. Chiar n-ați învățat nimic din dezrobirea țiganilor?

Clientul: Nu mai avem ce discuta, dacă nu mi-arătați avizul de însoțire a mărfii.

Hălălalt țigan: A venit neânsoțită, că nu suportă pe nimeni, darămite un aviz. Ce urât sună, aviz.

Un țigan: Ție ți-ar conveni să vii însoțit de un aviz?

Clientul: Lucrurile sunt clare. Vă fac dosar greu de tot.

Hălălalt țigan: Dosar greu!? Păi ce are șină de cale ferată?

Clientul: Ați evazionat statul.

Un țigan: I-auzi mâncați-aș ce-am făcut, am evazat statul, mâncați-aș. Să-l șifonăm la loc că ne arestează gașperii.

Clientul: Nu încercați să mă duceți cu preșul.

Un țigan: Poate te urnim cu mocheta.

Clientul: Veți fi acuzați de fals, uz de fals și fals intelectual.

Hălălalt țigan: Ba fals intelectual ești tu, că eu am școala vieții.

Clientul: Iar d-ta vei fi acuzat de nerespectarea normelor igienice .

Un țigan: Și dacă respect hârtiile igienice de-acum încolo scap?

Clientul: Până la o hotărâre judecătorească, vă pun sub acuzare.

Hălălalt țigan: Și dacă mie îmi place deasupra?

Un țigan: Nu vere, în patu de deasupra stau eu acuma în pârnaie, că data trecută tu ai stat la geam.

Un țigan: Păi de ce, că noi ne spălăm acasă.

Hălălalt țigan: Așa e, ne dăm și cu sprayul. Iote eu miros a canel, ăsta a dihor.

Clientul: Nu mă interesează a ce mirosiți, aici miroase a bani murdari.

Hălălalt țigan: Poate eşti înfundat şi nu-ți dai seama.

Clientul: Autorizația sanitară v-o eliberează Sanepidul.

Un țigan: Da' nu-l eliberează vere şi pe frate-meu, că e în pârnaie.

Clientul: Vă rog încă o dată să-mi arătați balanța de plăți.

Hălălalt țigan: S-a bulit, a umblat fiu-meu la ea şi i-a strâmbat ciocurile.

Clientul: Bine, atunci bilanțul.

Un țigan: Noi nu umblăm cu bilanțuri, dacă vrei săbii ninja, te servim.

Clientul: Cum ați primit autorizația de la pompieri pentru sediul ăsta ?

Hălălalt țigan: Cu mari intervenții.

Clientul: Aveți pile la pompieri?

Hălălalt țigan: Nu, cu mari intervenții au reuşit să stingă incendiul ultima oară.

Clientul: Care va să zică n-aveți nici autorizație pentru pompieri.

Un țigan: Ce să spun, că când vin pompierii să-mi stingă neatenția au timp să-mi scrie autorizații!

Clientul: Impozitul pe profit l-ați plătit?

Hălălalt țigan: Pardon, ce profit, suntem pe pierderi! Trebuie să ne dea statul nouă impozit.

Clientul: N-ați plătit nici apa curentă?

Un țigan: Păi ce, are prize în ea?

Clientul: Nu înțelegeți, apa de curge în mod curent.

POŞTAŞUL

MOTTO: Cine n-are nici un caracter n-are nici cifre

Jules Verdeț

Astăzi v-am adus corespondențe de la zdrențe, scrisori de la scursori, telexuri cu protexuri şi lipicuri pentru plicuri. Ieri un coleg de-al meu a violat corespondența şi a luat 7 ani. Că aşa o chema pe țiganca de-a violat-o, Corespondența. Ia să vedem ce-avem astăzi în tolbă. Da, avem câteva telegrame:

"Aha. Stop. Chiar acu. Stop. Bucurie mare. Stop. Mi-a venit. Stop.

Semnat: Claudița Autostopista.

Altă telegramă:

"Mă-ta. Stop. A făcut. Stop. Cardiac. Stop. ....Biiip"

Ia sa vedem aici ce scrisoare e asta, că după parfum e de dragoste şi după conținut s-a şters cu ea:

"Păpuşă, îți scriu de acia din creierul meu că e gol la mine în cameră, că mi-a luat mobila ai mei de s-au despărțit cu drujba atât şifonierul cât şi recamierul da' pe diagonală de când dorm în el mă scol ca triunghiul dreptunghic adică cu catetele crăcănate şi cu mâna pe ipotenuză. Hai că te-am zdrobit cu cunoştințele mele de geometrie. Că eu nu sunt pervers ca vreun fizician de-ți dă-ul pe plan înclinat şi ți-l mai dă şi supraunitar că cică pe tine nu te-ar deranja frecarea. Asta-i viața de poştaş PTTR-i-m-aş pe ea. Nu poți să citeşti şi tu liniştit o scrisoare, că se şi prinde destinatarul. Ca să nu vă spun ce pățesc când duc pensia la pensionari. La pensionari ca la pensionari dar la pensionare ce mă fac, că mi-o iau babele cu pensie cu tot. Nici n-aşteaptă să scot bine cuponul . Ia să vad ce mai am prin tolba. Ce-o fi asta de e aşa neagră. Ori este scrisoare de condoleanță ori de părere de rău că s-a dus omul. Dacă tot s-a dus parcă ştie el că-i desfac

eu scrisoarea?

"Bă tată, de ce-ți scrisăi eu țâie. De-aia bă, că iote nea Grigore o luă din loc de decedat ce e. Cum care Grigore? E vecin cu noi la 30 de case mai încolo. Păi nu sunt multe case da, dar în satul vecin. Da, da exact în satul vecin de peste munți. Ho, ho te dusăşi tocmai în Caucaz. Ete aci în munții Tatra. Pe versantul vestic bă, că dacă era pe versantul estic era mai aproape şi mă duceam şi eu la înmormântare. Cum se întâmplă? Nu ştiu cum s-o muri pe la oraş, da' aci la țară se pune mâinile pe chept răsufli o dată lung şi de două ori scurt şi gata. Dar el a arătat cu deştu mare la masă. Acu 2 nepoşi de-ai lui de la oraş îi arătară şi ei cu degetele aşa O.K. E, dacă ăl bătrân primi O.K-ul nepoților se curăță. Da' muma nepoților şi fata lui de, înțeleasă că ăl bătrân arată ceva pe masă. Când se duseră toți buluc acolo văzură o listă pe care scria: NOTĂ de femeile pe care le-am iubit. Bă tată, acu nu ştiu dacă mă-ta era pe lista aia, că s-a strigat în fața casei ca catalogul şi eu la litera lu' mă-ta am pus mâinile la urechi că n-aş fi vrut să te las la vârsta asta orfan de mă-ta şi pe mine de nevastă. Dar să-ți spun cam ce era pe listă: Leana lu' Zgrimboi iubită de mine în data, îndată ce plecase bărba'su. Asta s-a întâmplat între orele fusului orar că ea tocmai torcea. Ete nu credeți! Vă spui şi ce lână avea! Ca de oaie. Maria lu' Guță iubită şi răsiubită de către mine. Eu am fost singurul iubit din viața ei, că noaptea mă confunda cu toți bărbații din sat. Acesteia, n-am ce să-i reproşez decât că mă înşela cu bărba'su, care o fi fost ăla?! Veta lu' Țambric perversată pe capul podului, poa' să spună şi bărba'su care când a văzut-o goală şi a întrebat-o ce face, a zis că face vrăji să nu-i mănânce şobolanii porumbul. Bietul om şi-a făcut cruce la ştiulete şi-a plecat. Cam asta bă, tată, vrusăi să te informez că nea Grigore ăsta a fost un fel de Don Huan Carlos al satului şi să te atenționez că şi lista de o am şi eu pregătită o am ascunsă dupe contoar că lu' mă-ta îi e frică să pună mâna pe acolo că şi-aşa a tras-o curentu-n palmă. Dupe ce-oi da şi eu colțul citeşte-o şi tu în fața căşii da' cu dicție cum te-a învățat pe tine învățătoarea care nu ştii de ce-ți dădea note mari, da' după ce-oi citi lista ai să afli. În rest nimic, eu o duc bine, am pus plătăgeni ceea ce-ți doresc şi ție. Cam atâta am vrut să-ți spun,

sănătate şi ţi-o închei aici, dacă nu încheie-mi-o tu!

TACTU

Iote că trece nea Costică. Să trăiţi dom'Costică. Mare om nea Costică ăsta, a votat cu ţapu şi-acu paşte capra de parcă ar creşte iarbă pe capră. Că şi-a luat capră asta nu-i nimic, dar că şi-o paşte în jurul blocului asta e totul. Mai întâi o ia sus şi după aia o mulge. Să trăiţi, dom' poliţai. Ceva cazuri rezolvate proaspăt? Un viol de domiciliu? Şi cât riscă băiatu 12 ani? Păi de ce? Era domiciliu virgin? A, erau 2 virgine în domiciliu. N-am ştiut. Oricum dom'colonel arătaţi bine aşa epurat. Dar de decantat când vă decantează? Să trăiţi, lasă că vin ei ai noştri. Săru'mâna mamaie. Ce scrisoare? De la fiu-tău din Canada? Da ai primit. Hai că ţi-o citesc eu. Cică lucrează în industria forestieră. Da! Vinde scobitori. E pe butuci.

Asta-i viaţa de poştaş, ne mai delectăm şi noi căci cu viaţa intimă ce să mai vorbim, nevasta ţi-o rezolvi telegrafic, noroc cu amanta că ai timp s-o scrii ca pe epistolă, adică apăsată şi cu litera groasă. Pe fiu-meu vreau să-l fac tot poştaş, dacă nu ca meserie măcar ca poreclă că acolo l-a făcut mă-sa. Eram 5 colegi, toţi poştaşi unul şi unul. Acum am rămas decât unul că restul sunt în pârnaie. Vreţi să puneţi şi voi ceva la poştă, că v-o pun eu!

2 HOMO SAPIENS DAR HOMO LA OFIȚERUL STĂRII CIVILE

MOTTO: Dacă extremitățile se ating, atunci atinge-mi-aş extremitatea

Onanis

Ofițerul stării civile: Da vă rog, poftiți! Următoarea pereche, nu?

Homălău 1: Exact. Punct ochit în fund lovit. Auzi domnu', ori mă măriți cu iubitu' meu, ori te fac amantu' meu.

Homălău 2: L-ați văzut dv. pe ea cu băieți?

Ofițerul stării civile: Iar pe tine te ştiu de undeva, de la băile comunale? Nu. De la coadă la săpun? Nu. De la Peco, la sectorul lubrifianți? Nu. În orice caz ştiu că am stat în spatele tău undeva. Dar nu înțeleg ce v-a venit să faceți pasul ăsta. Şi unde v-ați cunoscut?

Homălău 1: Pe Internet.

Ofițerul stării civile: Aveți computer?

Homălău 1: Nu, dar cum piute el aşa piut şi eu.

Ofițerul stării civile: Mă rog, o să încep cu avantajul familiei.

Homălău 2: Nouă ne spui de avantajele familiei? Acum dragă vom lăsa deoparte boscheții, nu vom mai bloca lifturile, nu ne vom mai apleca după săpunuri imaginare la băile publice şi chiar nu vom mai roşi când cumpărăm Nivea.

Ofițerul stării civile: Domnilor nu pot să oficiez această căsătorie, nu

pot să fac aşa ceva.

Homălău 1: E, nu poţi. Dacă nu poţi, te putem noi.

Ofiţerul stării civile: Nu înţelegi d-le, ai cap pătrat?

Homălău 1: Da, da' ce cercuri pot să fac cu el.

Ofiţerul stării civile: Bine, care e mai gospodar dintre dumneavoastră? De exemplu, d-ta faci curăţenie?

Homălău 2: Nu, fac decât "ăţenie", restul când vine dânsul acasă.

Ofiţerul stării civile: Şi ocupaţia d-tale care este?

Homălău 1: Eu sunt scafandru la băile comunale şi-mi place foarte mult să mă dau la fund. Acasă mă epilez pe păr.

Ofiţerul stării civile: Pe picioare?

Homălău 1: Nu, pe piept şi în nas şi mă dau cu ruj pe biuze şi cu fund de ten pe fundul tenului.

Ofiţerul stării civile: Cum vă petreceţi timpul?

Homălău 1: Păi penetrând timpul ni-l şi petrecem.

Ofiţerul stării civile: Ce defecte are soţia ta?

Homălău 1: Are un tic nervos din armată. Pe ce punea mâna îi mulţumea pe toţi.

Ofiţerul stării civile: Dar concret ce mâncaţi?

Homălău 2: A, da, mâncăm ouă îndoite.

Ofiţerul stării civile: Păi ce, d-le, ouăle se îndoaie?

Homălău 2: Eu ştiu, pune mâna şi vezi.

Ofiţerul stării

civile: Şi tu ce amintiri ai de la el?

Homălău 1: El m-a învățat să merg prima dată pe bicicletă fără şa.

Ofițerul stării civile: Şi ți-a plăcut?

Homălău 1: Foarte mult. Mi-aduc aminte că în noaptea aia am dormit cu bicicleta.

Ofițerul stării civile: D-lor, dar trebuie să înțelegeți că nu pot oficia această căsătorie.

Homălău 2: Şi eu ce-i spun lu' mama, unde am stat fugit de-acasă atâtea săptămâni.

Homălău 1: Lasă dragă că îi spunem că am fost la film.

Homălău 2: La ce film?

Homălău 1: La Home Alone.

Ofițerul stării civile: Şi ce rude mai aveți?

Homălău 2: Păi sora lui a fost bărbatul meu.

Ofițerul stării civile: Bun, sunt de acord să vă căsătoresc. Dar ştiți că statul protejează familia?

Homălău 1: Ştim, şi tocmai de-aia să ni se dea un prezervativ cu două locuri, da?

POVESTEA LUI HARAP - ALB

MOTTO: Şi încălecai pe-o ea şi vă spusei povestea-n şa
Ion Neoculce

Astăzi vă voi spune povestea lui Harap-Alb cu un ditamai harapu, nu Harap-Alb ci povestitorul. Amu, e cică o poveste cunoscută, dar copiii care v-au crescut între timp printre picioare habar n-au. Cică era odat' un craiu' cu un ditamai craniu care avea un frate intitulat Verde Împărat. Ăstuia i se zicea Verde Împărat că-i plăcea să pască oamenii la clorofilă. Şi împăratul ăla când ajunse la batrâneţe ieşi la pensie. Luând el în mână prima pensie şi-adusă aminte de Împăratul Verzuliu că aşa-i spunea din copilarie şi-i scrise o carte. Dar până să i se dea "bun de tipar" se hotărî să-i trimită manuscrisul prin DHL, că ţara ăstuia era la mama dracu, peste 9 mări şi 9 ţări. Primii Verzuliu Împărat scrisoarea, o desfăcu cu deschizătorul de conserve şi citi: "Bă frăţie vezi că eu o să cad la o zăcare cu ca. Tu fă-l pe dracu în ce poziţie ai vrea şi trimite-mi pe unul dintre naşparlii ăia de fii să-l las împărat în locul meu şi să-mi lase împărăteasa tot în locul meu". Auzind acest lucru feciorul cel mare spuse:

- "Tată, să moară mama, mă duc eu!"

- "Bine bă, dacă crezi tu că-i pute a,a,a dacă crezi tu că-i pute birui ia-ţi şi tu calul din herghelia mă-tii de mi-a dat-o socru-meu cu herghelie cu tot, ia-ţi bani câţi ţi-or trebui, dar să nu pleci dracu cu tezaurul ţării, arme care-ţi vin la socoteală, dar ai grijă să nu ţi-o tai şi mergi cu bine fătălăul meu, ăsta, fătul meu."

Atunci hăndrălăul de fecior luă toate lucrurile ce-i erau de folos şi le aruncă. Încălecă decât pe cal, da' cu asemenea entuziasm că trei ore după aceea vorbi şi-n gând subţire. Îi pupă mâna lu' ta-su cu care l-a făcut şi purceasă la drum. Între timp ăl bătrân se gândi să i-o pună, vere, cu şustă. Se îmbrăcă într-o piele de urs de trimis 3 capace la concurs şi-l aşteptă în picioare

la un cap de pod. Putea să-l aştepte şi-n cap la un picior de pod dar îi veni târziu ideea. Când apăru fecioru-său cu calu' îi sări ursu-n faţă. Cum ăsta cu calu' n-avea voie să depăşească, depăşirea fiind interzisă pe poduri şi sub poduri, se ridică cu calu' în două picioare până i se văzu şi-al treilea şi făcu cale întoarsă. Împăratul o luă pe neşte căi numai de el ştiute şi se rătăci ajungând după vreo 3 luni la palat. Fiul cel mare începu să se izmenească:

- "Că să vezi că m-am întors înapoi."

- "Nu-i nimic îi zise tac-su dar altădată să te întorci înainte. Ai înţeles?"

- "Heil Hitler, tată."

Atunci fiul cel mijlociu, nu după vârstă ci pentru că ţinea mereu degetul mijlociu ridicat, îi zise hotărât:

- "Bă, tată!" şi plecă.

Urmă iar faza cu ursu, se întoarse şi ăsta la fel cum s-a întors şi frate-său ăl mare de parcă i-a făcut mă-sa pe toţi la Întorsura Buzăului. După ce-i făcu de ocară tac-su pe toţi, fecioru ăl mic se oftică rău de tot că el fusese rezervă la meciu ăsta şi n-avusese nici o vină. Plin de nervi în cap şi de păr pe la subraţ ieşi afară în grădină unde era WC-ul de servici la al doilea prun pe stânga şi-şi descărcă ofu rinichilor pe el. Nu apucă să se închidă în el însul cu ajutorul fermoarului de la şliţ că-i şi apăru în faţă o babă gârboavă nu de bătrâneţe, ci pentru că lucra la Cabana Gârbova. Dar aşa gârboavă cum era şi cocoşată ca saxofonul se apucă să-i dea nişte sfaturi nu tocmai de lepădat hainele de pe tine şi pus cu paru' pe ea, adică cine era dom'ne ea de-i dădea sfaturi lui ditamai prinţul. E, dar când începu a bătrână să-i dea sfaturi, să fi văzut cum stătu vântul din bătut şi se puse pe suflat, păsările s-au oprit din ciripit şi s-au pus pe clipocit, iar albinele se opriseră din bâzâit şi jucau bâza în stup. I-auzi sfaturi la a bătrână:

"Bă nepoate, fii atent, te duci la taică-tu şi-i ceri calu', dar să nu ţi-l dea până n-o întreabă şi pe mă-ta, după care îi iei hainele de când era el mire şi dacă nu le mai găseşti te duci la un second-hand, că trebuie să aibă o copie. Pe cal fii atent cum îl alegi. Dai foc la grajd şi care scapă ăla-i calul tău". Zis şi făcut. Se

pregăti el de drum şi-şi luă picioarele la spinare că era yoghin. Pe drum se întâlni cu unu Spânu, care n-avea păr în cap şi nici pe cap, doar pe picioare şi între parcă avea pădurea Letea. Făcură ei împreună o bucată bună pe drum c-o luaseră la autostop şi Spânu îi beu apa atât din plosca prinţului cât şi din plosca fetii că aia nici până la vârsta aia nu învăţase să se ducă singură la WC. Spânu îl băgă prin rugăminte într-un puţ şi-i zisă: "Bă, du-te-n fântâna mea, c-aici rămâi. Da' calu' bou nu-i spuse nimic. Fii atent, îi zise Spânu lu' prinţu, de-acuma te va chema cum o să vrea muşchiul meu.

- "Şi cum o să mă cheme?"

- "Stai să vină noaptea să-l întreb că atunci mi se simte mai bine. Aha, stai că mi-am adus aminte, o să-ţi zic Harapu Albu deşi el e negru după numele muşchiului".

- "Da nu-mi place Spânule să-mi zici aşa."

- "E nu-ţi place pe dracu, dar cum vroiai să-ţi zic Gogu?"

Fiul craiului văzându-se prins în cleşte ca într-un patent acceptă să i se spună Harapu Albu şi să se dea negru lu' Spânu, sclavul lui, coada de la greblă, bureţaru echipei, mâneru de sifon, geamul de la hidrant. Dar fetele împăratului îl sorbeau cu paiu pe Harap Alb, dar ce-i sorbeau cu paiul nu vă spun dragi copii, tot ce vă pot spune este că nu era Cola deşi ieşea un pic de Coca. Împăratul Verzuliu puse masa roşie în salonul siclam şi-l chemă pe Spân la masă, care cu ochii la părul de pe picioare al uneia dintre fete îi venii ideea să-i aducă Harap Alb nişte salate pline de caracter din grădina Ursusului. Harapu Alb chiar nervos că era sâmbătă şi era liber, trecu pe la Sfânta Duminică ca să-i dea pielea înapoi lu' tac-su, aia de urs. Harapu Alb, o luă în mână şi plecă la grădina Ursului şi începu să culeagă la salate din ea de parcă el ar fi udat-o toată vara. Când să iasă din salata grădinii, hop ursu. Îi aruncă pielea de urs şi cred că pielea fusese de ursoaică pentru că ursul o umflă şi-o folosi ca atare. Scăpând şi de asta Harapu Alb ajunse la palat şi-i dădu Spânului într-o mână salata şi în cealălaltă vrejul. Nu trecuseră câteva chestiuni ale zilei la televizor, că lu' Spânu i se năzări să-i aducă împăratului Roşu nişte voturi nestemate din Poiana Ţapului. Harap Alb la

faza asta decât să facă politică mai bine sări peste câteva pagini bune din poveste. Se duseră toți la curtea lui Vernilă Împărat şi-i ziseră:"Bă nea, țara e pe terminate şi nouă cine ne dă banii, că ne-am bătut joc de ea. Împăratul le zise: "Bă, uite ce e, poporul v-a ales, el să vă plătească". Dar Năstăsilă cu mâna pe poponilă îi zise: "Domnu împăratu, mie îmi e că cu ce ne-a ales poporu' acolo vor să ne-o plătească.

- "De bă Năstăsilă, eu nu pot să mă pun contra, că s-ar putea să-ți fac poftă."

O HOAŞCĂ LA PLANNING FAMILIAL

MOTTO: Cine iubeşte şi lasă înseamnă că nu foloseşte prezervativul

Durex şi Pirelli

S-a observat o strânsă legătură între creşterea preţurilor şi creşterea apetitului sexual. Adică, cu cât scade nivelul de trai cu atât creşte pofta de mâncare a sexului. Doctorii din aceste cabinete trebuie acum să planifice viaţa sexuală a vreunei doamne sau a unei domnişoare şi la o adică chiar să intervină în ea.

Doctorul: (cu un carneţel în mână, vorbind ca pentru sine) Deci 4 pastile orale pentru domnul prof. Popescu să le ia în timp ce studenţii dau proba în scris, două prezervative pentru domnul Ionescu cu miros de doamna Popescu, iar pentru domnişoara Săndiţa o sondiţă.

Baba: Bună ziua, dom' doctor.

Doctorul: Bună ziua, mamaie.

Baba: Maică, am dat de dracu'.

Doctorul: Mamaie aici e cabinet sexologic nu e biserică.

Baba: Păi am dat de dracu' în pantaloni la bărbatu-meu.

Doctorul: Aşa da. Dar mai trăieşte ăl bătrân?

Boctorul: Trăieşte c-o bagaboandă că o are mare de tot.

Doctorul: Să-ţi trăiască mamaie, înseamnă că eşti fericită.

Baba: Nu muică, pensia o are mare.

Doctorul: Vrei să spui că a luptat în revoluţie?

Baba: Nu, i-a venit rău şi-a leşinat pe stradă. Ăştia l-au crezut mort şi i-au dat titlu de erou post-mortem. După aia

şi-a revenit şi-a venit cu diploma acasă.

Doctorul: Şi-acum care-i problema dumitale?

Baba: Dom'doctor, cred că am rămas gravidă.

Doctorul: Unde?

Baba: În burtă maică, în burtă.

Doctorul: E clar, să te iau altfel.

Baba: Luați-mă cum vreți că de-abia aştept.

Doctorul: Vă rog sa fiți decentă. Bine maică, părerea mea este că d-ta n-ai cum să rămâi gravidă pentru că eşti la menopauză.

Baba: Aşa-i ziceam eu lu' bărbatu-meu. Hei, men, o pauză, şi după aia începeam iar.

Doctorul: Hai să recapitulăm. Deci d-ta ai rămas gravidă dar nu ştii cu cine?

Baba: Nu. Ştiu cu cine dar nu ştiu cum am rămas.

Doctorul: Poate cu moşul dumitale.

Baba: Se poate. Să-l întreb.

Doctorul: Mamaie, Dumnezeu mi-e martor, nu ştiu ce să mai cred.

Baba: Eu dac-aş fi avut şi eu vreun martor altfel ar fi stat problema.

Doctorul: Nu, te-am întrebat dacă ții evidența perioadei de ovulație.

Baba: O țin odată cu găinile. Dacă n-o calcă cocoşul îi tai gâtul că n-a insistat destul.

Doctorul: Mamaie, poate d-ta ai deja copii.

Baba: Exact, cum ți-ai dat seama?

Doctorul: Păi dobitocii se înmulțesc mai repede decât ceilalți oameni.

Baba: Dar o metodă să nu se mai dea ăl bătrân la mine n-ai?

Doctorul: Ba da. Prefă-te că te dezbraci.

Baba: Păi m-am prefacut, dar el se prefăcea că stinge lu mina şi se dă la mine şi chiar îi reuşea.

Doctorul: Mamaie, m-am gândit bine. Îți pun un sterilet.

Baba: Dacă e steril poți să-mi pui orice.

Doctorul: Nu maică, iți strangulez trompele.

Baba: Păi ce muică sunt elefant?

Doctorul: Mamaie, te rog să te concentrezi la întrebările mele.

Baba: Hai că eşti culmea. Eu nu pot să mă concentrez nici la răspunsurile mele.

Doctorul: Păi eşti gravidă sau nu?

Baba: Dom'doctor, gravidă a fost mă-ta, eu sunt însărcinată prin deflorare.

Doctorul: Să nu-mi spui că ai fost fată mare până la vârsta asta?

Boctorul: Mă mumă, eu când eram fată le spuneam asta la toți băieții în gura mare.

Doctorul: Dar de ce în gura mare?

Baba: Să le dau o sugestie, dă-i dracu de proşti.

Doctorul: Mamaie eu am altă idee. Vino să te sui pe capră să te controlez.

Baba: Da' nu poți să urci capra pe mine şi să ți-o controlez eu?

Doctorul: Mă mamaie, totuşi care este problema dumitale?

Baba: Bărbatu-meu.

Doctorul: E impotent?

Baba: În ultimul hal. Nici cuponul de pensie nu i se mai ridică de la poştă, vine factorul şi i-l aduce acasă gata ridicat.

Doctorul: În cazul ăsta n-am cum să te ajut.

Baba: Şi pe pariu pe dezbrăcatelea că ai pierdut hai?

Doctorul: Să ştii că țip.

Baba: Treaba ta. Atunci perversiumea mea o să-mi reuşească şi mai bine, zise baba şi se apucă să-l caute pe doctor acolo unde de obicei el îi caută pe alții.

IMBECILII PRIMĂVERII

MOTTO: Cine se aseamănă se adună, se scade şi apoi îşi scot radicalul unul la altul

Boul de Columb

Reporter: Stigmaţii noştri, în cadru emisiunii "Cretini am fost şi suntem încă" vom sta pur şi simplu de-am vorbea cu nişte tâmpiţi unul mai inteligent decât prostul ăilalt, dar nu înainte de a vă anunţa concursul emisiunii. Răspundeţi la întrebarea afişată pe ecran şi sunaţi acum la telefonul afişat pe ecran şi veţi câştiga un TV color marca Olt 208 cu 500 de nuanţe de gri şi un filtru de cafea cu cacao cu tot afişat pe ecran. Ete că ne vine interlocutorii. Bună ziua domnule director.

Director spital: De unde ştiaţi că sunt director?

Reporter: Păi cu faţa aia ce-ai vrea să fii, secretară?

Director spital: Da domnule, dar nu vezi că port cămaşă de forţă.

Reporter: Ştiţi, afară e primăvară.

Nebun: Mă miram eu de ce aud cum cresc hormonii şi cum se înmulţeşte iarba.

Director spital: Bă, fir-aţi ai dracu, dacă nu vă puneam eu geamuri termopane vă plezneau tampoanele.

Reporter: Dom' director, poate timpanele.

Director: Du-te bă de-aici, tu nu ştii cât de bine aud ăştia cu OB-urile.

Reporter: Şi nu-i deranjează?

Director spital: Nu-i deranjează, că aud doar vorbe frumoase.

Nebun: Permiteţi-mi să spun câteva cuvinte despre

mama.

Reporter: Bine, dar scurt.

Nebun: Vreau să mulțumesc în primul rând pântecelui mamei care deşi ştia ce urât sunt şi voi fi m-a scuipat afară într-o zi frumoasă de iarnă. Mulțumesc mamei că a permis pântecelui său să mă zămislească. Thank you mother, Good bless you. Mai mulțumesc şi inimii mamei care a permis mamei să permită pântecelui să mă zămislească.

Reporter: Bun, uite dânsul de acolo se dă fochist. Ăsta e chiar fochist?

Director spital: Nu ştiu, acum s-ar putea să fie chiar țava.

Reporter: Bine d-le, cum vă descurcați cu mâncarea?

Nebun: Noi cu mâncarea ne înțelegem foarte bine...

Reporter: Cum adică "ne înțelegem cu mâncarea", păi ce vorbiți cu ea?

Nebun: Păi doar n-ai vrea să vorbim între noi?

Reporter: Şi mâncarea v-o dă pe toată?

Nebun: Ne-o dau pe toată dar nu ne dau tacâmuri.

Reporter: Cum d-le, nu vă dă tacâmuri? Asta e strigător la cer.

Nebun: Mai bine aşa d-le decât să ne ia din mâncare şi să ne dea tot tacâmul. Şi apropo de asta vreau să vă spun că-n corpul mamei cu un confort de gradul 4 am văzut cum e să trăieşti în lumea a treia, pentru că sunt 3 lumi, a lu' mama, a lu' tata şi a lu' tata în mama.

Reporter: Dar cum le dați stingerea?

Director spital: Cu stingătorul.

Reporter: Cu stingătorul cu spume?

Director spital: Nu, cu stingătorul propriu-zis, pentru că spume fac ei după ce-i lovim cu el.

Reporter: Şi sunt chiar aşa agitați?

Director spital: Mai ales dimineața.

Reporter: De ce?

Director spital: Păi le e frig şi vor să le dăm cămăşile de forță pe ei.

Reporter: Domnu'pacientu, tratamentul am înțeles cum vi-l face, dar medicamentele cum vi le administrează?

Nebun: Nouă ni se dă medicamente pe calea orală, pe cale injectabilă sau pe cale mixtă.

Reporter: Cum pe cale mixtă?

Nebun: Adică ne înțapă în gură. Aşa cum îmi făcea şi mama, la care îi mulțumesc pe această cale.

Reporter: Şi cum dorm nebunii?

Director spital: Păi dorm câte 2,3 în pat.

Reporter: Tot timpul?

Director spital: Nu, alteori dorm câte 3,2 în funcție de cum arată tabela de marcaj de la stadionul din apropiere.

Reporter: Vreți să spuneți că le place fotbalul?

Director spital: Le place, dar nu mai au cum să-l joace.

Reporter: De ce?

Director spital: Păi aia care se credeau porți tocmai au ieşit ieri din spital.

Reporter: Şi şi-au revenit?

Director spital: Nu prea, pentru că se credeau uşi, dar pe noi deja ameliorarea ne interesează nu rezultatul final.

Nebun: Pe mine mă cheamă Mărin Terezu.

Reporter: Sunteți rudă cu Maria Tereza ?

Nebun: Nu, sunt ăla de-i îngrijea calu, ba uneori eram chiar calul, că şi mama îmi spunea...

Reporter: Domnule doctor, observ aici că pe pereți aveți igrasie şi mai este şi verde după una şi alta.

Director spital: Nu, să ştiți aia nu e igrasie. Bolnavii au fost răciți şi n-aveau batiste.

Reporter: Şi pe cei violenţi cum reuşiţi să-i calmaţi?

Director spital: Păi avem multe metode. Le dăm cu duşu rece în cap dar fără apă sau îi punem să treacă strada şi-i călcăm cu tiru' de rudotel.

Reporter: Totuşi nu mi-aţi spus clar dacă ei primesc vizite?

Director spital: Ohoho, şi încă câte. Păi numai de la doctori primesc vizite de dimineaţă şi de seară.

Reporter: Şi de prînz nu?

Director spital: Nu, preferăm vizitele între dimineţi sau vizitele între seri, dar de prânz nu.

Reporter: Dar cazuri de sinucidere aţi avut?

Director spital: O, drace, şi încă câte! De exemplu dânsul de 9 ori a încercat să se sinucidă cu unghiera.

Reporter: Aşa e domnule?

Nebun: Aşa e domnule!

Reporter: Dar de ce doar de 9 ori şi nu de 10 ori de exemplu?

Nebun: Păi la al 10-lea deget aveam unghia căzută şi n-aveam la ce să mă mai sinucid.

Reporter: D-le Terezu şi unde aţi petrecut revelionul?

Nebun: A, mulţumim conducerii spitalului care s-a gândit foarte mult la noi şi ne-a trimis să petrecem revelionul la cumpăna dintre ani. Şi nu în ultimul rând mamei mele care....

Director spital: Domnule reporter, în cadrul consiliului de administraţie am hotărât împreună cu firma Pepsi să le facem clismă cu sticla returnabilă de 2 l.

Reporter: Şi înţeleg că aveţi avantajul că este şi returnabilă.

Director spital: Clisma da însă sticla nu.

Reporter: Şi totuşi care este meniul de masă de la micul dejun, breakfast dejun?

Nebun: Ne dau mâncare bună domnule, ne dau ceai dementi.

Reporter: Poate ceai de mentă?

Nebun: Nu, nu de mentă, că dementele sunt în pavilionul celălalt, aici sunt internați bărbații.

Reporter: Şi cum vă face tratamentul?

Nebun: Păi ne pune 7 în coloană!

Reporter: Unul lângă altul?

Nebun: Nu, unul în coloana altuia, dar pe verticală.

Reporter: Şi care este avantajul acestui tratament d-le di rector?

Director spital: Păi dăm decât o pastilă ăluia din vârful coloanei.

Reporter: Păi şi ăla de jos cum primeşte tratamentul?

Director spital: Păi îl primeşte, dar îl primeşte decalat cu 7 vezici.

Reporter: Ok, atunci permiteți-mi să mulțumesc echipei care m-a ajutat la încropirea acestui momemt de neuitat din spitalul dv. Consilier poiitic mama lui Ştefan The Big; consilier cultural John Caramitru şi regina mamă; consilier ginecolog mama; sunete M. Jack son and Mă-sa; profesor de limba engleză myself cu mama mea şi nu în ultimul rând aş dori să mulțumesc creierului mamei mele care a comandat creierului mamei mele să-i permită pântecelui creierului mamei mele să mă nască. D-le director vă mulțumesc că mi-ați permis să iau şi eu interviu aici în spital şi dupe tratament îmi dați voie în curte afară unde m-aşteaptă colegii mei să ne dăm prin burlan, aşa cum ne-ați promis.

PLUTONIERUL ŞI PREŞEDINTELE LA AEROPORT

MOTTO: A fi onest nu înseamnă să fii din Oneşti

- expresie orală -

Preşedintele: Bună ziua prietene, haideți că pierd avionul.

Plutonierul: Bună ziua, ia stai bă aşa, eu nu sunt prieten cu necunoscuții. Ordin de sus, nu mă împrietenesc până nu trag. Şi eşti şi trădător pentru că te pregăteşti să fugi din țară.

Preşedintele: Haideți, domnule, că n-am timp acuma de verificări.

Pluonierul: Gura băi, cu barbă cu tot, ia scoate actele certificatului de naştere al buletinului de paşaport al identității.

Preşedintele: Păi stai aşa, d-le, nu înțeleg, l-a mai verificat cineva.

Plutonierul: Lasă băi şi dacă-l verific şi eu crezi că înțeleg ceva?

Preşedintele: D-le, eu sunt preşedintele.

Plutonierul: Preşedinte e mă-ta băi, pe aici nici tata nu trece şi ce, tata e preşedinte?

Preşedintele: În sfârşit, mă rog, uitați, trebuie să trec cu bagajele astea neapărat.

Plutonierul: Ia pune-ți bă bagajele aici să le facem raze.

Preşedintele: Fii d-le serios, bagajele astea nu au arme.

Plutonierul: Zău! Şi dacă au ceva la plămâni?! Că eu fac aici conexiuni giesemice şi chem imediat pe ăilanți colegi.

Preşedintele: D-le, d-ta nu realizezi că mă sustragi din activitate.

Plutonierul: Şi ce bă, tu nu mă sustragi în sus de la munca de jos?

Preşedintele: D-le polițist, vă avertizez că am cu mine ofițerii de

la SPP.

Plutonierul: Şi ce dacă băi, tu crezi că eu nu ştiu ce înseamnă SPP? Pă băi, eu sunt numai de la SP bă şi ei sunt mai proşti ca mine.

Preşedintele: Cum ți-ai dat domnule seama?

Plutonierul: Păi eu sunt de la SP adică sunt prost, pe când ei sunt de la SPP adică sunt proşti proşti. Ce-ai în geantă? Una bucată ruj de buze, una bucată portjartier. Nene, le ai şi cu astea? Nu-ți mai ajunge sexul matale, îl vrei şi pe celălalt?

Preşedintele: Ştiți, am şi nişte acte.

Plutonierul: Gura băi, faci bişniță cu actele țării mă?

Preşedintele: Poftim actele.

Plutonierul: E şi, mare lucru. Ia să vedem noi. Constantinescu. Bă parcă am auzit de numele ăsta.

Preşedintele: Mai departe, mai departe. (se dă mai departe)

Plutonierul: Mai departe, mai departe.

Preşedintele: Nu d-le, cu cititul. Uite d-le sunt cu barbă, părul pe spate, sunt Constantinescu, m-ai văzut la TV.

Plutonierul: Bă, ia să te mai bărbiereşti şi tu când te filmează ăştia.

Preşedintele: D-le, eu reprezint statul român peste hotare.

Plutonierul: Nu cred, stătutul sunt eu, că n-am mai văzut neagra de două săptămâni şi atunci de ce n-aş fi eu şi statul?

Preşedintele: Păi ce d-le, d-ta eşti Ludovic al XIV lea?

Plutonierul: Nu băi, dar tot în 14 mă doare.

Preşedintele: D-le plutonier, vă somez să-mi permiteți accesul în aeroport.

Plutonierul: Cu ce mă somezi tu, mă, înciocatule?

Preşedintele: Te somez cu funcția mea de conducere.

Plutonierul: Şi eu te opresc cu funcția mea de reproducere.

Preşedintele: Dacă nu-mi dai voie îl anunț pe Dejeu.

Plutonierul: Treci băi. Ce să-i faci dacă Dejeu are chelia mai mare ca a mea, normal că e şi mai mare în grad. Cetățene, sunt profund scârbit de ceea ce faci.

INTERVIU CU VIOLATORUL DIN HERĂSTRĂU

MOTTO: Când treci prin pădure să nu-ți iei rima de la ea
Madame de Pompaîncoure

Reporterul: Bun găsit la emisiunea Tampon din această seară. Subiectul absorbant de astăzi este cel mai înspăimântător personaj al acestui sfârşit de secol. Este de fapt un monstru cu chip uman de tip human oid, violatorul din Herăstrău. Staţi, nu vă speriaţi, deschideţi televizoarele la loc. Aşa, bun, acum acţionaţi butonul balans până veţi obţine rezultatul dorit. Aşadar violatorul din Herăstrău pe numele său adevărat... la spune măi, nenorocitule, cum ai făcut?

Violatorul: (gest la şliţ) Să vă arăt?

Reporterul: Nu, bă, concret!

Violatorul: A, concret treceam prin parc şi-am văzut o femeie.

Reporterul: Pătrunsesei demult în parc?

Violatorul: A, nici nu pătrunsesem bine-n ea că m-am pomenit şi-n parc.

Reporterul: Şi unde ai violat-o mă, printre boscheţi?

Violatorul: D-le, chiar că printre boscheţi că nu prea se epilase demult.

Reporterul: Bă, nu înţelegi, zona mă interesează. Unde, între copaci?

Violatorul: Da d-le, între copaci, că erau 2 copaci aşa frumoşi ca 2 craci.

Reporterul: A câta victimă este asta bă, nenorocitule?

Violatorul: D-le, eu am vrut să-mi pun contoar la consolă dar nu m-a branşat Renelu.

Reporterul: Poți să faci, bă, o statistică?

Violatorul: Din femeile pe care le-am violat 100% le-am pregătit pentru viață. Din acest efectiv de circa 10.000 de femei pe an cu supraproducție în anii bisecți, 30% au avut vârsta între 0 şi 100 de ani şi 25% au fost femei de celelalte vârste. De asemenea, din efectivul complet 33% erau femei cu studii superioare, 18% cu studii inferioare, iar celelalte după viol doar cu membre superioare şi inferioare. Din efectivul total 0,12% au fost femei de-a binelea.

Reporterul: Şi cum te-ai luat după victimă?

Violatorul: După miros am luat-o, că mirosea a victimă de te trăznea.

Reporterul: Nu bă, spune-mi ce se întâmplă dacă victima face scandal.

Violatorul: A, mi se mai întâmplă să mă refuze câte o bătrână.

Reporterul: Şi atunci ce faci?

Violatorul: Ori aştept să moară, dar mi-e cam lene să sap, ori mă refulez cu cățaua vecinului că n-are decât 3 picioare şi nu trebuie s-o conving mult să-l ridice pe unu.

Reporterul: Şi violezi aşa tot timpul?

Violatorul: În postul Paştelui nu.

Reporterul: Eşti credincios.

Violatorul: Nu, dar nu am dezlegare la carne.

Reporterul: Şi cam cât ai violat-o?

Violatorul: Era cam 8 jumate până mi s-au pus cârceii.

Reporterul: Cum adică?

Violatorul: Ia treci în boschetu ăsta să-ți arăt cum îți pun cârcelu.

Reporter: Săriți, ajutor! Ne întâlnim data viitoare, că eu sunt puțin ocupat.

OLTENII LA ORAŞ

MOTTO: Citiți şi luminați-vă, da' când vine curentu prefăceți-vă că n-auziți soneria

Renelu Bălăşoiu

În fața unui supermarket din centrul unui oraş oarecare zis şi Craiova se uită ca proştii două tălpi ale țării, un el şi o ea care se completează perfect atât în idiotenie cât şi în inteligență, că le lipseşte cu desăvârşire.

Costel: Haidi fă încoa, ce noi n-avem voie să intrăm, ce banii noştri nu este buni?

Leana: Lele, ce de bece e pe sus!

Costel: Ia vezi fă ce scrie pe uşă, se trage sau se împinge?

Leana: Bărbate, mi-e ruşine să citesc, că e o prostie, dacă ar mai pune şi litera "o" ar fi întreagă, zău.

Costel: Ia fă. Aha, ai dreptate, fi-le-ar engleza mamii lor a dracu, iote ce scrie pe uşi ca la WC la mine la fabrică.

Vânzătorul: D-le, vă rog să-mi arătați coşul.

Leana: Ce-ai bă cu barbat-meu, iote la el, avea şi el un coş şi i-l storsăi azi dimineață. Ce, n-am voie bă să-i storc coşu? Ce-ai mă cu el?

Vânzătorul: Nu domnilor, este vorba de un coş de metal.

Costel: Domnu, noi decât ne uităm cu ochii şi întrebăm cu gura.

Vânzătorul: Şi cam ce doriți?

Costel: Oase aveți, că aş vrea o bucată de şir?

Vânzătorul: Nu ținem oase.

Costel: Cum dracu' vă țineți bă fără oase?

Leana: Da' tacâmuri aveți?

Costel: Zii fă adidaşi ce te fuduleşti. Bine mă lasă, ia dă-ne bă nişte orez.

Vânzătorul: Da, poftiți.

Costel: Fă, de unde ştie ăsta că pofteşti, i-ai spus tu că eşti gravidă?

Vânzătorul: Şi cam ce v-ar mai interesa?

Leana: Păi cam ce dracu ai pe-aici, că văd numai maldăre de cutii împopistrate de colori de mă ustură ochii di la ele.

Vânzătorul: Poate doriți, doamnă, un chupa chups.

Costel: Ce bă, vrei să-mi ciupi muierea, că-ți dau o lipa ciupa de te ia mama dracu'.

Vânzătorul: Nu d-le, chupa chups e un fel de acadea.

Costel: S-o mesteci sănătos, bă, mie lasă-mi muierea în pace.

Leana: Lele, ce-o fi în cutia aia Costele de scrie pe ea Lazagna?

Costel: La Zagna - Vădeni fă, acolo am făcut eu armata la munci.

Leana: Şi e bună la gust?

Costel: Nu ştiu fă, că-n armată nu mi-a gustat-o nimeni. Ce e domnule în punga aia cu de-al de-ăia pe ea, în punga aia, de!

Vânzătorul: Acolo avem snacks cu pizza sau cu brânză.

Costel: Să nu fie cu brânză de la piță că te ia mama dracu'.

Vânzătorul: Nu domnule e cu una sau cu alta.

Leana: Să nu ne mințăşti că te pui să mi-o guşti tu primul.

Vânzătorul: O gust pe loc dacă vreți.

Leana: Ia, doar nu vrei să-mi ridic fusta aici. Costel, omul ăsta zice să ridic fusta.

Costel: Ridicăți-o fă, că cade din picioare ca calu', dă-l dracu'.

Leana: Boboloaiele ălea ce e?

Vânzătorul: Nu doamnă e gumă de mestecat Winterfresh, îți scade PH-ul din gură.

Leana: Să mi-l scadă dă-l dracu de peaş că mă gâdilă la omuleț.

Vânzătorul: Avem aici câteva aparate de ras Gilette.

Leana: Ce e aia Gilette, Costel?

Costel: Eu ştiu fă, cred că de ălea de ras berberitul dupe față, da' nu sunt sigur. Şamponul ăla e pentru păr?

Vânzătorul: Nu, să ştiți, e pentru mătreață.

Leana: Costel, da' pentru mătreața de pe pantofi nu are nimic?

Costel: Ce-ai fă, de când ai tu mătreață pe pantofi?

Leana: E, de când? De când nu mai port chiloți Costele!

Costel: Auzişi mă ce zisă doamna, ai ceva pentru aia de zisă ea?

Vânzătorul: Nu, aşa ceva deocamdată nu s-a inventat.

Costel: I-auzi fă, ăştia nici de chiloți n-au auzit.

Leana: Costel, colegele mele îşi dau cu creme de față, îmi dai şi mie ca lor?

Costel: Păi ce fă, ele are față de crema mea, dă-le dracu!

Vânzătorul: Aş putea să-i recomand în acest sens lu' domnu un lapte demachiant.

Costel: Da' lapte covăsât n-ai?

Vânzătorul: Atunci măcar o spumă de păr.

Costel: Lasă că-i dau eu la cap până i-o face păru spumă.

Leana: Costel, da' colegele mele îşi mai dau pe față cu creme antirid.

Costel: Tu poți să dai şi cu glaşpapir că degeaba, tot îți rămân furnalele de la Termo pe față.

Vânzătorul: Atunci vă invit la raionul pentru copii. Uite, aici aveți şervețele umede.

Costel: Or fi umede de la alți copii, fi-le-ar burta dracu'.

Vânzătorul: Nu, pentru ce vă gândiți avem pamperşi să nu facă pe ei şi vă recomand pentru copil nişte beţişoare de scobit în urechi.

Leana: Ete, şi dacă-l mănâncă-n fund ce-mi recomanzi?

Vânzătorul: Ştiți, nu sunt farmacie, n-am de unde să ştiu.

Leana: Ehe, poți să fii şi şpițer că tot habar n-ai .

Costel: Ia du-ne bă la ceva de-ale gurii, dă-te dracu, că cât ne ținuşi de vorbă aciişa ni se scorojiră mațele ha, ha, ha!

Vânzătorul: Cu mare plăcere, uite aici de exemplu avem brânză telemea.

Costel: Bă, du-te dracu, vorbeşti prostii încătre muiere.

Vânzătorul: Bine domnule, atunci caşcaval Rucăr-Bran.

Costel: Ştiu, apucam-ai de caval. Bă, te ia mama dracu, nu te potoleşti?

Vânzătorul: Doamnă, dv. poate sunteți mai înțelegătoare, uite vă ofer un şvaițer.

Leana: Hai dragă să mergem, nu vezi că e ditamai incultele. Ete nici Boero n-are.

Vânzătorul: Domnilor, dar eu am încercat...

Costel: Gura bă, nu eşti domnilor cu noi.

Vânzătorul: Dar cum trebuie să vă zic?

Costel: Domnilor şi doamnelor bă, că nevastă-mea nu e bărbat şi dacă eu m-am culcat cu nevastă-mea nu înseamnă că şi eu sunt lesbiancă fiv-ar Babylonu Bluele ale dracu..... Hai fă şi la un restaurant să luăm ceva prin gură.

Leana: Lele, Costele, unde m-adusăşi.

Costel: Gura fă, că mă faci de panoramă.

Leana: (ştergând mucii de fața de masă) De ce Costele zici aşa?

Costel: Du-te fă la tauletă dacă-ți vine să-ți bagi deştu-n nas!

Leana: Parcă tu dacă te duci la tauletă bagi deştu numa-n nas. Da' unde e tauleta asta?

Costel: Ete ia-o pi colo şi intră pe uşa aia pe care e desenată o femeie necunoscută.

(pleacă olteanca apare ospătarul)

Ospătarul: Bună ziua, bine-aţi venit pe la noi.

Costel: Păi cred şi eu bă că te bucuri că intrarăm, că nu-i nici dracu' pe la mesele ălelalte.

Ospătarul: Deocamdată nu e decât ora 10.30 şi cine-i tâmpit să vină la cârciumă la ora asta? Dar nu-i nimic, noi servim pe toată lumea. Atunci măcar geanta.

Costel: Geanta o păstrez aici.

Ospătarul: Haideţi domne că v-o duc la loc sigur.

Costel: Du-te bă încolo, şi dacă-mi fură cineva mâneru' că se mai ţine într-o aţă?

Ospătarul: Mă rog, cum doriţi. Sărut mâinile doamnă.

Leana: Poţi să le săruţi, că ete vin de la toaletă şi nu fu apă, da' bine v-am găsit să vă dea Dumnezeu sănătate, fericire la toată familia, frumoasă casă aveţi.

Costel: Domnu', trebuie s-o înţelegeţi şi pe ea că e de la ţară, neştiutoare, dă-o dracu'. Pe drum trebuie să oprească şoferu de 3-4 ori că ameţea uitându-se dupe pomi să-i numere. Gata fă. Ţin'te bine, că dau cu surpriza-n tine. Domnu, ia-ne la rând cu menuu.

Leana: Costele, ce e ăla menuu?

Costel: Ete e hârtiile alea de pe masă.

Leana: Costele, dacă ne ia la rând cu menuu, să-l facă sul să simt şi eu ceva.

Ospătarul: Cu ce să vă servim domnu' de băut: un coniac, un gin, un amareto, un marasco ceva?

Costel: Da' ţuică de electrozi n-aveţi?

Ospătarul: N-am auzit de aşa ceva.

Costel: Ăă, atunci la ce dracu' mai trăieşti, bă? Nu ştii ce e bun pe faţa pământului.

Ospătarul: Mă rog, dv. cam ce-aţi dori pentru doamna?

Costel: Adu-i un pahar cu lapte covăsât.

Ospătarul: N-am, dar pentru dv. vă pot da o pizza Marinara, Margherita.

Leana: Ce bă, a mea nu-ţi mai place, vrei piţă de altele acuma?

Costel: Nu fă, piţa e un fel de pâine cu bulion.

Leana: Gura Costele, că-ţi dau un lat de palmă de-ţi iasă bulionu acuşica.

Ospătarul: Bună ziua, v-aţi hotărât?

Costel: Da bă. Adu-ne fo 2-3 felii de pâine că mai avem noi neşte jumări, neşte maţe deocamdată umplute. Adu şi fo 3 linguri de muştar şi trage şi tu un scaun mai aproape să iei ceva prin gură de la noi.

Ospătarul: Dar înainte, doamnă, de masă ar merge un Jack Daniel's.

Leana: Leana lu' Costel, încântată.

Ospătarul: Domnu', dacă doriţi vă putem oferi o Grasă de Cotnari.

Costel: Lasă bă' că mi-a dat Dumnezeu o grasă de Podari.

Leana: Ce Costele, nu-ţi place corpul meu?

Costel: Ba da fă, parcă e corpul gardienilor publici.

Leana: Costele, ete au şi ciuperci. Domnu' aveţi vreo ciupercă cumva?

Ospătarul: Da' cum să nu.

Leana: Atunci du-te dracu' mai incolo să n-o iau şi eu. Costele, ce înseamnă mă Angelli?

Costel: E îngeri, fă.

Leana: Domnu', vreau şi eu atunci 700 mîlîlî de îngeri.

Ospătarul: Doamnă, aceasta este şampanie Angelli.

Leana: Fir-ăți ai dracu' cu reclama voastră, i-ați pus şi pe etichetă pe bieții arhangheli. Lasă-l Costele că n-are nici o şansă. Mămăligă faceți, bă domnu?

Ospătarul: Fac, d-le.

Leana: Ia arată bă mestecău să vedem dacă o mesteci bine.

Ospătarul: De care salată vreți?

Leana: Eu ştiu? De spanac aveți?

Ospătarul: Nu.

Leana: Scoate-l Costele tu pe-al tău. Ştiți să-l asortați?

Ospătarul: Mai întrebați? Cu ou?

Leana: Este Costele?

Costel: Este fă.

Ospătarul: Cu ton?

Leana: Este Costele?

Costel: Să văd în ce toane este oul fă.

Ospătarul: Cu roşii?

Leana: Lasă că sunt ouăle roşii.

Ospătarul: Vă rog atunci să încercați nişte pene a la rabiata.

Costel: Bă, de unde atâtea pene bă? Bă, voi vă vindeți burdufurile de prin casă?

Ospătarul: Bine, atunci vă recomand un rulou de porc aristo crat.

Costel: Ai văzut fă? Porcul până nu-i rulou nu-i aristocrat. Adu nota.

Ospătarul: Dar n-ați consumat nimic.

Costel: Şi ce dacă bă. Tu te prefaci că scrii mult pe ea, eu în timpul ăsta mă scarpin prin buzunare să zică lumea că am bani.

INGINERUL AGRONOM

MOTTO: Poți să-ți schimbi părerile, dar niciodată opiniile

- EU -

Reporterul: Dragii meu ascultători spicuim câteva vorbe de la gura unui inginer agronom de dincolo poate de peste Prut.

Inginerul: Mă numesc Agafiței Extensie şi sunt inginer agronom în raionul Bălți din republica surioară cu mama voastră de români.

Reporterul: D-le Agafiței, ce cultivați aici?

Inginerul: D-le, aici în fața ochilor dv. aveți câmpul sădit cu Kalaşnikoave.

Reporterul: Dar ce sunt astea, arme?

Inginerul: Vă rog să nu mă contraziceți. Ce, la voi roşcoavele înseamnă arme? Nu, sunt nişte plante surori cu ale voastre.

Reporterul: Ce plantații mai aveți?

Inginerul: Mai avem livezile cu arbori de cafea cu lapte, pentru că de fiecare arbore e legată o vacă țâțoasă şi lăptoasă.

Reporterul: Observ acolo o suprafață de grâu?

Inginerul: Acela nu-i chiar grâu, acela e un tip de grâu care încolțeşte.

Reporterul: Dar nu-i nimic nou în asta, orice grâu încolțeşte.

Inginerul: Dar acest grâu se adună în haită şi încolțeşte neghina, aliment cu care acest grâu se hrăneşte.

Reporterul: Minunat, aveți aici văd şi o fermă de animale.

Inginerul: Nu, este o fermă de plante printre care trăiesc întâmplător nişte animale cu care ele se hrănesc.

Reporterul: Totuşi, cum obţineţi producţii însemnate de vin?

Inginerul: Prin stoarcere, folosind storcătorul manual cu ajutorul picioarelor.

Reporterul: Acolo ce-s plantaţiile acelea?

Inginerul: Acele plantaţii reprezintă sfeclă de zahăr pentru ex port.

Reporterul: Şi cu cine o culegeţi?

Inginerul: O culegem cu diabeticii să fim siguri că nu o fură.

Reporterul: Ce alte plante tehnice mai aveţi?

Inginerul: Mai avem culturile de Prigat, Granini şi Santal sau alunii care produc alune fără miez.

Reporterul: Şi pe ăştia de ce-i mai plantaţi dacă produc alune fără miez?

Inginerul: Sunt foarte căutate în restaurantele în care nu se serveşte bere.

Reporterul: Dv. vă faceţi aşadar meseria din pasiune.

Inginerul: Desigur, îmi iubesc meseria cu pasiunea cu care pescăruşul pluteşte alene în jurul vasului care se scufundă.

Reporterul: Ce-aţi vrut să spuneţi cu asta?

Inginerul: Că sunt o fire poetică şi iubesc marea deşi n-am văzut-o niciodată.

Reporterul: Şi unde exportaţi produsele dumneavoastră?

Inginerul: În ţările obsedate de sex, cum ar fi Italia, Brazilia unde trimitem conopide rase la frunze, prune sculate şi curiculum de vite.

ŞCOALA DE DEMENŢI

MOTTO: Când pisica nu e acasă doctorii joacă pe masă

Încămăşatu Forţatu

Pedagogul: Bună ziua, eu sunt noul pedagog.

Dementul 1: Nenea pedagogu, nenea pedagogu.

Pedagogul: Băi, de mâine vreau să fim mai apropiaţi şi vreau să-mi ziceţi Gogu.

Dementul 1: Gogu pedagogu, Gogu pedagogu.

Dementul 2: Domnu pedagogu, mă mănâncă aici.

Pedagogul: Unde mă?

Dementul 2: Ete aici la Gogu.

Pedagogul: Măi copii, terminaţi-o cu prostiile. Voi ştiţi ce boală aveţi?

Dementul 1: Eu am o boală pe femei.

Pedagogul: Să înţeleg că vă supără sexul slab.

Dementul 1: Când e slab ne supără, când se întăreşte ne bucură.

Pedagogul: Băi copii, potoliţi-vă dacă vreţi să fiţi redaţi societăţii. Ce faceţi voi când vedeţi că o bătrânică a alunecat pe gheaţă?

Dementul 1: Luăm un târnăcop şi săpăm repede o copcă să re spire.

Pedagogul: În gheaţă?

Dementul 1: Nu, în bătrânică.

Pedagogul: Păi copii, dar bătrânica totuţi este bolnavă.

Dementul 1: Şi ce caută pe stradă în halul ăla?

Pedagogul: Nu e bine ce spui. Tu ce-ai face?

Dementul 2: Eu aş ajuta bătrânica să treacă peste stradă dupe

care aş ajuta toată strada să treacă peste bătrânică.

Pedagogul: Şi dacă bătrânica ar fi bunicuța ta?

Dementul 2: Aş trece-o decât strada.

P: Foarte bine.

Dementul 2: Da' la cimitir.

Pedagogul: Hai să trecem noi la ora de matematică.

Dementul 2: Da, da că mie îmi plac numerele de când făceam matematică cu soru-mea în baie.

Pedagogul: Cine ştie ce-i aceea linie dreaptă?

Dementul 1: Singura linie dreaptă e aia pe care vine tata de la fabrica la cârciumă.

Pedagogul: Să revenim la matematică. Ce-i acela un diametru?

Dementul 1: Diametru e chestia aia care-o intersectează pe soru-mea.

Pedagogul: Dar de diafragmă ce ştiți?

Dementul 1: Păi soru-mea zice că diametrul de nu-l simte în diafragmă ăla nu e diametru.

Pedagogul: Da, foarte bine, spitalul de nebuni o să aibă în continuare treabă cu voi.

Dementul 2: Nenea pedagogu, eu ştiu ce-i acela un unghi obtuz.

Pedagogul: Da, foarte bine. Spune-mi şi mie.

Dementul 2: E ăla de-l face mama când îi spune tata: "măreşte fă unghiul că nu simt nimic."

Pedagogul: Păi tatăl tău este geometru?

Dementul 2: Da, dar mama zice că degeaba e geometru dacă are bisectoarea mică.

Pedagogu: Gata! M-am săturat! Ia haideți voi cu mine să vă arăt radicalu'!!

TRANSHUMATUL LA SEXY SHOP

MOTTO: Decât să merg cu un expres mai bine-mi mestec un libres

G.W.Fr.C.Z.Mr.A.Pr.XX Hegel

Mânat de cuceririle sexului pe tărâmul ştiinţei şi tehnicii un cioban decât el însul se hotărî într-o bună zi să meargă la oraş la un sexy-shop pentru a-şi îmbunătăţi cunoştinţele în materie de tehnică co...biiiiip...latorie.

Ciobanul: Apăi nu prea ştiu ce i s-ar potrivi lu' nevastă-mea. Uite, papuşa aia mare cred că i-ar place.

Vânzătorul: D-le, aia nu e pentru nevastă, e pentru d-ta. Uite ţine şi gura deschisă.

Ciobanul: Aha pentru fluier! Ai dreptate e pentru mine că nevastă-mea nu ştie să cânte la fluier.

Vânzătorul: Nu d-le, când te apucă o umfli cu aer.

Ciobanul: Credeam că atunci când m-apucă o umflu cu pompa. Apropo, nişte oi gonflabile aveţi?

Vânzătorul: Pentru ce vă trebuie, doar nu eşti un pervers, zoofilule?

Ciobanul: Nu, dar vreau să le interpun între lupi şi târlă.

Vânzătorul: În ce scop?

Ciobanul: În scopul de a abate atenţia cititorului de la ce mă obsedează pe mine în sceneta asta.

Vânzătorul: Poate doriţi un vibrator.

Ciobanul: Nu, îţi foarte mulţumesc, îţi mulţumesc aşa şi aşa, nu-ţi mulţumesc deloc şi dacă mă enervezi o mulţumesc şi pe mă-ta.

Vânzătorul: Mă rog, cum doriţi, dar nu vă mai oboseaţi noaptea,

îl dădeați soției și vă puteați culca liniștit.

Ciobanul: Mai bine mă obosesc decât să dau banii pe baterii că o știu eu pe nevastă-mea.

Vânzătorul: Să știți că și eu mi-am cumparat unul, l-am dat soției și sunt foarte mulțumit. Singura problemă este că atunci când este criză de baterii vrea să divorțăm.

Ciobanul: Nu știu d-le, nu-l iau. Mai bine iau conserva aia că m-a apucat o foame de-aș mânca și felul 1 și felul 2.

Vânzătorul: Îmi pare rău, dar aici n-avem nimic de mâncare, aici avem chiloți la conservă. Îi puteți transporta în mână fără să vă faceți de râs.

Ciobanul: Zău, și dacă n-am desfăcător de conserve la stână, ce fac? Nu-mi mai schimb chiloții? Apăi, d-le dragă, eu chiloți la conservă nu port de-aș ști că mi se acresc izmenele pe mine. Ce-i asta?

Vânzătorul: Este un ruj sub formă de obiect.

Ciobanul: Cum adică, rujul ține loc de obiect?

Vânzătorul: Dar obiectul cum ține loc de ruj?

Ciobanul: D-le dragă, eu am cumpărat niște oi obsedate care cred că s-au îndrăgostit de mine.

Vânzătorul: Cum ți-ai dat seama?

Ciobanul: Păi când le mulg citesc în ochii lor regretul că li s-a terminat laptele și nu pot să stea mai mult.

Vânzătorul: Și ce legătura are asta cu sexy-shopul?

Ciobanul: Aș vrea să le fac o surpriză acum când mă duc acasă. Aș vrea să le iau ceva deosebit de la dv. din magazin.

Vânzătorul: V-aș putea arăta niște bikini, dar nu cred că puteți să îmbrăcați oile cu bikini peste blană.

Ciobanul: Apăi nu e o problemă, că o să le poarte pe dedesubt.

Vânzătorul: Cum doriți. Uitați, vă mai pot oferi aici câteva alifii pentru penetrare ușoară.

Ciobanul: Din alea pentru hoți să nu facă zgomot?

Vânzătorul: Vă putem oferi prezervativele cu gust de căpşuni, banane şi ananas.

Ciobanul: Cu gust de macaroane n-aveți?

Vânzătorul: N-avem, dar o să vă facem rost.

Ciobanul: Aşa, că brânză am eu. La revedere, dom'le dragă.

Din capitolul ***Cultura vastă a autorului*** vă prezentăm subcapitolul ***Neologisme şi expresii obligatorii***:

- să moară mama
- să-nnebuneşti
- da-r-ar benga-n tine
- da-ți-ar lumea-n cap
- sunt coclit
- eşti fraier
- sunt bengos
- aci sunt femei la vrac
- sanchi
- cu şustă

şi alte culturisme de-astea.

NEA GHEORGHE PLISCUL ZIS HARDISCUL

MOTTO: Unde am eu hardu tare în Internet şi între picioare
Gigi Leptop

Reporterul: Stimaţi radioascultători, stăm de vorbă acum în satul Interneţii din Deal cu taica Gheorghe Pliscul zis Hardiscul, omul care a modificat istoria acestui sat băgându-şi picioarele în ea. Dar d-ta ştii cine sunt eu?

Bătrânul: (îşi pune ochelarii) Stai să te scanez.

Reporterul: Dar cu femeile cum o duci?

Bătrânul: Tată, bine, că eu compilez greu ca 286, nu ca ăştia generaţia nouă cu 586 de se compilează repede pe ei.

Reporterul: Tataie, şi cine ţi-a dat ideea să te apuci de informatică?

Bătrânul: A, mi-a dat mie prin cap.

Reporterul: Chiar dumitale?

Bătrânul: Chiar mie mi-a dat unul prin cap de la etaj c-o placă video.

Reporterul: Dar mouse-ul nu-l foloseşti?

Bătrânul: Ce-i ăla?

Reporterul: Mouse-ul.

Bătrânul: A, şocâtele! Nu, n-am ce să folosesc că mi l-a mâncat mâţa.

Reporterul: Şi ce memorie are calculatorul?

Bătrânul: Am uitat. Aşa, şi să-ţi spun că am trimis faxuri la hot line.

Reporterul: Păi la ălea trebuie să le dai telefon.

Bătrânul: Păi dacă auzeau cu cine vorbesc dublau tariful.

Reporterul: Bănuiesc că ai şi imprimantă laser.

Bătrânul: Laser fiziologic, că uneori lucrez cu perfuzia în venă.

Reporterul: Dar ce jocuri ai pe el?

Bătrânul: Jocuri populare cu strigături: "Hai mândruţo şi dă-mi gură că ţi-o dau la tastatură", "Mândra mea cu Pentium tare mi-a făcut scanerul moale", "Hai bădiţă după pom să mă-nchei la CD-ROM", "Bate vântul mişcă plopii mândrei i se vede flopy".

Reporterul: Tataie, dar jocuri cu împuşcături n-ai pe calculator?

Bătrânul: Ba da, jocuri populare cu împuşcături. Joacă unii ceardaşul şi tu îi împuşti de la orice tastă.

Reporterul: D-ta ai auzit de limbaje de programare?

Bătrânul: Am auzit tată, ba chiar am şi dat, mai ales când eram tânăr am dat la limbaje în MS-DOS de m-am plictisit. Hai pa, că am întâlnire cu un coleg de grădiniţă în parcul de distracţii.

Reporterul: Păi cum vă distraţi?

Bătrânul 1: Nu noi, unii se distrează prin tufe şi noi decât ne uităm. Salut bă, ceva prospături astăzi?

Bătrânul 2: Da bă, ete la aia de trece cu balcoanele alea prezidenţiale. Să n-am parte de pensie dacă asta nu mi-ar prinde mai bine decât 3 ani la băi.

Bătrânul 1: Bă Gheorghe, ce aer curat e în parcu ăsta.

Bătrânul 2: Deocamdata bă, că doar ce mă aşezai. Stai o ţâră şi-o să simţi.

Bătrânul 1: Gheorghe, abţine-te că vreau să agăţăm ceva astăzi.

Bătrânul 2: Păi ce bă mai poţi?

Bătrânul 1: Tu vorbeşti bă care-ţi tremură proteza-n pahar?

Bătrânul 2: Da' unde-ai vrea mă să-mi tremure în pantaloni?

Bătrânul 1: Bă, ţi-aduci amine ce sexy am fost şi eu ieri când am venit cu capu gol?

Bătrânul 2: Păi înseamnă că ai fost sexy toată viața.

Bătrânul 1: Bă, da' tu ştii că ieri am fost cu una bună de tot. Şi eu eram mândru că eu mergeam înainte şi ea dupe mine.

Bătrânul 2: Ce-ai bă, că ieri ai ieşit din spital în căruț şi aia de te împingea era asistenta.

Bătrânul 1: Zău bă, şi eu care-mi făcusem iluzii că mă întâlnesc cu una în seara asta.

Bătrânul 2: Ia dă-mi mâna. (îi ia pulsul) S-ar putea să fie aia cu coasa că abia ți se mai simte.

Bătrânul 1: Păi n-ai pus tu bă mâna unde trebuie.

Bătrânul 2: Bă, când am fost tânăr eu am vazut Madridul, Parisul, Conopidul, Copenhagul şi Suedul. Ăştia erau nişte localități de dincolo de Prut pe care le-am luat la picior cu autobuzul, o maşinărie miraculoasă care te cară pe ulițe.

Bătrânul 1: Ai văzut tu aşa ceva?

Bătrânul 2: Da bă, le-am vazut cum mă vezi şi cum te scuip.

Bătrânul 1: Bă, a venit unu ieri în parc aici să mă pupe, dar i-am tras un cap în gură de mi-a picat placa clănțănind la vreo 3 alei mai încolo. După care bineânțeles că am luat şi eu capete în gură. Şi nu numai în gură şi nu numai capete.

Bătrânul 2: Eu fac mult biceps.

Bătrânul 1: Când?

Bătrânul 2: Când mă întreabă nevastă-mea cât mai am din pensie, numai biceps îi fac.

Bătrânul 1: Bă Gheorghe, tu ce mai ții minte din armată?

Bătrânul 2: Bromura bă, de ne-o băga în ceai.

Bătrânul 1: Păi cum de-o mai ții minte bă de-atunci?

Bătrânul 2: Tocmai acum îşi face efectul.

Bătrânul 1: Ai bă, da' îți mai aduci aminte ce forță aveam noi când eram tineri?

Bătrânul 2: Da bă, ridicam caru cu boi cu tot.

Bătrânul 1: Şi acu?

Bătrânul 2: Şi acu de abia mă ridică boii, că de unde car.

Bătrânul 1: Bă, avusăşi gura aurită că iote ne ridică iar gardienii.

O ZI DIN VIAȚA NEVESTI-MII

MOTTO: Decât să-ți înşeli nevasta mai bine îți faci rost de-o amantă

Amanda Lear

Stați să vă spun o zi din viața nevesti-mii. Cred că nici dacă ar fi întoarsă cu cheia n-ar fi aşa de fixă. În fiecare dimineață când se scoală e roşie în obraji, are pielea întinsă şi e foarte veselă. Cam în acelaşi timp se trezeşte şi nevastă-mea. Când face duş îi trebuie minim două prosoape, căci cu unul se spală şi cu celălalt se apără de mine. După aia cu țigara între buzele ei principale dă un telefon la o prietenă, stau de vorbă 2 ceasuri după care îi zice că se duce pe la ea să-i spună ceva. Dacă îi dau bani de încălțăminte sau țoale zice că i-au furat țiganii portofelul în tramvai dar pe drum a luat un covrig şi a găsit în el o brățară sau un lanț de aur în valoare de cât i-am dat eu de când am plecat de acasă. Prima dată când am adus-o la oraş nu se speria ca Hagi că o curentează şinele de tramvai, nu, ei i-a mers mintea. Când trebuia să traverseze vreo linie de tramvai se descălța de pantofi şi-şi lua cizmele de cauciuc în picioare. A uitat când era țărancă coclită şi avea doar o pereche de chiloți şi o rochie pipită de-o schimba la sfârşit de săptămână cu soru-sa care avea una la fel. A uitat că când a văzut prima dată rujul s-a chitit cu limba pe el de zicea că e alviță. A uitat că are copil şi că-l creşte mă-sa şi că ea-l vizitează ca pe muzeu în fiecare zi de la 1 la 3 că lunea e închis. După ce-şi face somnu de după masă se scoală umflată la față de parcă a luat medicamente fără rețetă. După ce se termină de epilat două făraşe de lână aduni după ea. Dacă ştiam că dă atâta decât să mă însor cu ea mai bine o contractam la stat. După aia iese din baie rânjind şi fredonând ceva în minte şi se duce la oglindă de se țesală prin păr vreo juma de oră făcându-şi singură cu ochiul şi exersând anumite

figuri cu limba şi cu gura. Apoi îşi desenează nişte ochi de om. Când oboseşte şi i se umflă ouăle de la picioare se aşează la o terasă cât mai scumpă şi vorbeşte singură la celular cu voce tare să se uite cu invidie la ea ăia de spală parbrize la semafor. Şi uite aşa îmi dau seama că trece o zi din viaţa lu' nevastă-mea doar când se culcă. Vă daţi seama că a doua zi se scoală iar, dar şi nevastă-mea.

PAGINĂ GOALĂ INTENȚIONATĂ

PENTRU

TRAGEREA SUFLETULUI!

CALUGĂRII

MOTTO: Femeie, numele tău e trecut în buletin

Un plutonier postit de la "Evidența Populației"

Reporterul: Bună ziua litoral, bună ziua şi dv. stimați plăjuitori ai nisipurilor, astăzi avem la microfonul nostru, pentru că ei chiar au ajuns la membrana noastră, 2 reprezentanți ai monastirei cu sau fără pomenire de la Lainici, apuca-m-ar de ce vor să spună aici. Cu ce ocazie ați venit pe litoral?

Unul dintre călugări: Fiule, vezi tu, noi călugării avem o vorbă: Oricât te-ai abține de la femei, din când în când tot îți faci singur o abstinență.

Celălalt dintre ei: Şi ca să-l completez pe colegul meu de toacă: aaa, aaaa, aaaa (ca ciocănitoarea Woody)

Reporterul: Ce-ați vrut să spuneți cu asta? Că are dreptate?

Celălalt dintre ei: Nu, că s-a dat dezlegare la femei.

Reporterul: Dar după câte ştiu eu, dv. călugarii n-aveți voie.

Unul dintre călugări: Noi călugarii nu, dar ele femeile da.

Reporterul: Domnilor, dar dv. înseamnă că sunteți abstinenți rău de tot de nu mai rezistați fără femei?

Celălalt dintre ei: Pune mâna să vezi.

Reporterul: Vă rog frumos aveți grijă cum vă exprimați.

Celălalt dintre ei: Ai dreptate, pune mâna să simți.

Unul dintre
călugări: Să continui eu, băi reporteraşule. Dacă o dai pe partea asta află că am rezistat la cele mai multe ispite posibile inclusiv la vederea figurii tale care sfidează regulile geometriei şi ale simetriei în spaţiu.

Reporterul: Domnule, vă bateţi joc de mine, dar dânsul a zis să-l ating la Doamne iartă-mă.

Unul dintre
călugări: Vai fiule, voiam numai să-ţi arătăm ce cruce mare are dânsul sub sutană.

Reporterul: Of, mi-aţi luat o piatră de pe inimă.

Celălalt
dintre ei: Da, dar sub cruce ce-i?

Reporterul: Incetaţi domnilor, ce-i?

Celălalt
dintre ei: O altă cruce să am de rezervă, că poate prima nu se ridică.

Reporterul: Şi dv. de fapt ce sunteţi?

Celălalt
dintre ei: Suntem reprezentanţii firmei "Bată-l Crucea SRL" distribuitoare unică de păcate la pachete de un kil şi am venit aici ca să rotunjim veniturile firmei.

Unul dintre
călugări: Iar eu sunt exorcist cu facultate şi mai practic şi scoaterea de draci din drăcoaice şi băgarea altor draci în ele. Adam de-aia a luat-o în gât, de i-a ramas fructul acolo. Amin factorial să m-audă Domnul mai bine!!!!!

Reporterul: Dar frate calugăre, dv. nu sunteţi prea vorbăreţ, nu vreţi să ne spuneţi şi nouă ce realizări aveţi?

Celălalt
dintre ei: Eu fătul meu, tac şi te fac pentru că am studiat la secţia Apucături Religioase unde am terminat ca şef de comoţie.

Reporterul: Hai să ne întoarcem la litoral. Cum faceţi plajă?

Unul dintre
călugări: La nudişti.

Reporterul: Şi unde sunteți cazați?

Celălalt
dintre ei: În comuna Schitu.

Reporterul: Puterea obişnuinței, nu?

Celălalt
dintre ei: Nu, sunt mai multe bagaboante.

Reporterul: Domnilor, înclin să cred iarăşi că nu sunteți călugări.

Celălalt
dintre ei: Zău, ia pune iarăşi mâna să vezi.

Reporterul: Şi cum vă gospodăriți?

Unul dintre
călugări: Unii duc vacile la păscut, unii le pasc şi toți le mulgem.

Reporterul: Adică vreți cu toții lapte proaspăt?

Unul dintre
călugări: Nu. Vrem cu toții să mamelim ceva.

Reporterul: Dar bani cum faceți rost pentru mânăstire?

Celălalt
dintre ei: Păi vindem lumânări la o mânăstire de maici.

Reporterul: Şi lumânări din ce faceți?

Celălalt
dintre ei: Păi sunt lumânările noastre, cum din ce le facem?

Reporterul: De obicei ştiu că vindeați poze cu mânăstirea.

Unul dintre
călugări: Pot să vând şi cu mă-ta că tot la fel de bine se vând.

Reporterul: Vă rog frumos fi-ți decent. Poza aceasta de fapt ce reprezintă?

Celălalt
dintre ei: Aici îl reprezintă pe călugarul, colegul meu de toacă în clopotniță reparând clopotul.

Reporterul: Păi nu se vede decât limba clopotului.

Celălalt dintre ei: A, înseamnă că s-a pozat în gură.

Reporterul: Puteți să intrați la discotecă îmbrăcați așa?

Unul dintre călugări: Cum să nu, că nu ne lasă nici dracu.

Reporterul: Şi până la urmă cum reuşiți?

Celălalt dintre ei: Ne punem ecusoane de ninja.

Reporterul: Totuşi, sunt căldurile astea pe plaja. Cum rezistați fără să vă dezbrăcați?

Unul dintre călugări: Să fim sinceri, uneori ne mai dezbrăcăm dar nu de tot că chiar râd călugării de noi că cică ne-am bronzat cu ceasul la mâna şi crucea la gât.

Reporterul: Ce zic turiştii când vă văd?

Celălalt dintre ei: Au comportament diferit. Femeile îşi fac cruce, ete atâta de lungă şi atâta de groasă, iar bărbații parcă sunt toți fotbalişti şi fac zidul la o lovitură liberă, că aşa stau cu mâinile căuş pe căuşe.

Reporterul: Dacă află preafericitul că sunteți pe litoral?

Celălalt dintre ei: N-are cum, că preaentuziasmatul se găseşte la Sovata.

Reporterul: Vrea să-şi refacă potența?

Celălalt dintre ei: Nu, nu potența o are preafăcută, dar vrea să-şi verifice abstinența în fața păcatelor.

Reporterul: Cum de reuşiti să vă abțineți totuşi căci sunt atâtea şi atâtea ispite pe aici?

Unul dintre călugări: Pe noi nimic nu ne ispiteşte. Nimic în afară de femei, țigări şi băutură.

Reporterul: Păi înseamnă că nu vă abțineți de la nimic.

Unul dintre
călugări: Pardon, ne abținem de la bărbați.

Reporterul: Domnilor, fraților, preacurtenitorilor, haideți să terminăm interviul şi după aceea voi fugi cât mă vor ține picioarele.

Unul dintre
călugări: Şi cât să te țină picioarele, mă rog frumos? Nu-ți dai seama că te vom prinde imediat pentru că tu vei alerga cu pantalonii în vine şi noi cu poalele-n cap?

Reporterul: Atunci dv. sunteți ori călugări ori culturişti?

Unul dintre
călugări: Suntem călugari cu creier de culturişti.

Celălalt
dintre ei: La noi schimbarea a început din clopotniță când am schimbat funia la clopot.

Reporterul: Se uzase rău?

Celălalt
dintre ei: Nu, se uzase bine.

Reporterul: Şi de ce ați schimbat-o?

Unul dintre
călugări: Nu mai rezista domnule, se spânzuraseră vreo 5 călugari şi când să ne facem şi noi felul s-a rupt funia cu noi.

Reporterul: Şi de ce-ați vrut să vă spânzurați?

Celălalt
dintre ei: Că nu ne aduce săpun să ne spălăm.

Reporterul: Şi de ce nu v-aducea?

Celălalt
dintre ei: Păi dacă ne-aducea, ungeam funia şi ne spânzuram cu ea.

Reporterul: Dv. de ce v-ați călugărit?

Unul dintre

călugări: Eu m-am călugărit pentru că femeia pe care-o iubeam s-a călugarit şi ea.

Reporterul: Şi ce nume de familie avea, că poate o cunosc?

Unul dintre călugări: Gheorghe ...cum te mai cheamă mă?

Reporterul: Şi dv. domnişoară de ce v-aţi călugărit?

Celălalt dintre ei: Pentru că nu mai suportam să port pantaloni, haina de călugăr seamănă mai mult cu aia de femeie.

Celălalt dintre ei: Domnu', vrei puţin la cimpoi?

UN BOCET OLTENESC

MOTTO: Lemnul se usucă, piatra crapă, însă omul se şi usucă şi mai şi crapă.

- zicală poporală -

Leana: Muică, cum te dusăşi tu acuma!

Costel: Ho fă, că stingi lumânarea.

Leana: Muica mea, cum te dusăşi tu tocmai acuma!

Costel: Da' când fă, dupe ce terminăm vinu' să nu pot şi eu să sufăr?

Leana: Muică, te dusăşi de tinerică!

Costel: Ho fă, că m-am săturat eu de câtă pensie a mâncat.

Leana: Muica mea, scoal' la deal să-ți vezi nepoții.

Costel: Da fă, ce bucuroşi sunt că nu se duseră azi la şicoală!

Leana: Costele, nu mă mai întrerupe, că tu la mă-ta ai avut 3 zile ochii roşii.

Costel: Mă prinsese sudura fă, când am sudat bolta.

Leana: Muică, cum te-ai dus în floarea vârstei!

Costel: Poate în floarea vârstei a treia, fă!

Leana: Costele, ai dat comanda de colăcei?

Costel: Am dat-o fă, da' dacă nu s-ajunge îi dăm de pomană pe ăştia pe-ai tăi.

Leana: Muicăăăă, de ce te duci! Costele, da' prosoapele le scosăşi, că iote acuma vine popa şi ne facem de râs, unde este întuneric nici lumină, nici verdeață.

Costel: Lasă fă, că o să se umple de verdeață, că doar n-o să mă duc eu să-i prăşesc mormântul după ce m-a prăşit ea toată viața la nervi.

Leana: Mumă, di ce-ntorsăşi spatele şi luaşi....scroafa o tăiaşi Costele, că n-avem ce pune pe masă?

Costel: Păi nu stă, fă, mă-ta aşa de frumos pe masă, mai tăiem şi scroafa?

Leana: Scoal', muică, s-o vezi în dulap pe cumnata cum te bodicăie prin boarfe.

Costel: Sau scoal' mumă s-o vezi pe boarfa de cumnata cum bodicăie prin dulap.

Leana: Muică, unde-s cecurile să te pun să semnezi cu deştu că nu mai pot să scoci banii. Muică, scoal' la deal să-ți vezi colegele de liceu cum te plânge!

Costel: Ho fă, o făcuşi şi academiciancă! Ăştia-s colege sau sunt dărăpănăturile satului?

Leana: Mumă, cine ne-o mai certa, cine ne-o mai drăcuia, cine-n gură ne dădea când mici noi erea!

Costel: De-asta-ți faci tu probleme fă? Că n-are cine să-ți dea? Ho să se termine balamucul ăsta.

Leana: Mumăăăăă! Costele, tăiaşi şi tu vreo zburătoare ceva?

Costel: Păi ce fă, noi mai avem găini? Nu, le-a mâncat mă-ta pe toate!

Leana: Şi ce Costele te supăraşi că mâncă muma găinile înainte de-a muri?

Costel: Nu mă supărai fă, că şi-aşa mureau, da' nu puteam şi noi să le îngropăm separat, trebuia să îngrop găinile şi pe mă-ta în acelaşi timp?

Leana: Şi acu ce stai şi te uiți ca bou', du-te şi vezi poate se prinsă vreuna cu capu în gard.

Costel: Ce-ai fă, şi dacă mă prinde vecinu' Costică?

Leana: Ete, să înțeleagă şi el că muri muma.

Costel: Fă, zi-i înainte că iote veniră rudele din capul satului.

Leana: Eeee gata, ajunge, că mi se uscă gâtul. Adu şi mie vinu' ăla.

Costel: Care vin, că-l beui pe tot?

Leana: Ce făcuşi Costele, beuşi tot vinul? Cu ce mai stropim pe muma la cimitir Costele?

Costel: Lasă fă, că pusăi eu nişte apă într-o sticlă de cerneală, ce mai consumăm vinu'.

Leana: Costele, da' la lăutari le dăduşi să bea?

Costel: Ce-ai fă, să se îmbete să cânte hora miresii!

Leana: De mă Costele, ete zisăi şi eu ca să se audă până-n fundu' satului că muri muma.

Costel: Exact acolo îl doare pe sat fă, că muri mă-ta.

Leana: De ce vorbeşti Costele aşa?

Costel: Păi şi eu fac parte din sat, fă.

Leana: Mumăăăăă, cum te dusăşi dintre cei vii!

Costel: Zi merci fă, că dacă mai trăia o țâră ne îngropa pe toți. Fă, fii antenă. Hai să te fac să te râzi pâna vine popa. Ia zi fă: "eu pup poala popii / popa pupă poala mea".

Leana: Lasă-mă, Costele, c-aşa m-a pus şi părintele să zic şi după aia m-a pus să fac ce-am zis când am greşit.

Costel: Şi-ai făcut fă?

Leana: Păi nu ştii Costele că e bine să faci ce zice popa, nu ce face el?

Costel: Şi popa ce făcea, fă?

Leana: Stătea-n picioare, ce să facă. Muicăăăăă, ce dor o să-mi fie de tine!

Costel: Păi n-o iei fă şi tu din loc odată cu ea?

Leana: Costele, lumânările le scosăşi din dulap să le dam la lume?

Costel: Ce lumânări fă, nu ne-a mințit mă-ta de-un an că tot moare şi ne punea să-i aprindem câte una? Gata, s-au cofârşit! Dacă vrei, punem toți mâna pe întrerupător şi-ți aprindem deodată becu'.

Leana: Crezi că se poate aşa ceva Costele?

Costel: Ete ce să spui, la veşnica pomenire cum se poate când

punem toți mâna pe colivă?

Leana: Muică, muică, tălpile tale...

Costel: Ce-or arde dracii la ele.

Leana: Costele, cine i-o bate clopotele lu' muma?

Costel: De-asta mă ocup eu personal, fă.

Leana: Şi de toacă ai vorbit Costele?

Costel: Am vorbit fă, da' ne ia cam mult. Lasă că stă mă-ta şi netocată.

Leana: Muma mea, muma mea, tronu i-l făcuşi?

Costel: I-l făcui fă, da' vezi c-o să ne iasă porcii afară din bătătură.

Leana: Păi de ce Costele?

Costel: Ete de-aia fă, că n-avusăi blăni pentru tron şi le rupsăi din gard.

Leana: Ce făcuşi Costele! O îngropăm pe muma cu gardu?!

Costel: Lasă fă, că şi-aşa îi plăcea ei să bârfească printre uluci.

Popa: Dumnezu s-o ierte!

Costel: Dumnezeu da, eu când m-o ierta el pe mine.

Leana: Săru-mâna părinte, ete muri muma. Costele pune şi tu ceva în capu popii că stă cu dinaintea goală.

Popa: De cărat cu ce-o aduceți la cimitir?

Costel: Cu caru' părinte.

Popa: Cu caru' cu boi?

Costel: Cu boi, că vin 2 cumnați de-ai mei în el.

Popa: Şi ce punem în car?

Costel: Păi ce părinte e caru' meu, eu de unde să ştiu!

Leana: Părinte, da' să vorbeşti frumos de muma că iote ce frumos muri, nu să chinui.

Popa: Mda, observ că muri cu gura strâmbă.

Leana: De părinte, vru şi ea să-i zâmbească lu' gineri-su.

Popa: Stâlpul i l-ați făcut?

Costel: Lasă părinte, că-l luăm pe ăla de telegraf. Are cumnata o drujbă!

Popa: Fiule, o să se întrerupă telefoanele comunei.

Costel: Părinte, odată moare mămica, vrei să avem numai bucurii? Lasă să mai fie şi necazuri.

Leana: Ceteşte-i părinte aci şi zi-i de laudă s-audă şi lumea din bătături.

Popa: Că a fost o femeie cumsecade...

Costel: Cum e orice căzătură.

Leana: Costele, taci din gură că mă faci să-mi smulg părul în bătătură.

Costel: Fă, să nu smulgi dracu' şi gutuiu' că n-avem ce pune-n geam la iarnă.

Popa: Şi-o femeie rispectată de tot satul...

Costel: Dacă aşa se spune ce i-a facut ei satul, atunci a respectat-o.

Leana: Ce, Costele, pe mine nu mă respectă satul?

Costel: Ştiam eu fă, că eşti mai curvă ca mă-ta.

Popa: Vă rog să nu vorbiți cu păcat în fața mea pentru că e ca şi când ați vorbi în fața Domnului.

Costel: Ştiam eu părinte că te ține cineva în brațe de-ai luat parohia asta.

Leana: Costele, nu te băga în treburile bisericeşti, ce tu eşti preafericitu'?

Costel: Află fă, că de când e mă-ta pe masă chiar sunt preafericit.

Popa: Şi-ai apucat acu' calea Domnului!

Costel: Ee, câți domni şi câte căi n-o fi apucat ea!

Popa: Să-i fie țărâna uşoară.

Costel: Poate bascula să-i fie uşoară părinte, că turnăm țiment pe ea.

Popa: Şi în finalul rugăciunii să-l rugăm pe domnu Ciumara să ne aloce mai mult şi noi să i-o alocăm mai adânc.

Leana: Costele, scoate acritura şi dă la lume să mănânce.

Costel: Ce acrituri fă, că odată cu mă-ta se terminară toate acriturile din casă.

Popa: Haideți, luați-o s-o duceți la groapă.

Costel: La groapa de la cimitir părinte?

Popa: Dar la care, fiule?

Costel: Credeam că la groapa comună.

Leana: Părinte, stai o țâră să te omenim şi noi.

Costel: Păi ce fă, popa nu e om, trebuie să-l omeneşti tu?

Popa: Mulțumesc fiilor, Dumnezeu să primească sufletul roabei.

Costel: Ți spusăi fă, că când om căuta roaba găsim sufletul?

Leana: Costele, scoate şi tu neşte bani pentru popa.

Costel: Păi n-am bani. Scoate tu.

Leana: Nici eu n-am.

Costel: E, atunci ia-i pe ăia de pe ochii lu' mă-ta.

Popa: Iartă-i Doamne că nu ştiu ce spun, că pe ăia i-am luat eu demult.

MULȚUMIRI PENTRU REALIZAREA CĂRȚII

Mulțumesc pe această cale atât de firesc orală tuturor persoanelor cu care am intrat în Contact, PRO FM şi alte radiouri, precum şi pădurarului care mi-a dăruit un copac în celuloza mea pentru producerea hârtiei pe care s-au aşternut slovele, cehele şi alte caractere chirilice ale creierului meu. Şi, cum zice Petriceica HAŞDAEWOO:

"Cumpătarea spermatozoidului ar duce la dispariția speciei" ne întâlnim în cartea următoare, deşi citatul n-are nici o legătură cu asta!

Blondul, Gutul şi-Arnăutu

TELEFON LA HOROSCOPUL ZILEI

MOTTO: Când doi se ceartă te uiți şi câştigi
Generația PRO, ştii?

Telespectatorul: Alo! Bună ziua. Horoscop line?

Horoscopitul de serviciu: Da, astrele să v-ajute.

Telespectatorul: Alo, horoscop line?

Horoscopitul de serviciu: Da, astrele să vă îndrume.

Telespectatorul: Alo, horoscopul de linie?

Horoscopitul de serviciu: Da domnule, astrele să v-o pună.

Telespectatorul: Ce să-mi pună dom'le astrele, că mă enervez şi închid.

Horoscopitul de serviciu: Şansa să v-o pună prin față. Cu cine am onoarea?

Telespectatorul: Vasile Strungaru, să trăiți.

Horoscopitul de serviciu: E un renume sau o meserie?

Telespectatorul: Nu, e o meserie de niciun renume.

Horoscopitul de serviciu: Aşa, încântat de cunoştință, aici horoscopitu de serviciu Uranus Costel.

Telespectatorul: Domnule, eu cred că după horoscopul european sunt taur.

Horoscopitul de serviciu: Eu cred că eşti bou.

Telespectatorul: După ăla chinezesc?

Horoscopitul de serviciu: Nu, aşa în general. Cum să fii faur dacă nu eşti născut în mai.

Telespectatorul: Ba da, pe 1 mai, dar cu nevastă-mea nu prea sunt taur. Când poartă chiloți roşii mă duc şi mă culc.

Horoscopitul de serviciu: Se poate, nevastă-mea după ce-i dă jos văd că sunt roşii şi mă duc să mă culc.

Telespectatorul: Anul ăsta cum îmi merge?

Horoscopitul de serviciu: Dar din punct de vedere sexual nu te interesează să afli cu cine te potriveşti?

Telespectatorul: Domnule dragă, nefiind ciung şi la câtă imaginație am, mă potrivesc cu orice zodie. Am o descendentă la etajul 5.

Horoscopitul de serviciu: Şi e bună?

Telespectatorul: Îți dai seama dacă stă tot timpul dedesupt. Auzi, domnu' Horoscopitu, am auzit că e scorpioancă, ce părere ai ?

Horoscopitul de serviciu: Scoate untul din tine.

Telespectatorul: Păi stai dom'le, că eu sunt taur .

Horoscopitul de serviciu: Atunci începe cu smântâna.

Telespectatorul: Şi mi se mai întâmplă ceva, nea Horo. Eu sunt căsătorit de 4 ani şi nu mă înțeleg deloc cu nevastă-mea.

Horoscopitul de serviciu: Păi ce zodie este?

Telespectatorul: Habar n-am, că stă în Germania şi nu ştiu germana.

Horoscopitul de

serviciu: Vă rog să închideți că mai sună cineva, cred că e țigan după ton.

Țiganul: Sănătate, luav-ar zodia pe la spate.

Horoscopitul de serviciu: Păi ce zodie eşti?

Țiganul: Sunt berbec, mulgeam-ai!

Horoscopitul de serviciu: Nu te interesează să-ți spun cu cine te potriveşti?

Țiganul: Cu zodia lu' nevastă-mea.

Horoscopitul de serviciu: Şi ce zodie e?

Țiganul: Zodia pirandei.

Horoscopitul de serviciu: Mă omule, mă interesează poziția astrelor, când s-a născut?

Țiganul: Păi o ştiu pe dinafară. În timp ce Venus stătea crăcită, Jupiter suferea de conjuncție cu borâtu' de Uranus şi-şi băga deştu în Mercur, dar nu încăpea de inelele lui Saturn.

Horoscopitul de serviciu: Dar nu te costă mult să vorbim tâmpenii?

Țiganul: Păi ce sunt prost?! N-am sunat şi eu cu taxă inversă?!

Horoscopitul de serviciu: Nu se poate.

Țiganul: E, nu se poate, la eroticele de bagaboante cum am procedat?

Horoscopitul de serviciu: Păi d-ta ştii ce-i aia linie erotică la femei?

Țiganul: Cum să nu, e porțiunea aia dintre două puncte: punctul unde o cunoşti şi punctul unde o dezbraci.

Horoscopitul de

serviciu:	Uite, astăzi la zodia dumitale se pare că întâlneşti pe cineva care nu l-ai mai întâlnit de mult.
Ţiganul:	Un fraier cu bani cumva?
Horoscopitul de serviciu:	Un fraier, dar fără bani.
Ţiganul:	Înseamnă că iar mă arestează vreunu!

La faza asta mi se rupe că n-am final. Dacă sunteţi ciumegi găsiţi-l voi.

INTERVIU CU 2 PREZICĂTORI

MOTTO: Dacă generozitatea e virtutea celor tari îți dai seamace tari sunt morții?

Homer cel Şomer

Reporterul: Stimați telespectatori, stăm de vorbă, de n-am, mai sta, cu domnii... Cum vă numiți bă țăranilor?

Prezicătorul 1: Mă numesc Alexandru Precizie Săcele şi sunt maistru prezicător la întreprinderea cu acelaşi nume din oraşul cu nume de toată jena, că era cât pe aici să zic, Băicoi.

Reporterul: Şi dv.?

Prezicătorul 2: Şi eu ce?

Reporterul: Şi dv. cum vă numiți?

Prezicătorul 2: A, eu am un nume diferit.

Reporterul: Nici nu mă aşteptam să aveți acelaşi nume, deşi sunteți la fel de inteligent.

Prezicătorul 2: Da, am surprins ironia. Mă cheamă Titi Fix şi sunt prezicător fruntaş cu carte de muncă la Şcoala de Preziceri şi Presupuneri Fictive şi Reale din Braşov.

Reporterul: Puteți să ne spuneți dacă aceste calități le-ați avut din copilărie?

Prezicătorul 1: Desigur. Copilăria pentru mine a fost perioada plină de abstinențe, pentru că ca să fii prezicător trebuie să-ți intri în bulan de mic.

Reporterul: Şi dv. ce n-aveați voie să faceți?

Prezicătorul 2: N-aveam voie să fac inundație şi să dau drumul la gaze şi să bag deştu' în priză.

Reporterul: Vai, dar ați avut o copilărie chinuită. Şi şcoala?

Prezicătorul 1: La şcoala de prezicători am dus-o bine, preziceam nu preziceam clasa o treceam, aveam ore de acumulare, de energie, ne puneau cu mâinele pe acumulator şi transmiteam biocurenți unii la alții.

Reporterul: Şi ce fel de condiții v-ar trebui acum să prevedeți viitorul?

Prezicătorul 2: În primul rând atmosferice, vântul să nu bată cu mai mult de 10 bătăi pe minut, ploaia doar să se spârcăie, iar presiunea să fie neapărat atmosferică.

Reporterul: Nu ne-ați spus nimic de temperatură. Ea cum să fie ?

Prezicătorul 2: Temperatura să arate gradele de afară.

Reporterul: Bun, şi de-abia atunci puteți să vă puneți în valoare talentul?

Prezicătorul 1: Dar nu în totalitate, pentru că trebuie să avem şi o curățenie sufletească adecvată.

Reporterul: Cum vă curățați sufleteşte?

Prezicătorul 1: În primul rând nu ne mai atingem de nevestele noastre .

Prezicătorul 2: Da, numai de ale altora.

Prezicătorul 1: Eu de mic copil am prezis că o să cresc eu mare!

Reporterul: Nu prea ai reuşit, că ai decât 1,68.

Prezicătorul 1: Da, dar când am prezis asta de unde să ştiu că frigiderul era gol?

Reporterul: Dar ca să puteți prezice şi simți viitorul n-aveți anumite diete?

Prezicătorul 2: În primul rând n-avem voie să băgăm în gură carne de nici un fel.

Reporterul: Să înțeleg că sunteți vegetarieni?

Prezicătorul 1: Indirecți.

Reporterul: Cum adică?

Prezicătorul 2: Mâncăm doar animalele care mănâncă plante.

Reporterul: Dv. tot nu mi-ați spus cum vă începeți o zi de muncă?

Prezicătorul 1: La mine, o zi de muncă începe cu o seară înainte când după ce îmi pun ceasul prezic că va suna la ora 7.

Reporterul: Şi vă treziți exact când sună ceasul?

Prezicătorul 1: Nu imediat, după ce sună ceasul am câteva momente de meditație în care dorm vreo 3 ore.

Reporterul: Strângeți bani din preziceri?

Prezicătorul 1: De cele mai multe ori bani, altădată obiecte.

Reporterul: Şi ce vă convine cel mai mult?

Prezicătorul 1: Obiecte, că mi le aruncă în cap.

Reporterul: Şi nu vă doare?

Prezicătorul 2: Ne doare în obiect dacă ni-l nimereşte în cap.

Reporterul: Credeți că aveți puteri paranormale?

Prezicătorul 2: Nu atât paranormale cât dumnezeieşti .

Reporterul: Ce alte activități faceți?

Prezicătorul 2: Ne frecăm palmele.

Reporterul: Să produceți biocurenți?

Prezicătorul 2: Nu, să ne încălzim că e frig în casă.

Reporterul: Încheiem aici acest interviu cu aceşti 2 prezicători care vă vor prezice câte ceva.

Prezicătorul 1: Stimați telespectatori, stingeți televizorul şi vă prezic că va dispărea imaginea.

INTERVIU CU 2 MILITARI ROMÂNI ÎNTORŞI DIN ALBANIA

MOTTO: Dragostea de mamă nici nu se compară cu dragostea de mă-ta

Citat din "Ţara. Popoul" de Vasile Labanezu

Reporterul: Stimaţi telespectatori, în cadrul emisiunii "NATO, NATO chiar ne-ai, să nu zicem băgat-o că sună urât, astăzi vă vom prezenta câţiva dintre membrii batalionului de menţinere a menţinerii situaţiei şi a ţinerii ei în mâna prin ţara Albania. Vă rog să poftiţi domnilor. Pe loc repaus că vă pleznesc. Aşadar, stimaţi telespectatori, ne aflăm alături de 2 întorşi din fericire fizic din Albania, dar nu şi psihic din păcate. Ei se numesc Dan căpitan de cai şi soldatul Vasile Labanezu. Aşadar, ei au luptat pentru menţinerea păcii în Albania, un stat după câte ştiu eu că se afla în nordul peninsulei Kamceatka, nu-i aşa domnule ofiţer?

Soldatul 1: Da, parcă acolo e, nu Vasile? Eu mă numesc Dan, căpitan de cai, şi sunt căpitan la sectorul de cai al corpului de armată al României specializat în reproducere cabalină, posesor al diplomei 45678 de absolvire al Şcolii Superioare de păscut din Alba Neagra Iulia, actualmente şef al secţiei de încrucişări între specii din cadrul garnizoanei Scorniceşti şi stu dent în clasa a IV-a la Şcoala nr. 2 pe linie de tramvai din Craiova specializarea limbi la străine, unde învăţ intensiv la o germană. Am învăţat că cel mai greu este să-mi germanizez limba. E foarte dificil, să-mi bag bocancul.

Soldatul 2: Să trăiţi, eu mă numesc Vasile Labanezu şi spre

deosebire de domnul căpitan de cai nu am atâtea studii. Eu sunt un simplu student la Academia Militară şi am obținut bursă de merit la Facultatea de Desen Pirotehnic. Am de gând să-mi continui studiile în localitatea universitară Tecuci City. Servesc patria, să trăiți.

Reporterul: Vă rog să-mi spuneți cu ce ați fost dotați în această acțiune în Albania?

Soldatul 1: Am fost dotați cu nişte vehicule made in Dacia Liberă promoția 102 care au făcut războiul daco-roman din anul 105 iar noi le-am îmbunătățit descoperindu-le arheologic. Dom'ne, când am intrat la ei în țară am fost prinşi într-o ambuscadă şi am fost atacați din aer de o escadrilă de avioane pe care l-am doborât.

Reporterul: Cum adică l-ați doborât, a fost unul singur?

Soldatul 1: Da dom'ne, este vorba de avionul lor de temut cu care au participat la razboiul din Golf şi datorită căruia au câştigat aliații.

Reporterul: Au fost mulți?

Soldatul 1: Câtă frunză şi iarbă în deşert.

Reporterul: Dv. cum v-ați simțit ca trupe tampon?

Soldatul 1: Noi ca tampoane aşteptam să ne schimbe ăştia la o lună, da' nimic.

Reporterul: Şi ați reuşit să mențineți pacea cu armamentul din dotare?

Soldatul 2: Da domnule, pentru că n-aveam voie să tragem cu arma, îi loveam la ureche cu lopețica mică de infanterie.

Reporterul: Şi nu vă gândeați la ei că îi durea?

Soldatul 2: Da' ei nu se gândea la lopețica noastră că ni se rupea?!

Reporterul: Şi cum era clima pe acolo?

Soldatul 1: Păi dimineața ploua cu şuturi în fond.

Reporterul: Poate în fund.

Soldatul 1: În fond şi-n fund, de ce nu? La prânz ningea cu bulgări cât pumnul în gură şi seara le fulgeram capace cât puteam după ceafă.

Reporterul: Nu v-aţi împrietenit cu alţi soldaţi din alte ţări?

Soldatul 1: Eu m-am împrietenit cu un american. Am intrat în vorbă cu el şi i-am zis: How do you feel in this place?

Reporterul: Şi el ce ţi-a zis?

Soldatul 1: Ca-n mă-ta, că era român fugit.

Reporterul: Şi v-aţi descurcat bine cu puştile care le aveaţi?

Soldatul 2: Foarte bine, nici sinucigaşii nu-şi puteau duce treaba până la cap cu ele.

Reporterul: Şi ce mâncaţi în Albania?

Soldatul 1: Mâncam etichetele de la conservele paraşutate că se zdrobeau de pământ şi nu mai alegeam nimic din ele.

Reporterul: Păi nu cădeau şi ele uşor cu paraşuta?

Soldatul 1: Nu, că cu paraşuta se arunca ăla de ţinea conservele în braţe.

Reporterul: Cu familia cum v-aţi înţeles?

Soldatul 1: Păi când m-am întors eu acasă nevastă-mea era fleaşcă.

Reporterul: De la vreme sau de la tine?

Soldatul 1: De la o vreme crezi că de la tine.

Reporterul: Mai aveţi în gând să plecaţi într-o misiune de pace?

Soldatul 1: Oricând şi oriunde, la orice oră din zi şi din noapte voi fi pregătit să nu primesc nici o chemare, voi scoate telefonul din priză, voi poşti poştăriţa de telegrame, voi scoate uşa din ţâţâni şi o voi fixa în balamale, voi semna condica la servici prin fax şi voi bea numai substanţe volatile să mă evapor când vor vrea ăştia să mă cheme iar.

Reporterul: Înţeleg că v-a plăcut această misiune. Dv. ce-i

sfătuiți pe soldații care vor merge de-acum încolo în misiuni de pace?

Soldatul 2: Să-şi ia ceva uşor pe ei că şi-aşa când se vor întoarce coşciugele de plumb sunt foarte grele.

2 ȚIGANI STUDIOŞI

MOTTO: Dila la le le dalai lama

Jean de la Tibet

Hălălalt țigan: Bă vere, ce dracu ne-au pus mă ăştia paralecipipedele ăstea-n cap?

Un țigan: Nu ştiu vere, da-mi place că mi se bălăngăne moțu odată cu ăsta din cap.

Hălălalt țigan: Ai învățat ceva vere pentru examenul ăsta?

Un țigan: Când mâncaț-aş, între două spargeri?

Examinatorul: Bună ziua, bine ați venit la Oxfordu de Jos. După acest examen, dacă-l veți lua, veți primi titlul de Honoris Causa.

Hălălalt țigan: Ți-am spus vere că din cauza lui Honoris am ajuns aici?

Examinatorul: Cine a construit primele şosele în Europa?

Un țigan: Păi de unde vrei să ştiu?

Examinatorul: Primele şosele au fost construite de romani.

Hălălalt țigan: Du-te vere de-aici, ai văzut tu țigani la drumuri şi poduri?

Examinatorul: Cine a fost Şeherezada?

Hălălalt țigan: A fost nevastă-mea, acum e nevastă-sa.

Examinatorul: Ce-a observat Arhimede?

Hălălalt țigan: Că dacă freci bine jegul de pe corp stă deasupra apei.

Examinatorul: Ce a zis Napoleon?

Un țigan: Că toate femeile e curve mai puțin nevasta lu' ăsta.

Examinatorul: Păi de ce nevasta lui?

Un țigan: Păi el o ține pe soru-mea.

Examinatorul: Dacă găsiți un televizor defect ştiți să-l reparați?

Hălălalt țigan: Dar n-avem nevoie de aşa ceva, căutăm să furăm altul bun.

Examinatorul: Vom trece la mitologie. Cine a fost la romani Minerva?

Hălălalt țigan: Soru-mea, cum cine!?

Examinatorul: Nu domnule, la romani.

Hălălalt țigan: Păi şi eu ce sunt, dac?

Examinatorul: Cum a murit Ioan Vodă cel Cumplit?

Hălălalt țigan: A făcut stratching cu ajutorul a 4 cămile.

Examinatorul: De unde ştii tu de cămile?

Hălălalt țigan: De la frate-meu, că lucrează la Camel.

Examinatorul: Câte continente are Pământul?

Un țigan: Unul singur, România.

Examinatorul: Dar România nu e continent.

Un țigan: Păi da' ce vere, România o fi țară!

Examinatorul: Când a avut loc cea mai mare erupție vulcanică?

Un țigan: Alaltăieri când şi-a stors ăsta un coş.

Examinatorul: Unde se află vârful Omul?

Un țigan: Vârful omului se află la orice bărbat şi e înconjurat de pădurea Letea.

Examinatorul: Cine a inventat plicul?

Un țigan: Filateliştii, dă-i dracu', că nu mai aveau unde să pună timbrele şi-au început să le lipească şi pe plicuri.

Examinatorul: Care a fost primul animal domesticit de om?

Hălălalt țigan: Cum cine, nevastă-mea!

Examinatorul: Cum se cheamă ştiințific ciuma?

Hălălalt țigan: Mamă soacră, vino fă-ncoa!

Examinatorul: De unde vine cuvântul mansardă?

Un țigan: De la expresia "ți-o dau la mansardă".

Examinatorul: Să vorbim despre păsări. De exemplu papagalul se ştie că imită.

Un țigan: Văd că ştie să pună şi întrebări.

Examinatorul: Uite, alte întrebări de botanică. Câtă apă bea un copac?

Hălălalt țigan: Câtă apă bei tu şi după aia te duci după el şi începi să-i dai să bea.

Examinatorul: Când a zis Neil Armstrong "un pas mic pentru om un salt uriaş pentru umanitate"?

Un țigan: Când o fi trecut granița în Germania, eu de unde vrei să ştiu!?

Examinatorul: Bine, atunci hai să trecem la întrebări mai uşoare, din sport. Cum se numesc jocurile naționale ale grecilor?

Hălălalt țigan: Păi, suptul de portocale, aruncarea cu măslina, umflarea smokinei şi băgarea deştului în ananas.

Examinatorul: În ce loc se află ăl mai mare arbore din Europa?

Hălălalt țigan: Cel mai mare arbore se găseşte în Germania şi este arborele meu genealogic, că mi-au plecat toate rudele acolo.

Examinatorul: Dar voi ştiați că inima unei păsări bate cu 100 de bătăi pe minut?

Hălălalt țigan: Bine că polițaiul ăla de ne arestase n-are inimă de pasăre, că dădeam de dracu'.

Examinatorul: Acum însă la gramatică bănuiesc că sunteți aşi. Ce este acela subiect?

Un țigan: Subiect este acea parte a anchetei despre care se spune ceva negativ cu ajutorul predicatului sub formă de pulan.

Examinatorului: Ştiți ce-i acela alfabet morse?

Hălălalt țigan: Până acum morse n-am furat, dar dacă e cazul,

mergem să luăm una din gradina zoologică şi-o punem să scrie.

Examinatorul: Dar ce este aceea o apotemă?

Hălălalt ţigan: Este ceva legat de apă.

Un ţigan: Fraere, e ceva legat de temă.

Examinatorul: Nu, o întâlnim la piramidele regulate.

Hălălalt ţigan: Îţi dai seama mă, ce obsedat e ăla de regulează şi piramide?

Examinatorul: Ce-i aceea şi când se naşte o atracţie universală?

Un ţigan: Între mine şi-un teanc de bani se naşte o atracţie universală.

Examinatorul: Ce-i aceea o ecuaţie iraţională?

Un ţigan: Păi dacă este iraţională de ce ne întrebi?

Examinatorul: Ea conţine necunoscute sub radicali.

Hălălalt ţigan: Păi dacă stă sub radicali ca proasta cine dracu s-o cunoască?

Examinatorul: Ce spune legea lui Ohm?

Hălălalt ţigan: Legea lui Ohm spune că mai întâi trebuie să fii om şi după aia să dai vreo lege mâncaţ-aş.

Examinatorul: Nu v-aţi pregătit deloc. Luaţi-vă cursurile şi veniţi în toamnă.

Un ţigan: Păi ţi le spun de acum: dolar-marcă 1,8, şiling-dolar şi tu ne lingi paraiu'.

INTERVIU DE-AM PURUREA PE STRADĂ

MOTTO: Nimeni nu face mai multă dreptate ca unghiul drept
Vanilia Stancu

Reporterul: Stimații noştri şi etc, am întâlnit şi români năcăjiți. Aşadar ne aflăm cu microfonul în județul abuziv înființat Fleaşca, unde stăm de vorbă cu.... Bună ziua.

Săracul 1: Zună biua.

Săracul 2: Ziua bună.

Reporterul: Cum vă numiți?

Săracul1: Nopescu Pelu.

Reporterul: Da, Popescu Nelu. Observ că aveți un defect de vorbire.

Săracul 2: Aşa e el, a votat schimbarea şi după aia s-a tâmpit pe loc, că inversează literele de la începutul cuvintelor.

Reporterul: Domnule, acest lucru nu te deranjează?

Săracul 1: Ete ce să zic, mă coare în dur.

Reporterul: Şi d-ta de la creşterea prețurilor ce-ai pățit?

Săracul 2: Cuvintele frază în eu inversez.

Reporterul: Deci şi pe d-ta te-a marcat acest lucru.

Săracul1: Tot nu timpul în din când când.

Săracul 2: Aşa e d-le, dacă am ajuns să purtăm iarna puloverele cu fața la spate.

Reporterul: Păi de ce invers?

Săracul 2: Să ne țină şi eticheta de cald la gât.

Reporterul: Şi fularul de ce ține loc?

Săracul 2: De parpalac.

Reporterul: Păi să înțeleg că-n ritualul ăsta căciula va ține loc de garderobă?

Săracul 2: Nu de garderobă, de garsonieră că locuim mai mulți în ea.

Reporterul: Şi d-ta cum faci plinul la rezervor?

Săracul 1: N-am cum să fac plinul la rezervor că n-am atâția bani. Trag maşina la Peco şi-i spun să-mi spârcăie nişte benzină direct în carburator.

Reporterul: Şi cu ce mergeți la servici?

Săracul 2: Avem abonament pe tramvai.

Reporterul: Îl plăteşte întreprinderea?

Săracul 2: Nu, dar pe tramvai nu ne întreabă nimeni de abonament că stăm sus pe el şi ne ținem de pantograf.

Reporterul: Şi unde locuiți?

Săracul 1: Locuim cu toții, adică noi şi igrasia, într-un apartament confort 14 cu camere decomandate la rețeaua de canalizare.

Reporterul: Şi igrasia cum e?

Săracul 2: La gust?

Reporterul: Nu, ca întindere.

Săracul 2: Ca întindere, faceți şi dv. un calcul dacă ne ține loc de zugrăveală şi suntem atât de săraci că ne îmbrăcăm de la piese auto.

Reporterul: Vreți să spuneți că aceste cămăşi le aveți de la piese auto?

Săracul 1: Da domnule, sunt cămăşi de pistoane.

Reporterul: Deci dv. vă confecționați singuri hainele?

Săracul 2: Depinde de material, că dacă avem lână o toarcem cu pisicile.

Reporterul: Cum vine asta?

Săracul 2: Păi doar n-o s-o toarcem electric, să consumăm

curent. Tot torc pisicile, de ce să toarcă în gol.

Reporterul: Şi atunci cum luminați prin casă dacă nu vreți să consumați curent?

Săracul 2: Păi frecăm pisica cu o baghetă până se electrizează sau se aprinde.

Reporterul: Cum să se aprindă?

Săracul 2: Păi dacă e pisica lu' nevastă-mea imediat se aprinde.

Săracul 1: Eu am schimbat becele din casă, pe alea de 40W cu unele de 1000W.

Reporterul: Păi asta este economie la d-ta?

Săracul 1: Este economie, că când aprind becul sare siguranțele şi n-am scaun în casă să mă sui pe el să le schimb.

Săracul 2: Pe copii n-am cu ce să-i îmbrac, pleacă la şcoală goi puşcă de li se vede trăgaciul, iar eu lucrez în gară ca taximetrist.

Reporterul: Păi ai ceva bani dacă ți-ai luat maşină.

Săracul 2: Nu, eu sunt taximetrist în gară dar fără maşină, conduc bagajele de la taxi la tren.

Reporterul: Nu v-ați gândit ce e de făcut?

Săracul 1: Ba da dom'le, eu m-am gândit să încep să fac economii şi voi începe cu maşina, voi modifica puțin carburatorul să nu mai consume atât.

Reporterul: Cum?

Săracul 1: Voi înfunda jigleorul de relanti, voi băga nişte câlți în filtrul de benzină, voi suda electrozii la bujii, iar platina o s-o pun din fontă.

Reporterul: Şi credeți că va mai merge maşina cu asemenea modificări?

Săracul 1: Nu ştiu dacă va merge, dar nici nu mai consumă, dă-o dracu'.

Săracul 2: Şi nici apă nu consumăm.

Reporterul: Cum, nici apă n-aveți ?

Săracul 2: Ba da, dar n-avem prosoape.

Reporterul: Şi nu vă spălaţi?

Săracul 2: Păi dacă n-avem cu ce ne şterge, doar nu vrei să răcim?

Reporterul: Cu mâncarea cum v-aţi descurcat?

Săracul 1: Cu mâncarea foarte bine, însă fumăm foarte mult.

Reporterul: Păi şi nu vă îmbolnăviţi de ulcer?

Săracul 1: Ba da, dar ăsta e un lucru foarte bun că facem operaţie şi ne mai taie dracu' din stomac, că prea e mare.

Reporterul: Cu telefonul cum faceţi economie când vorbiţi între voi?

Săracul 1: Avem semnale. Eu sun la el de 2 ori şi închid, şi el înţelege că-i povestesc filmul de la televizor, că el n-are.

Reporterul: Şi de Paşti ce vreţi să le aducă iepuraşul la copii?

Săracul 2: Să vină el iepuraşul de Paşti, că şi aşa n-avem ce să tăiem.

Reporterul: Domnilor, pentru încheiere câteva cuvinte guvernanţilor.

Săracul 1: Eu nu pot să pronunţ numele lu' Radu Vasile că-mi creşte mustaţă în gură.

Săracul 2: Eu nu pot să pronunţ numele lu' Ţapu că mi se pune nevasta capră.

FEMEI, NU VĂ MĂRITAȚI NICIODATĂ

MOTTO: Buna creştere a unei femei se vede în cât de bună e ea şi cât de mult îți creşte ție

Minim Gorki

PREZENTARE: Bună ziua, vă reamintesc că nu trebuie să ajustați imaginea nici pe verticală nici pe orizontală. Eu vă controlez televizoarele. Vă voi spune ceva ce nici ecranele voastre nu vor să audă. Trimiteți-vă verii, frații, tații la culcare căci emisiunea asta este numai pentru femele mascule, femei, flori, fete, filme sau băieți. O să vă convingem dragele noastre amante să nu vă căsătoriți niciodată, never, jamais.

Dragele mele domnişoare, doamne, puştoaice, cucoane sau hoaşte ascultați la mine, nu vă măritați niciodată. Lăsați-i să moară cu sămânța neculeasă, să se-nvețe că noi nu suntem obiecte ci subiecte, pe când ei pot fi simple interjecții. Pentru ce ne trebuie nouă, dragă, bărbați oficiali? Nici nu te măriți bine şi se pune cu actu' pe tine. Şi ce-i ăla un bărbat în definitiv? Că-n definitiv nu-i niciunul bărbat. Când îi vezi cum se fâstâcesc, cum se izmenesc când văd un pic de sânge şi noi săracele sărim 3 metri în sus de bucurie la aceeaşi fază. Când le auzi pe câte unele: ştii, eu sunt măritată şi soțul mă neglijează. Vine acasă şi mă pupă din vârful dealului. Păi ce dragă, nu te-ai măritat să fii maşină de spălat, acu' mai vrei şi bule? Sau poate eşti fier de călcat şi îți dă 2,3 palme de te face cu aburi. Şi când îți e lumea mai dragă îți face şi tigaia guler. Sau o mai aud pe-o vecină: ştii, eu de când m-am măritat sunt mult mai liberă. Şi are dreptate, că zilnic primeşte ba câte-o zambiluță de la unu' cu ele tari, ba câte-o gura leului cu limbă cu tot, până când într-o zi o să-i deschidă unul ochiul boului şi să vezi tu, dragă, ce liberă eşti. De la etajul 3 vei studia căderea liberă în cap sau în vid că e acelaşi lucru. Pe când aşa nemăritată faci tu ce vrei cu ei. Ascultă-mă pe

mine, bărbații sunt toți o apă şi-un pământ, dar mai mult apă, că-i faci fleaşcă imediat. Le tragi o privire de hipopotam vaccinat, 2 lacrimi de căprioară împăiată şi poți să-i iei acasă pe post de ficus. Unde-l muți acolo-şi face viză de flotant. Şi ce ştiu ei despre arta sexului? Păi câte lasete, pulovere nu poți să croşetezi în timpul lui, ca să nu mai spun câte filme braziliene poți să vezi la TV. Vezi pe Corason Salvaje şi pe Muher Fatal şi ți-a crescut libidoul cu 2 decibeli. Când îl vezi că nu mai poate îi dai pe Discovery la documentarul "Găurile Negre" şi i-o arăți pe-a ta. După asta îi desfaci lanțul şi-l laşi liber că doar n-o să-l suporți şi noaptea când doarme el într-o poziție foarte sexy cu gura deschisă şi c-o băluță pe pernă. După 2,3 nopți de sex sălbatic îi spui că eşti fată mare. Îl vezi că pleacă fericit de parcă ar fi jucat în filmul Terminatorul şi tu n-ai simțit nici genericul. De aia ce ne trebuie nouă bărbați frumuşelelor, iubitelor? Les bien venu dans mon faces, că trebuie să ştim câteva limbi dintre care şi străine. Ca să-i îmbârligi trebuie să faci în prima zi fasoane, a doua zi fițe, a treia zi impresii şi a patra zi sar banii din el ca flegmele din TBC-ist. Şi atunci de ce trebuie să ne măritǎm fetelor? Când cu o fustă mini îți iei mini max cât ai zice peşte şi dacă n-ai peşte îți iei şi mai repede, că nu mai împarți banii. Te duci sâmbăta-n discoteci, te aşezi la bar, laşi să se vadă între picioarele şi te pui pe filat. Dacă trece vreunu' care are banii pe el ca cocoaşa pe cămilă, îi faci puțin din aripioara libressului, scoți o țigară ieftină dintr-un pachet scump şi-ți dai ca Făt Frumos de 3 ori ochii peste capu lui. Dacă nu te remarcă treci la următorul la care stă lozul pe el ca igrasia pe pereți, îți aprinzi o țigară invers în gură ca să-i arăți că urăşti fumatul şi trebuie să te dai foarte afectată ori de vreo bătaie în familie, ori de vreo contracepție în dragoste. Nu-l laşi să-ți pupe din prima mâna ci, laşi să ți-o pupe din a doua pe prima. După care dacă te invită la dans vei avea un mers diafan dacă-l cheamă Fane şi vioi dacă-l cheamă Vio. Trebuie să ai un mers beton dacă-l cheamă Anton sau să nu faci pe coardă dacă-l cheamă Marcu. Primele vorbe trebuie să fie ca la party line: bună, sunt Lisa şi Melisa, noi suntem alea netaxabile. Urmează Maria cu cartelă reâncărcabilă. Vă spun eu doamnelor să nu vă măritați niciodată. Pentru ce să-ți iei soțul de bărbat când se poate lua

singur de soț în baie? Că dacă te iubeşte, te gelozeşte. Unde fusăşi şi ce făcuşi? Mai vine şi beat te întreabă unde făcuşi şi ce fusăşi? Auzi, dragă, pretenție şi la bărbații ăştia: că vor să fie primii. Păi stai dragă şi tu la coadă, azi eşti primul, mâine al doilea şi peste un an te-ajunge rândul iar. Că ce sunt bărbații, doamnelor, decât nişte sensibili cu obrazu' gros? Greu mai găseşti un bărbat în ziua de astăzi fetelor. Care e bărbat bine, n-are măşină, care are maşină n-are manivelă, care are maşină, bani şi e bărbat bine n-are în pantaloni decât celularul. De-un culturist ce să mai vorbim. Ziua trage de fiare şi noaptea trage să moară. Păi ce naiba fetelor, nouă ne trebuie purtători ilegali de prezervative? Să revenim la căsătorie, că gata, cum te măriți, cum vrea copil. Parcă mă-sa l-a născut din Prima TV. C-aşa este toți bărbații, de la aurolaci şi maiştri militari până la Clinton. Dupe studii îndelungate s-a demonstrat că mulți dintre ei umblă cu creierul atârnat şi judecă din aceeaşi poziție. Poți agăța şi puştani dacă vrei. Le faci de 3 ori cu ochiu şi nu-şi dau seama când le sare alocația din buzunar. Iată, fetelor, o grămadă de motive să nu vă măritați.

a) ROBOTUL ROMÂNESC

Interviatorul: Stimați telespectatori, cine a spus ca românii sunt ultimii la descoperirile științifice mare dreptate a avut. Iată spre desemplificare primul robot de concepție românească și părerea noastră este că ar fi trebuit să fie mai bine anticorupție. Bă roboate, enter în scenă, că te resetez de nu te vezi.

Robotul: Bu, bu, bu.

Interviatorul: Buna seara, ştiu.

Robotul: Nu, nu bună-i aia de ne filmează.

Interviatorul: Bă, potoleşte-te că aia-i nevastă-mea.

Robotul: Neno, neno,...

Interviatorul: Nenorocit eşti tu, bă roboate.

Robotul: Neno, neno, nenorocoasă femeie, am vrut să zic.

Interviatorul: Cum te-ai născut tu, Robi?

Robotul: Din f..., f.....

Interviatorul: Ia te rog frumos.

Robotul: Din f..., din fiare vechi, nu f..., f.....

Interviatorul: Scuză-mă, înțelesesem altceva.

Robotul: Nu f, f, f...

Interviatorul. Iar începi, te rog frumos!

Robotul: Din f, f, fiare foarte vechi.

Interviatorul: Şi ce ştii să faci?

Robotul: Mă c..., mă c.....

Interviatorul: Potoleşte-te, că-ți iau curentul.

Robotul: Mă c, mă c...., măcar atâta ştii şi tu să faci.

Interviatorul: Tu ai privire aproape omenească, animal de robot

ce eşti. Vrei să spui că ai şi sentimente, mă ruginitule?

Robotul: Sentimentele le am în vârful p....

Interviatorul: Ştiu, în vârful procesorului vrei să spui, nu mă fentezi tu pe mine.

Robotul: Ba te fentez, în vârful Parângului, unde p-ul de puțoi de programator e plecat cu c-ul de curva de nevastă-sa, cu f-ul de fraier de copil, da-le-aş p-ul de la patru zile de concediu legat cu u-ul de la un litru de ulei, că măcar un litru puteau să-mi toarne, că-mi scârțâie întrepicioarele ca la un ca de la castrat mai ca ca tine.

Interviatorul: Gata, te-ai răcorit!

Robotul: Nu po, po!

Interviatorul: Iar mă jigneşti?

Robotul: Nu, nu, po, po porneşte-mi ventilatoarele bo, bo.

Interviatorul: Boule, nu?

Robotul: E p, p, p, râți, râț, râți.

Interviatorul: Bine, hai să revenim la întrebări serioase. Ce aplicații faci de exemplu la bucătărie?

Robotul: Dau la bu, la bu, la bu.

Interviatorul: Iar începi?

Robotul: Dau la bu, la bucătar cartea de rețete.

Interviatorul: Ce alte aplicații ai de exemplu în industria alimentară?

Robotul: Filetez macaroane.

Interviatorul: Cu spaghete n-ai încercat?

Robotul: Eu sunt robot, nu broască automată.

Interviatorul: Şi cum faci când te îndrăgosteşti?

Robotul: Pierd ulei pe la semering.

b) PUŞCĂRIAŞII-N GREVĂ

Reporterul: Ne apropiem, ce-i drept cu teamă, de reprezentantul acestor grevişti, care au declanşat un conflict de muncă silnică, mai precis ne aflăm în renumita celulă 17 cu 97 de paturi şi 2930 de deţinuţi. Stăm de vorbă cu liderul de netăgăduit al şmenarilor, zis şi Gică Bolboaşă, zis Şişu. De ce aţi făcut grevă?

Puşcăriaşul: Pentru săpun, cearşafuri, televizoare, apă caldă, schimburi.

Reporterul: Domnule, îţi reamintesc totuşi că sunteţi într-o închisoare. Nu vi se pare că vreţi cam multe condiţii?

Puşcăriaşul: Bine. Atunci decât pentru săpun.

Reporterul: Şi altceva?

Puşcăriaşul: Domnule reporter, vă rog să-mi permiteţi să introspectez puţin spaţiul realului. Vedeţi dv., în această închisoare...

Reporterul: Vai, dar ce elevat vorbiţi pentru un deţinut.

Puşcăriaşul: Păi dacă ne dă numa-n cap, dă-i în gura mă-sii.

Reporterul: Aşa, continuaţi. Ce nu vă convine?

Puşcăriaşul: Domnule, această geometrie spaţio-temporală nu-şi mai găseşte corespondenţă în capul nostru. De exemplu nu mai suportăm ideea de 3 pereţi şi-un rând de gratii.

Reporterul: Şi ce-aţi vrea, numai pereţi?

Puşcăriaşul: Nu, 3 rânduri de gratii şi-un perete.

Reporterul: Păi de ce?

Puşcăriaşul: La câţi ani de puşcărie avem noi, metalul rugineşte mai repede de la pipi decât se tocesc pereţii.

c) ŢĂRANII SURPAŢI

Reporterul: Stimaţi telespectatori, iată că un fenomen ciudat se întâmplă în judeţele Iaşi şi Suceava, de fapt zicând că este un fenomen ciudat nu mai era necesar să

spun unde se întâmplă. Surprinşi de aluviuni 2 foşti localnici, pentru că ei nu mai pot fi numiți localnici, deoarece observați că ei sunt aici iar satul la 30 km mai încolo. În sfârşit un interviu realizat în Moldova care nu-i a mea şi nici a reporterilor reporterilor voştri. Şi acum ştirile mai pe largul meu, că acum port mărimea 4 la chiloți. Bună seara, stăm de vorbă cu...

Surpatul 1: A cu mine.

Reporterul: Nu, cum vă numiți?

Surpatul 2: Acumine Nicolaie.

Reporterul: Bun, cum a fost. Unde vă aflați în momentul calamității?

Surpatul 1: Când s-o crăpat pământul?

Reporterul: Da.

Surpatul 1: Domne dragă, eram cu muierea în pat şi când s-o întâmplat de s-o înclinat casa eu am căzut şi muierea nu era. M-am sculat cu mâna cum am prins-o sub mine şi am început să strig muierea.

Reporterul: Pe cine ați prins sub dvs., soția?

Surpatul 1: Mâna, că muierea nu mai era lângă mine.

Reporterul: Cum vă simțiți ca sinistrați?

Surpatul 1: Da' bine, bre, ne zici nouă sinistrați, care noi avem case? Ce-i drept la 100 km de aici, da le avem.

Reporterul: Relatați-ne ce-ați pățit la prima surpătură.

Surpatul 1: La prima surpătură casa noastra rămăsese singură pi loc.

Reporterul: Păi stați amândoi în aceeaşi casă?

Surpatul 1: Nu, în acelaşi bloc, că casa lui s-a cocoțat peste a mea.

Reporterul: Şi ce făceați rupți de orice mijloc de comunicare?

Surpatul 2: Ascultam ştirile la burlan în gură.

Reporterul: Deci legătura dintre burlan şi cavitatea dv. bucală a

fost făcută de o simplă sârmă?

Surpatul 2: Dacă ar fi fost o simplă sârmă ar fi fost vorba di veşinul meu care are un accent simplu, dar moldovenesc.

Reporterul: Atunci de cine?

Surpatul 2: Cum de şine? De mini, care am un accent mai complicat da' tot moldovenesc, deci nu sunt o simplă sârmă ci chiar o bobină.

Reporterul: Şi care-i avantajul că te conectezi d-ta la burlan?

Surpatul 2: Prind şi programul 3 pe ultrascurte şi dacă mă forţez şi HBO-ul fără abonament.

Reporterul: De ce credeţi dv. că au loc aceste alunecări de teren?

Surpatul 1: Datorită pânzei freatice care freamătă pe sub casele noastre.

Reporterul: Şi v-aţi obişnuit cu umezeala asta?

Surpatul 2: Domnule, m-am obişniut, în satul nostru de la case până la neveste toate îs umede bre.

Reporterul: Şi nu faceţi pneumonie în case?

Surpatul 2: În case da, dar în neveste chiar ne prinde bine puţină umezeală.

Reporterul: D-ta n-ai nici o idee?

Surpatul 2: Eu n-am idei, deoarece mie în cap mi se întâmplă ceva ciudat. De câte ori simt că-mi sclipeşte câte o idee încep să-mi alunece faliile de creier una peste alta şi nu mai pot s-o formulez.

Reporterul: În incheiere vă urez alunecări cât mai lente.

Surpatul 1: Stai domnule, cât mai lente dacă o luăm spre est.

Reporterul: Şi dacă o luaţi spre vest?

Surpatul 1: Atunci ne dorim direct prăvăliri.

RADIO PARTI ȚIGĂNESC

MOTTO: Omul fără patrie e ca țiganul fără Germania.
Generalul Lebed

Harâsel, probă de microfon. Aici radio particular Gîtanu, vă vorbeşte hăl mai periculos dijoi. Rămâneți cât mai aproape de aparatele de radio, că după aia ziceți că noi vi le-am ciordit. Vă transmitem pe lățimea de unde lungi nu mai scârțâie vere. Mai întâi salutul nostru: karanke mişto besau praleo. Iată sumarul cuprins rău de tot şi la ce puteți voi beli clăpăugele în următoarele 2 ore:

- apel prioritar roman
- muzică pralineza
- raid anchetă la second hand
- concurs cu premuiții noştrii
- informații din metalurgie, astăzi cuprul şi conductorii săi

Sunt dijoiul Vanilie care am şi maşină semistrăină şi 5 000 de CD-uri furate de la fratele meu din Fraiburg. Pă' voi ştiți care ce discoteci sunt în Fraiburg? Da' lasă că avem mai încolo o curespondență de la frati-meu, să ne spună în direct de pe casetă ce face el pe-acolo şi dacă mai e locuri în lagăr.

DJ.1: Şi acum o dedicație pentru gagica mea de-o cheamă Cecenia, de ziua ei un picamer să-şi scoată coşurile şi următoarea melodie a lu' Celimbi dă Ion.

DJ.2: Ce-ai vere, că următoarea melodie de-ai pus-o n-o găsesc.

DJ.1: I-auzi vere, că melodia următoare n-o găseşte, aşa că ascultă pe asta.

RECLAMĂ:

- Să trăiți, dom'sublocotenent. Ce faceți aici?

- Păzesc, păzesc ca în acest cartier să nu aibă loc vreo spargere.

- Păzeşti pe mă-ta, că am dat deja trei.

- Ce, când, cum s-a întâmplat?

- Ete acu' cu ajutorul şperaclului sesam. Cu el spargi şi cele mai bune magazine.

Amândoi: "Dosia, sesam, deblocare la prima învârtitură.

Fond muzical: "Când n-am bani, n-am linişte şi sunt supărat."

Banca religioasă a romilor vă aşteaptă să depuneţi banii la ea şi o să-i vedeţi înapoi când o să vrea Dumnezeu.

Ş-acu' ia ghiciţi ce-ascultaţi! Canci, n-aţi ghicit. Aici e radio Gîtanu pe 103 virgulă şi pe câţi megahertzii mă-sii suntem nu contează. În continuare dăm legătura la horoloaga excrementului din Londra. Şi-acu luav-aş faţa-n cadru, i-auzi ştirile. Transmite agenţia de presă "N-am Pres":

- Hadrian, ministrul de la Severin, minune, a tilardit-o la Budapesta să diclească cu hălălalt homolog. Ce s-a spus, dă-i în spume, că presa n-a avut acces.

- Huniunea Liberă a romilor din puşcării anunţă în sfârşit schimbarea sediului de la Gherla la Jilava, cu pauză de o ţigare la Târgşor.

- Poliţiştii de la secţia 6 Bucureşti au surprins în frapant delict pe 3 prieteni de-ai noştri care încercau să intre prin fracţie în magazinul Unirea. Sticleţii nu s-au supus somaţiei, aşa că 3 dintre ei au fost împuşcaţi, unul a reuşit să fugă, iar celălalt a acceptat de bună voie să ajute la executarea spargerii.

Anunţ proaspăt comemorativ:

Iar i-a luat dracu' pe unii din noi mai baroşi. Ciunci fraţi de-ai noştri neidentificaţi au reuşit să cadă cu capul în jos de pe Podul Grant. Fie-le veşnic memorate delictele. Pentru aceiaşi purii ne transmite cumemorări şi nepotul lu' regele nostru Iulian, binecuvântate fie-i tălpile.

- Fraţii Muşama au recunoscut că nu sunt ei autorii furtului de la calea ferată, aşa că staţi liniştiţi în faţa aparatelor de radio

că astăzi nu mergem să eliberăm pe nimeni. În continuare un reportaj de la scumpiri:

Reporterul: Buna ziuă. Ce faceți aici?

Omul de pe stradă: Stau, că timpul înseamnă bani şi cu cât stau mai mult cu atât câştig mai mult.

Reporterul: Şi în rest?

Omul de pe stradă: În rest sunt foarte supărat că mă costă mult benzina la Mercedes şi stagnez pe dreapta prin staționare.

Reporterul: Şi aveți să reproşați cuiva din conducere aceste scumpiri? Preşedintelui, prim-ministrului?

Omul de pe stradă: Păi cine mai e preşedinte?

Reporterul: Domnul Emil Constantinescu.

Omul de pe stradă: A, n-am nimic să-i reproşez lu' Țapu', da-i-aş mielu.

Reporterul: Nu sunteți de acord cu alinierea prețurilor la Piața Europeană?

Omul de pe stradă: Ba da, dar şi munca să fie la fel plătită. Păi vere acum sparg tot atâtea magazine ca-n Germania, dar nici nu se compară.

Reporterul: Ce nu se compară, banii?

Omul de pe stradă: Nu, situația. Acolo dacă mă prindea, mă trimitea în România, ori aici dacă mă prinde, de ce nu mă trimite în Germania?

DJ : Revenim la programul nostru. Sunteți pe radio Gîtan şi dacă stați bine cu hertzu vă punem o melodie de inimă albastră de-o să plângeți cu capul pe aparat până s-or buli tranzistoarele.

Această melodie e dedicată şi lu' văru-meu

Eminescu care citeşte foarte mult şi-l doare capul şi familiei lui care nu citeşte deloc dar îi doare capul că a mâncat porcul cu trichinoză. De asemenea, melodia o dedicăm şi lu' soru'mea Cerasela, care ți se scoală părul pe tine ca pe cloță dacă o vezi. E o zână de frumoasă ce e, dacă şi-ar mai stinge din coşurile alea de pe față, că parcă sunt leduri. Avem regrete de pardon pentru jupânul Robert care ne-a sunat şi ne-a cerut să-i punem o melodie cu Celimbi dă Ion, dar tocmai ne-a furat cineva CD-ul, că l-am luat eu acasă.

Şi acuma vom discuta cu jupânul Albert care a vizionat toate filmele din oraş şi vă va face nişte reclame să-i trăiască familia. la zi mâncaț-aş.

Albert: La cinematograful Patria puteți viziona în programul de azi filmul "Caratistu bengos", un film de cafteală între doi jupâni la fel de tari, dar de sens contrar. Amândoi bătea bine de tot, vere.

Reporterul: Cât de bine?

Albert: Păi unul când dădea cu pumnul intra vaca în conservă şi celălalt dacă îți dă una îți pute ochiul.

Reporterul: Practic în fața lui n-aveai nici o şansă.

Albert: Exact, mâncaț-aş. N-aveai incotro, trebuia să te retragi ca borhotul în canalizare.

Reporterul: Şi care dintre cei doi a învins?

Albert: Nu spun, că nu mai vine fraierii la film. Al doilea pelicul se intitulnumeşte "Caleaşca mătii" şi e cu o gagică mişto, mişto .

Reporterul: Mai mişto decât Argentina?

Albert: Argentina!? Păi Argentina are varice la cocoaşă pe lângă asta.

Reporterul: Nu cred.

Albert: Ce face? Dacă te gândeşti noaptea la gagica asta, dimineața te trezeşti cu țăruşul în burtă.

Reporterul: Şi cum o cheamă?

Albert: Sharon Stone şi e beton.

Reporterul: Şi hălălalt film?

Albert: Hălălalt film e de groază. M-a speriat atât de mult că m-am şi bucurat.

Reporterul: Cum să te bucuri când te sperii?

Albert: Păi dacă m-am albit de frică cum să nu mă bucur.

Reporterul: Şi cum se numeşte?

Albert: Filmul de groază se numeşte "Hălci 3", continuare la filmul "Alient 3".

Reporterul: Îi mulţumim lu' jupânul Albert pentru aceste info şi să mai punem puţină muzică.

Dupa un moment pulicitar urmează eu cu topul.

Reclame:

1) O noutate extraordinară vine de la Cordit, pastilele care-ţi răcesc gura de pomană. Ai Cordit fără zahăr, treci la răcoare, vere.

2) - Pirando, ce faci ?

- Hii, iar mi-a venit ştii una din zilele alea când îmi vine ciclul şi n-am loc în tren. Dar am Libresse, aşa că m-aşez pe el.

- Fă, să vezi si să nu crezi, ieri am fost la farmacie şi mi-am luat o vată de-aia ca româncele, da' sunt mai uscată ca tine. Are şi aripioare din alea de se fixează pe poale să n-alunece prostul de bărbatu-tău pe ele. Cică Always împiedică antiscurgerile şi mă menţine de chiloţi toată luna. Şi-acu concursul nostru se face uite aşa: cine trimite cel mai repede trei capace de fontă pe adresa patronului nostru din strada Topitoriei nr.1 va primi o sabie ninja chiar în spate aici. Şi acum iarăşi gigălu:

Ascultaţi radio Gîtan şi cele mai ciumegi ştiri. Vreţi să vi se rupă de toţi, atunci ţineţi timpanul pe radio Gîtan. Vreţi să fiţi la curent, băgaţi deştu' în priză. Să trăieşti unchiule şi-n continuare vă prezint topul nostru de dimineaţă intitulat "Manele top ten", redactat şi prezentat de mine înşivă, să n-am parte. Dacă vă prind

că ascultați altceva vă sparg, să-nebunesc. I-auzi topul, da' fără locuri că le-a furat cineva:

Fil Curlins - Ănadăr dei ca pârnăiaş

Sheryl Crau (ce urât sună), da' e de-a noastră.

Pîrț Shop Boys

Fugiți - Eşti gata sau nu

Joe Carbonatul, Spizda Girl, Ciupac şi cu Dîr Dre, Maria de lângă Satu-Mare, Bago lu' Lucia, AC fulger DC, George maică George, Eros Cancerotti, Tina Turnesol, Chris Normal, Ace Of Bese, Vast Seventeen, DJ Popo, Fane Factorul, Scrotions, Chris de Hamburger şi Edith Pilaf. Ăştia e propunerile, puneți şi voi loacele. Hai că să închisă şi ediția asta, trăiv-ar mă-ta cu mine!

PLUTONIERUL ŞI MATRIMONIALELE

MOTTO: Dimineața când mă scol, îi dau în cap ca să-l potol
Gigi Pulan

Plutonierul: Băi, e 4 jumate şi mai sunt 3 ore ca să-mi dau seama cât e cu adevărat ceasul. Oricum, seara e undeva pe aproape şi eu trebuie să mă însor. I-am dat lu' asta întâlnire, da' nu ştiu cum arată, că mi-a trimis poza ca la puzzle, da' când am ansamblat-o mi-a ieşit cu două guri. Da' dă-o dracu', pazălul ca pazălul, că doar sunt la pază şi ordine, da' să mă pună s-o şi asamblez, asta-i culmea creației. Da dacă o fi vreo alcolistă de aia dezmembrată? Dă-o dracu, că o pun să-mi sufle în fiolă până mi-o înverzi pulanu. Şi sunt şi cam obosit, că azi noapte am deschis şi-o cutie de conservă cu pulanu'. I-am zis, deschide-te fă că eşti înconjurată.

Gagica: Bună ziua, sunteți în legătură cu anunțul?

Plutonierul: O, sărut mânuşițele. Sper că când m-ați văzut v-ați dat cu sama de mine.

Gagica: Bună, eu sunt Georgeta din Drobeta.

Plutonierul: Dă-mi voie să mă recomand şi eu: sunt articolul 14 aliniatul 5 cod penal.

Gagica: Dar trebuie să-ți spun cumva.

Plutonierul: Zi-mi Pluto, dar prietenii îmi spun Pulănaş. Şi başca că am sufletul larg ca cada din baie.

Gagica: Eu sunt...

Plutonierul: Gura băi, aici eu vorbesc primul. Trebuie să raportezi când vrei să vorbeşti.

Gagica: Nu, da' eu sunt stătută la o mătuşă moartă aici în

oraş.

Plutonierul: Aha şi ţâi doliu la chiloţi, că pe ţoale nu se vede.

Gagica: Nu, da' sunt emoţionabilă şi când te văd domnu' aşa viril...

Plutonierul: Aşa e, dar mi-a trecut că l-am luat de la o bagaboantă.

Gagica: Ce?

Plutonierul: Cum ce? Viriliu.

Gagica: Oricum mă inundez de iemoţie pe corp când văd că mă cioflăi din privirile tele personale.

Plutonierul: E, oricum nu-ţi fac procest verbal că nu-s băiat rău că ie vremea mişto, da' dacă iera vreme potrivnică te găseau toţi dracii.

Gagica: E, nu te enerva şi tu.

Plutonierul: Păi cum să nu mă inervez, dacă ploua sau ningea unde-mi băgam eu corpu, supt pulan? Ia zi-i când ţi-a venit?

Gagica: Ieri în timp ce mâncam.

Plutonierul: Nu dragă, ziarul cu anunţul când l-ai primit?

Gagica: A, după ce-am terminat masa. Dar al tău cum suna?

Plutonierul: Cum să sune? Cam aşa: cetăţean sobru, 43 de ani...

Gagica: Cum adică sobru?

Plutonierul: Dragă, mie nu mi-ai scoate zâmbetul dintre buze nici dacă mi-ai băga ceva între ele.

Gagica: Aşa, zi-i mai departe.

Plutonierul: Deci repet din nou încă odată prin reluare "cetăţean sobru, 43 de ani tradus...

Gagica: Poate titrat.

Plutonierul: Nu, tradus, de ce să mai pierd timpul cu cititul când pot să aud direct ce sunt fără să citesc. Deci cetăţean sobru, 43 de ani, tradus, locuibil 16 ore pe zi...

Gagica: Şi în restul timpului?

Plutonierul: Sunt lucrăibil.

Gagica: Nu înțeleg.

Plutonierul: Cum nu înțelegi domnişoară? Când stau în locuință sunt locuibil şi când lucrez sunt lucrăibil, ce-i aşa greu?!

Gagica: Ziceți mai departe, să văd dacă corespunde anunțul.

Plutonierul: Cetățean locuibil 16 ore pe zi, studii medii la membre inferioare.

Gagica: O, ai făcut medicina?

Plutonierul: Nu, mi-am băgat picioarele în studiile medii.

Gagica: Dar sunteți o partidă bună.

Plutonierul: Bineînțeles, i-auzi mai departe: "doresc să cunosc persoană de tip sex în vederea copulării serioase în fața ofițerului civil şi dacă nu e de acord măcar s-o iau de câteva ori în gazdă". Şi anunțul dumitale cum a sunat?

Gagica: Tânără intelectuală...

Plutonierul: Băi, du-te dracu!

Gagica: Tânără semiintelectuală...

Plutonierul: Aşa mai merge. Eu inițial am avut alt anunț dar nu m-a căutat nimeni.

Gagica: Păi cum suna?

Plutonierul: Suna aşa: "tânăr masculin de sex bărbătesc, viu, viril, vivace, perfect, suptintelectual, reglat pentru viață supt efectul legii, caut persoană inversă mie la pat pentru obținerea calificativului bun pentru uz in tern, ca căsătorie. Ofer şi protecție corpică. Şi tu ce anunț dădusei?

Gagica: A, eu am scris aşa: " domnişoară, fată, femeie după preferințe, mă integrez uşor în viață regulată, punctuală, subțire ca caracter, adâncă în sentimente,

mă trag din familie. Caut spre căsătorie laborant sau orice salariat bugetar cu carte de muncă şi să nu-i miroasă gura a fumat. Sunt deschisă zilnic la discuţii variate. Aştept 3 oferte pentru licitaţie. Fumez ocazional, dar nu trag în piept". Cel mai greu pentru mine când mi-am luat carnetu' de conducere a fost psihologicu'.

Plutonierul: La mine cu psihologicu' cel mai greu a fost de doctori, că 3 zile m-au căutat cu nişte fire de curent prin cap. Dupe aia mi-au dat neşte medicamente colorate ca semafoarele, da' decât m-au constipat. Abia atunci şi-au dat seama că trebuie să mă facă organ şi să mă penetreze în poliţie.

Gagica: Eu din liceu am amintiri pe care încă le mai culeg şi-acum.

Plutonierul: Dar şi pe mine mă mai mănâncă neşte amintiri. Odată mi-aduc aminte că m-a prins că copiam cu xeroxu la teză la materia dictare şi m-au lăsat repetent iar. Auzi, da' dacă noi ne luăm ce băgăm în gură?

Gagica: Eu mă mulţumesc cu ce-mi dai tu. Dar ce ai pe acasă?

Plutonierul: A, sigur cum să nu, pot să te informez: mă reazem într-o garsonelă cu o nenumărată odaie şi bani la bancă când oi pune. Pe mine mai port neşte dinţi de aur de la o anchetă şi pe mâna stângă mai am 3 negei. Am şi-un portofel cu Dolănescu care face cu ochiul stâng când îl deşchid şi se strâmbă când îl bag în buzunaru' de la spate. Am acasă o caroserie de televizor colorat, 2 covoare confiscate şi un Mercedes din plastilină.

Gagica: Păi stai bine, d-le. Eu am un apartament cu 6 camere că aşa-l văd când vin beată, 3.000.000 lei datorie la asociaţie şi 2 pături cu păr de cămilă, că am fost prietenă cu unul de la Camel. Apropos de nuntă, ce zici o facem cu dar?

Plutonierul: O facem, domnişoară, ori cu dar ori cu însă, ori cu totuşi, dar cel mai bine e cu etc.

Gagica: Dar iubițel, la meniu te-ai gândit din timp?

Plutonierul: Domnişoară, nu m-am gândit eu nici în timpul şcolii şi mă gândesc acum la un meniu?

Gagica: Păi şi ce-o să punem pe masă?

Plutonierul: Am să-i zdrobesc la început cu neşte mastică de-am găsit-o la unu pe ştoc din '62, neşte măsline pe care le decojim de sâmburi şi neşte ardei bobonat.

Gagica: Dar crezi că o să facem rost de atâtea tacâmuri?

Plutonierul: Tacâmuri? A, înțeleg. Zi-i domnişoară aşa, deci te referi la elementele alea ajutătoare de băgat în gură în vederea mâncării?

Gagica: Da.

Plutonierul: Nu e nici o problemă, că iau tacâmurile de la gura lu' muma că şi-aşa nu le mai foloseşte.

Gagica: Cred că o să avem mulți invitați.

Plutonierul: Nu e nici o problemă, că pun bicarbonat în sarmale să se sature 3-4 inşi dintr-una să nu mai ceară, şi la desert umplem masa cu fructe de plastic şi le dăm şi nişte ieugenii cu cremă puțină. Da ia spune-mi, te pricepi la bucătărie, ori te învăț io câteva figuri de mâncare?

Gagica: Să ştii că acia mă descurc. Îmi place să gătesc din toate mâinile. Cel mai mult îmi place să jupoi salamul. Şi cu copiii ce facem?

Plutonierul: Pe copii vreau să-i fac campioni medaliați la toate ielea cum ar fi sporturi ca: flotări, stătut fără aer sub apă, alergare pe nemâncate, aruncarea şi prinderea ciocanului cu mâna, penis de câmp şi pe masă. Dar dv. sunteți doamnă sau domnişoară?

Gagica: Nu, dar intenționez. Şi cum ai vrea să te tutuiesc?

Plutonierul: Păi eu ştiu, zi-mi Pulănaş.

Gagica: Îți place ție să-ți zic aşa?

Plutonierul: Nu, dar îmi place cum îți iese din gură.

Gagica: Iubițel, dar tu eşti pasionat de dragoste cu sentimente?

Plutonierul: Domnişoară, nu mă cunoşti, eu în fiecare după amiază am nu am vreo anchetă mă opresc din bătaie şi mă uit la telenovelă ca să mă dezmierd. Dragă Georgeta, lasă-mă să te premiez cu acest buchet de flori.

Gagica: Păi nu am nici o vază la mine.

Plutonierul: Păi nu stai cu cracii în sus şi ți le montez eu?

Gagica: Chiar iubițel, nu ți se pare că ne cunoaştem de undeva de la ciclul primar?

Plutonierul: Cred că ai dreptate, dar de când are dom' primar ciclu? Dar versele ălea de ți le-am scris în oracol le mai ții minte?

Gagica: Alea de mi le-ai scris cu carioca?

Plutonierul: Da, şi pentru că n-am găsit carioca ți le-am scris cu şapca. I-auzi:

"Când va trece timpul peste corpul tău
Eu fac pentru tine pază la bulău
Şi-am să-ți bat vecinii şi vreo 2 cumnați
Ca cum bate vântul prin Munții Carpați"

Gagica: Şi ți-am scris şi eu în oracol:

"Când mă uit la tine dragul meu cu spor
Îmi dau seama boule că n-ai viitor". Acum pentru că ne-am întâlnit poți să mă duci oriunde.

Plutonierul: Te duc la mine acasă să-ți arăt prăjitoru de pâine.

Gagica: Dumnezeule, ai aşa ceva?

Plutonierul: Bineânțeles, mi l-a făcut cadou dom' căpitan.

Gagica: Cadou de nuntă?

Plutonierul: Nu, amintire de când pătimea arestații cu el.

2 ȚIGANI LA DOCTORUL PUŞCĂRIEI

MOTTO: Foaie verde şi-un bulău sunt țigan şi n-am mottou

Țiganul 1: Vere, eu vreau să mă Internet la infirmerie.

Țiganul 2: Păi de ce, mâncaț-aş, ai luat vreun virus prin mufă?

Țiganul 1: Nu mă, da' pe acolo putem să evadăm mai uşor.

Țiganul 2: Prin mufă vere?

Țiganul 1: Nu mă, prin infirmelie.

Țiganul 2: Păi cu ce să evadăm, vere, pe acolo, cu coşu' de rufe sau cu borcanul de analiză?

Țiganul 1: Nu mâncaț-aş, tu ştii cu ce evadăm?

Țiganul 2: Cu ce vere?

Țiganul 1: Cu tupeu mâncaț-aş.

Țiganul 2: Da, da' trebuie să ne prefacem bolnavi.

Țiganul 1: Mă, da' pe mine nu mă doare nimic.

Țiganul 2: Lasă, vere, că după 2 pumni în gură-ți revii.

Doctorul: Bună ziua, m-ați chemat nu?

Țiganul 1: Noi? A, da, cum să nu, auu mă doare nu mai pot.

Țiganul 2: Şi pe mine la fel.

Doctorul: Ce?

Țiganul 2: Aul, doarele şi nu mai potul. Dom' doctor, să trăiți, noi v-am chemat să ne raportăm bolnavi. Ne-am gândit cu capul la sâtuația asta că suntem în pericol de moarte.

Doctorul: Şi tu?

Țiganul 1: Mai ales eu.

Doctorul: Păi de ce mai ales tu?

Țiganul 1: Pentru că eu am avut ideea.

Țiganul 2: Ce idee bă, tâmpitule?

Țiganul 1: Să cedăm în fața bolii, fraere.

Doctorul: Bun, trebuie să vă consult.

Țiganul 2: Dar nu se poate mai repede că tunelul e gata făcut.

Doctorul: Ce-aveți de sunteți bolnavi?

Țiganul 1: Păi pe noi ne întrebați? Ete, pielea noastră e fină la maxim, că hainele e proaste şi ne roade în dreptul lănțoşoarelor.

Doctorul: Bine, dar ce simptome aveți?

Țiganul 1: Avem frisoale, ne doare-n capu' capului şi facem pipi în 3 culori parcă am spălat-o pe dinți cu Aquafresh.

Țiganul 2: De asta v-am chemat, să ne depistați boala de pe corp şi dacă nu puteți pe loc să ne internați la infirmerie.

Țiganul 1: Da, că de externat ne externăm noi, că poate ne intervine vreo idee, zi-i tu fraere ceva.

Țiganul 2: Dom doctor, eu nu prea aud cu stânga.

Doctorul: Da. Deci spune-mi tu ce boală ai?

Țiganul 1: Văru-meu e atacat la ochi. I se pune cârceii şi nu mai vede deloc liberarea.

Țiganul 2: Eu vă văd prost dom' doctor.

Țiganul 1: Şi eu invers.

Doctorul: Cum adică invers?

Țiganul 1: Bă prostule, eu te văd doctor. Dom' doctor, şi sufăr şi de complexul tiribombei.

Doctorul: Bine, o să notez. Tu ce boală mai ai mă?

Țiganul 2: Eu nu am temperatură.

Doctorul: Păi asta e foarte bine.

Țiganul 2: E bine pe dracu', adică am băut degeaba mercuru' din termometru?

Doctorul: Adică vreți să vă sinucideți? Ați mai încercat până acum?

Țiganul 2: Eu odată am înghițit lingura.

Țiganul 1: Da, vere, a înghițit lingura, furculița, a înghițit tot tacâmul şi de la mine nimic.

Doctorul: Dar observ că tu nu ai nimic la inimă.

Țiganul 2: Aşa e vere, nu mai am nimic la inimă. I-am scos pe toți, şi pe mama şi pe tata că nu mi-a trimis pachet.

Țiganul 1: Din cauză de la reumatism ni s-a umflat tuturigele de la picioare de nu mai putem pe viitor să mai fugim de la locul faptei.

Țiganul 2: Haideți dom' doctor, luați-ne la infirmerie.

Doctorul: Nu pot băi, dacă nu sunteți bolnavi nu pot.

Țiganul 2: Ba da, suntem bolnavi din capul oaselor până-n osul capului.

Doctorul: Nu ştiu, la plămâni aveți ceva?

Țiganul 1: Canalul turbării ce s-avem. Şi la un moment dat ni se ceva când respirăm aer de ăsta închis.

Doctorul: Ca să mă conving trebuie să faceți nişte poze, radiografii la plămâni.

Țiganul 2: Îmi pare rău vere, dar eu cu plămânii nu fac poze că n-am cravată.

Țiganul 1: Taci mă fraere, că pozele le developează în oraş şi evadăm direct de pe clişeu. Dom' doctor eu am încurcătură de mațe.

Doctorul: De când ai mâncat ceva?

Țiganul 1: Nu, de când mi-a băgat unul cuțitu în burtă şi n-a mai ştiut cum să-l scoată. 2 ore l-a căutat de mi-a făcut vraişte printre mațe.

Doctorul: În orice caz să vedem ce e cu burta asta a voastră.

Țiganul 1: Dom' doctor, am şi eu o rugăminte, dacă vreți să-mi faceți clismă vă rog să nu afle colegii din celulă.

Doctorul: Ia să vă ascult acum cu stetoscopul.

Țiganul 1: E clar Crapule, ăsta e surd, n-a auzit nimic până acum

şi acum ne ascultă cu stereoscopul.

Țiganul 2: Poate stetoscopul.

Țiganul 1: Stereocopul fraere, că suntem doi.

Doctorul: Analiza sângelui ați făcut-o?

Țiganul 2: Ăsta a făcut-o şi trebuia să ajungă în Partidul Demo crat.

Doctorul: Păi de ce?

Țiganul 2: Că are sânge de "Roman", mâncaț-aş.

Doctorul: Îmi pare rău dar trebuie să-ți iau şi ție sânge.

Țiganul 2: Nu-i nevoie să te oboseşti că-i spun eu lu' ăsta ce părere am de nevastă-sa şi-ți iei de pe cuțit.

Doctorul: Hai ziceți, mai simțiți vreo durere ceva, că trebuie să plec.

Țiganul 1: Dom' doctor pe mine mă doare sistemul osos.

Doctorul: De la ce crezi?

Țiganul 1: De la sistemul pulănos de l-am luat pe spătos.

Țiganul 2: Dom' doctor, pe mine mă doare centura scapulară.

Doctorul: De la ce?

Țiganul 2: De la lipsa de femei cred.

Doctorul: Înseamnă că ai şi un surplus de hormoni în corp.

Țiganul 1: Mâncaț-aş, tu nu mai dormi cu mine în pat că mă invadează şi pe mine.

Doctorul: Da?! Bine am plecat, vă doresc detenție plăcută.

Țiganul 2 : Dom' doctor, iertați-l, i-a dispărut orice simț.

Doctorul: Chiar şi ăla tactil?

Țiganul 2: Chiar şi ăla vere, de ce crezi că l-a prins în flabrant tocma' cu mâna pe portofel? De la Tactilu ăla apucam-ar de el!

OLTENII PE LITORAL

MOTTO: Fă, decât să te iau la mare, mai bine pe mă-ta-n prăşitoare

- proverb bengalez din jud. Dolj -

Costel: Hai fă, te scoborâşi din trin?

Leana: Mă scoborâi Costele, da' iote că mă detei jos fără bagaje.

Costel: Păi văd că le ai, fă!

Leana: Bagajele ălora din compartiment, Costele. Cum mă întorc eu acasă cu mâna goală?

Costel: Lasă fă, că dor ce începu' concedu'. Da' ţi-ai fi închipuit fă vreodată că pomii fuge invers cu trenul?

Leana: Da' stâlpii ăia cine dracu' i-o fi pus Costele, unii mari alţii mai deşi?

Costel: Fă, ăia mari sunt de telex şi ăia mai mici sunt de fax. Ai fă, da' tu nu fusăşi la toaletă deloc până aci, că prea miroşi a divers?

Leana: Nu, că ete îmi fu frică să nu rămân gravidă de la înghesuiala aia.

Costel: E, acuma că ajunsărăm, îţi place fă aici la mare?

Leana: Ce să-mi placă bă şinele, că aici e gara.

Costel: Şi acum încotro o luăm?

Leana: Ete o luăm şi noi după oamenii ăia cu bagaje multe.

Costel: Mai bine ţine-te dupe ţiganii ăia de ne furară papornița cu cârnaţi şi găleata cu untură.

Leana: Ai Costele, cam cum e nămolul de la Gheol?

Costel: Eu ştiu fă, cam cum e între deştele de la picioare. Da' ia scoate tu opisu' cu efecte. Ia să văd, fă, tu cum stai cu inventaru. Tampoanele ţi le luaşi?

Leana: Păi ce sunt vagon Costele?

Costel: Fă, la câte vagoane ca tine am tras eu ajungeam locomotivă. Aşa că ia uită-te dacă nu ți-ai uitat chiloții tip gogoşar, furoaiele, gazu' de lampă pentru tras şi ventuzele. Că dacă nu te-oi trage, măcar să ți le pun.

Leana: Ete cică ăsta e hotel.

Costel: Nu cred fă, nu vezi că acolo scrie recepție. Auzi bă, da' nea Gore marceologul nu lucrează aici?

Hotelierul: Îmi pare rău, nu cunosc pe nimeni cu numele ăsta.

Costel: Cum domnule nu-l ştii, ăla de scuipă când vorbeşte de când l-a trăznit că l-a prins ploaia cu vaca pe câmp şi el ținea lanțu de schier în gură să se închidă la pantofi.

Hotelierul: Nu-l ştiu, îmi pare rău.

Costel: Domnu', aveți odăi?

Hotelierul: Unde doriți, la parter sau la etaj?

Costel: Ete, mie-mi place sus, că când scuipesc să pleţăie pe asfalt rublele de le dau.

Hotelierul: Lăsați, lăsați. Să ştiți că aveți apă caldă toată ziua.

Leana: Ie bine că tot trebuie să opăresc neşte lână să-i fac ăluia mic un ilic că-l doare şalele.

Hotelierul: Frigiderul, de asemenea, vă stă la dispoziție.

Costel: E foarte bine fă, că dacă vine soru-ta de la Găeşti îl întorcem cu uşa-n sus şi-o culcăm în el că şi-aşa e obişnuită de la ea de la fabrică.

Leana: Auzi Costele, uită-te şi tu de nişte creci ceva să fac focu-n balcon să gătesc.

Hotelierul: Vă avertizez că o să chem pompierii.

Leana: Etete la el şi de unde le dau atâta mâncare? Da' domnu', aci e hotelul ăla Lincurici?

Hotelierul: Da doamnă, aici este hotelul Licurici şi este un hotel de 3 stele.

Costel: Şi dacă noaptea este înnourat de unde ştiți mă firaț-ai dracu câte stele aveți?

Hotelierul: Nu, dar trebuie să ştiu şi eu cam ce doriți, că uite în baie v-am pus săpun lichid.

Costel: Şi dacă vin odată beat şi beau săpunu' ce fac?

Leana: O le le Costele, să faci bolboroaşe la gură dimineața şi eu să zic că le ai de la curve?

Hotelierul: În schimb vă putem oferi serviciile room-service-ului.

Leana: Ce e aia, Costele, room-service?

Costel: E un service fă, unde-şi repară țiganii maşinile. Domnu', restaurantul unde e?

Hotelierul: Restaurantul este jos la subsol.

Leana: I-auzi Costele unde ne dau ăştia să mâncăm, printre țăvi, printre bălți, or avea şi țânțari ăştia la subsol?!

Hotelierul: Vă rog să completați formularele astea. Numele şi prenumele.

Costel: Numele şi prenumele.

Hotelierul: Nu d-le, cum te cheamă?

Costel: Pârțag Constantin.

Hotelierul: Aşa, numele tatălui.

Costel: În numele tatălui şi-al fiului şi-al sfântului.

Leana: Aşa, Costele, zi-i tu, că eu mă închin să facem impresie.

Hotelierul: Domiciliul stabil?

Costel: Mai întrebi?

Hotelierul: Nu, comuna.

Costel: A, comuna la Ciocmioieii de Sus. Domnu', da' balcoane aveți?

Hotelierul: Avem şi balcoane.

Costel: Aşa, că ale lu' nevastă-mea s-au lăsat de tot.

Leana: Şi ete colea se serveşte cocă.

Costel: Fă aici se dă Coca Cola.

Leana: Ete poate să fie coca colea, coca colo, da' să le-o dea aşa nedospită, necoaptă la oameni să să umfle

ca butiile, dă-i dracu'!

Costel: Ete fă, îți iau şi ție o vată pe băț?

Leana: Dacă nu, neşte bomboane de colivă că simt că aş suge ceva pe năsip acia când om merge.

Costel: Iote şi la nesâmțâta aia cum se încrede cu țâțele spre boşorogu ăla care se joacă cu ceva de nu văd că are acoperit cu ziaru dinainte.

Leana: Ptiu fire-al dracu', mă spurcaşi cu cucu' pe burta goală!

Costel: Ce să mai fă, s-a întors lumea cu aia-n sus. Şi cred că le-a intrat la năsip pe acolo de nu-l scot decât cu buldozeru.

Leana: Da' ce crezi, Costele, că le intră boldozeru pe acolo?

Costel: E, dacă nu le-o intra boldozeru, măcar boldozeristu să le intre.

Leana: Ete că m-apucă cu astupuş pe coşu pieptului di la zădufu ăsta de căldură. Costele, dacă te bagi în apă să nu te duci departe că-ți trece apa de ouăle piciorului şi eşti obligat să sumeți izmenele şi să râde lumea de tine. Costele, aş linge şi eu o înghețată de la băiatul ăla.

Costel: Ho fă, ai răbdare că ajungem la hotel şi mi-o bag şi eu la frigider.

Salvamarul: Bună ziua, sunt salvamarul Dorel Muşchete şi vă avertizez că sunteți pe-o plajă privată.

Leana: I-auzi Costele, cică asta e privată.

Salvamarul: Da doamnă, vă repet este privată.

Leana: Da?! Şi atunci de ce nu stă lumea pe ciuci mă, firi-al dracu?!

Costel: Scoate fă carpeta cu boboci şi întinde-o pe jos să vadă şi ei cum se lăfăie țăranii pe folclor.

Salvamarul: Doamnă, dacă vreți vă invit la o plimbare cu barca în larg.

Costel: Domnu', dacă ai şti cât e asta de largă nu ți-ar mai

trebui barcă.

Salvamarul: Vreau s-o dau la produs.

Costel: Dacă îi pui şi sapa-n mână produce-n acelaşi timp.

Leana: Ce zice Costele?

Costel: I-auzi fă, te dă la produs noaptea.

Leana: Păi ce Costele, mă pui să lucrez şi tura treia? Costele, ete aia n-are decât o ață printre buci.

Costel: Ia strigă fă la ea să să întoarcă să vedem în față ce-are? Ai văzut fă pe unde trece ața vieții? Printre buci trece fă, firi-a dracu'. Ai fă, da' dacă i se rupe ața nu se râde toată lumea asta de ea?

Leana: Ete ce să spui că parcă tu n-ai avut ața ruptă şi nu s-a mai râs nimeni de tine.

Gogoşarul: Gogoşi cu magion avem.

Leana: (gustă din ea): Mmm ce gust are. Bă boule, magionul e de la tine sau e cumpărat?

Gogoşarul: E făcut în casă doamnă.

Leana: Pe dracu', e făcut pe marginea şanțului, că iote are fire de iarbă-n el. Costele, vreau şi eu un castravete de la ăla de trece cu alviță.

Costel: Păi ce vrei fă tu de fapt?

Leana: Ete, vreau o țâră de sugiuc, bigi-bigi, susan, ecler şi bragă nestinsă.

Costel: Ete ia atunciişa o alviță s-o pui pe colivă, că ține loc şi de bomboană şi de lumânare.

Leana: Costele, diseară vreau şi eu cu şareta prin stațiune.

Costel: Du-te dracu', mai bine nu te plimb eu decât cu calu' prin cameră şi e şi gratis.

UN PLUTONIER CONFUNDAT CU NOAPTEA

MOTTO: Îndrăzneții au cea mai mare trecere de pietoni la femei, pe când pentru proşti s-au construit pasaje

Gala Galacşăn

Pluonierul: Soldat!

Soldatul: Ordonați!

Pluonierul: Ia vezi, mă, ce-i acolo?

Soldatul: Dom'plutonier, acolo este întuneric.

Pluonierul: Lasă bă, că am văzut şi eu că este întuneric, că nu sunt surd.

Soldatul: Dom'plutonier, ce fac înaintez precaut?

Pluonierul: Nu bă, mai întâi slobozeşti raza din lanternă.

Soldatul: Permiteți-mi să raportez, n-am rază.

Pluonierul: N-ai rază nu faci pază, să ştii asta de la mine.

Soldatul: Dv. mi-ați ordonat să pun bateriile la încărcat pe calorifer.

Pluonierul: Şi de ce nu le-ai luat prin apucare?

Soldatul: Păi m-am gândit că ...

Plutonierul: Gura băi, aici nu se face aşa ceva, să pleci fără baterii.

Soldatul: Permiteți-mi să raportez, s-au topit pe calorifer.

Pluonierul: Bă, ai dracu' şi-ăştia, încing caloriferul la secție de-l ia mama dracu' şi degeaba că noi tot timpul e pe străzi.

Soldatul: Permiteți-mi să raportez, am încercat să le iau cu calorifer cu tot şi n-am reuşit.

Pluonierul: Băi da' prost eşti, n-ai văzut că are 2 şuruburi. Se dau jos, iei elementii-n spate şi eşti tu însuți o baterie.

Soldatul: Dom'plutonier, când văd luminile stinse la bloace şi

când mă gândesc ce fac unii acum, mie-mi vine dor de acasă.

Pluonierul: Lasă bă, treci in tufiş, că te acopăr eu.

Soldatul: Da' de ce urlă domnul ăla de la 4: Hoții! Hoții!

Pluonierul: De prost ce e, că hoții se scrie cu un singur i. Cât mai e ceasul?

Soldatul: Nu văd dom'plutonier, că mi s-a terminat fosforul.

Pluonierul: Da, să mă uit eu că mâncai peşte.

Soldatul: Cât e ceasul dom'plutonier?

Pluonierul: Nu ştiu bă, cred că mâncai prea mult de nu se înțelege nimic.

Soldatul: Am înțeles. Deci, la ora când nu se înțelegea nimic la ceas....

Pluonierul: Nu aşa bă, la una din cele 8 ore de servici... scrie.

Soldatul: Servici, cu câți de i?

Pluonierul: Cu doi bă, nu s-aude: s,e,r,v,i unul c,i, al doilea.

Soldatul: Am constatat următoarele...

Pluonierul: Nu constatat bă, că asta vine de la constant care înseamnă că rămâi aşa cum eşti, prost. Scrie... Am observat.

Soldatul: Am înțeles. Deci: Noi stând constanți pe loc am observat o linişte suspectă atât de apăsătoare că ne durea şi umerii..

Pluonierul: la stai bă, tu eşti poet să faci metamorfoze?

Soldatul: Păi dom'plutonier, dacă mă doare umerii ce să fac?

Pluonierul: Lasă bă asta. la scrie: ne durea umerii, pe mine de la puşcă şi pe dom'plutonier de la cap, că stătea pe ei.

Soldatul: Dar eu am puşca grea?

Pluonierul: Şi tu crezi ca eu am capul uşor?

Cetățean în criză: Nu vă supărați că vă deranjez...(gesturi de dus brusc la WC.)

Plutonierul: Soldat!

Soldatul: Ordonați!

Plutonierul: Ia încercuieşte-l!

Soldatul: (cu arma îndreptată spre cetățean) Bă, ia fă cercuri să nu mă mai obosesc eu.

Plutonierul: Nu aşa soldat, încercuieşte-l de-a binelea.

Soldatul: Am înțeles. Dă bă, buletinu' .

Cetățean în criză: Poftim.

Soldatul: Dă bă şi-o cariocă.

Cetățean în criză: Poftim.

Soldatul: (cu carioca pe poza din buletin) Dom'plutonier, acum chiar că l-am încercuit de-a binelea.

Plutonierul: Bravo, bă! De unde vii mă la ora asta?

Soldatul: Am înțeles dom'plutonier aluzia, vă rog să-mi dați voie să-i servesc un pat în gură.

Cetățean în criză: Hai dom'le, că nu mai rezist!

Plutonierul: Adică tu nu mai rezişti care eşti trecător, da' noi cum crezi că suntem bă?

Soldatul: Efemeri, dom'plutonier.

Plutonierul: Auzişi bă ce suntem noi. Tu de unde ştii mă chestia cu efemerul?

Soldatul: Am citit pe pereți la WC-uri.

Plutonierul: Aha...

Soldatul: Dom'plutonier ăsta mi se pare suspect rău de tot că prea se freamătă.

Plutonierul: Ce secret ai mă în tine de nu vrei să mi-l spui?

Cetățean în criză: Dacă mă mai țineți un pic vi-l arăt.

Plutonierul: Vezi bă ce înseamnă să insişti! Deci ceva tot există. Mâinile sus şi desfă picioarele.

Cetățean în criză: N-aş putea să-mi ridic decât mâinile?

Pluonierul: Şi ce mă arătăm noi ca ăia care rupe bilete la WC?

Cetățean în criză: Nu, da...

Plutonierul: Nu dau mă, te plesnesc. Perchezițonează-l până la piele. Cum e?

Soldatul: Curată şi uscată.

Plutonierul: Da?! Curată şi uscată?! De ce porți mă libresse? Eşti homosexual? Ia hai cu mine la secție să vezi pulanu' meu de ce sex e!!

(FILTRU I, MUCUL III) continuarea seriei MUCII 1 şi MUCII 2

Ora 23 antimeridian

Ora 24 antitabagic

Ora 0 antitero

Ora 1 Truțulescu şi nu mai ştiu cum

Orele se scurg din ceasurile stewardeselor. Posesoarele de ceasuri se scurg şi ele.

Stenogramă: Discuție undeva în aer între piloți:

"uzo, cirtachis, papastratos, assos, ella, ella, bulanos stewardesos" - Am citat din Platon, să moară mamas.

Stenogramă avion turn de control:

- Ella, ella, la ce etaj sunteți, că nu vă văd?

- Aprindeți țigările.

- Pe toate?

- Nu, doar două să vă repereze lunetiştii.

Cronică temporară:

Ora 23.30 2 avioane ucrainiene stau să planeze prin decolare. Ele sunt de tipul IL 21. 2 polițişti terişti, adică reduşi la termen, deduc prin logică deductivă că ele sunt înmatriculate în județul Ilfov.

Ora 23.35 şeful aeroportului Otopeni scrie în raportu' de tură: "astăzi se observă pe cerul liniştit al patriei noastre cum 2 păsări de oțel se găinățează poetic pe antena parabolică a stației noastre moderne de tip sovietic din 63. Avionul este condus de 2 greci cu scorul de 2 la 0. Elicele lor se învârt în sensul acelor de cale ferată. Trupurile lor de oțel mângâie aerul excitându-l. Stewardesele nu se abțin şi mângâie aerul din cabina piloților şi dau de ceva oțel. Dragă mamă, îți rup aceasta bucată din raportu'

de tură şi ți-o trimit ca compunere ca să vezi că ai făcut rău că nu m-ai dat la pictură, aşa compunere frumoasă am făcut."

Ora 23.40 piloții au luat legătura cu turnu'. Piloții fac schimburi de mesaje cu turnu'. Stewardesele îi fac în schimburi pe piloți. Turnu vrea rocadă. Piloții nu vor schimb cu nebunii de la sol.

Un grup de majorete alcătuite spontan dintr-un grup de soldați de la Diribau reprezintă onorul. Piloții avioanelor înțeleg că ăştia reprezintă poporul.

Programul orelor următoare din cadrul zilelor săptămânii ulterioare:

În timpul faptelor de pe Otopeni soția col. Trutulescu cârpeşte pici picolo treningul în care va urma să apară la televizor. Ea îi brodează şi câteva citate celebre din gospodăria anexă cum ar fi: "când gospodina este bună treaba-n casă, ți-ai pus bă strună?"

Colonelul Trutulescu somează sentinelele: "stai cine e?" "a sosit caporalul de schimb" "assosul la mine, caporalu' de schimb rămâi pe loc."

Piloții avionului în sfârşit trag un somn. Somnul geme de plăcere. Atunci piloții îl prăjesc şi pe grătar. Pun mujdei pe el şi-l mănâncă. Grătarul le rămâne printre dinți. Piloții obosiți urcă-n hotel. Prin puterea obişnuinței vor să-l decoleze. Recepționeru îi conduce cu paletele spre camere. Sunt aduse şi nişte paraşute. La vederea piloților paraşutele nu vor să se deschidă. Atunci piloții le arată "Pumnul şi palma" şi paraşutele se deschid. Dumitru Popescu, autorul romanului "Pumnul şi palma", îşi cere drepturile de autor măcar cu una dintre ele. Una dintre paraşute îi indică decât palma. Avionul între timp este tras pe pistă. Începe descărcarea. Soldații dau din mână în dreptul baxurilor. Primii care se descarcă sunt însă soldații. Trutulescu picură de fericire. Trutulescu întreabă turnu de control: "ce fac vameşii" răspunsul vine prompt: "vă muiesc d-le colonel". Trutulescu răspunde evaziv şi-aşa rămâne. Tirurile se încarcă cu baxuri, capetele se încarcă de nervi. Tirurile pornesc spre Scroviştea. La auzul numelui acestei localități plăcuțele de frână se umflă. Ascunşi în iarbă 2 securişti se curesc. Ei adună între timp şi informații. Informațiile

ajung la Țapu. Țapu le rumegă, dar nu le poate înghiți. Atunci i le rumegă doamna Zoe Petre. În cameră intră brusc doamna Nadia care este de acord şi ea cu ideea flagrantului.

Telegrame de la poliția rutieră Arad către poliția Bucureşti:

Să trăiți. Stop. Urmărit Truți. Cedează trecerea. Nu ştiut ce ordine executat. Atenție cad bolovani. Noi stăm până la noi ordine în expectoresprectativă. Noi rămas pe poziții de zebră.

- Încercuiți zona.

- Am înțeles. Trimiteți carioci.

- Truți intrat în bar. Ce facem?

- Beți Coci Cole să nu se prindă.

- Ați pregătit treningul?

- Da, pregătit.

- Atunci arestați-l.

UNDEVA ÎN VĂZDUH

În aer se zboară discuții între piloți. Aeronava ucraineană aplecată de Assosuri înțapă România între atmosfere.

Discuție operativă piloți:

- Davai vodca.

- Dați-aş over. Kanieț vodca, comandant Vomitov iote plosca.

- Ok. Noi ce doing facem?

- Noi transfer Papastratos via Assos pe plaiuri Carpatos.

- Ce zice camarad?

- Dacă ştim ce transportăm în Assosuri să sunăm la tel. 89.89.811 şi vom câştiga Kalaşnikoave la acelaşi preț.

- Aici turnu' Vasile, ofițeru de servici. Am primit cererea de aterizare. Mai invârtiți-vă o țâră până i-o dau lu' şefu'.

- Vasile, nu te mai uita ca idiotu prin stele, că am aterizat de o juma de oră şi nu ştiu încotro s-o luăm.

- Turnu către sol recepție.

- Sunt solul, mă uit ca prostu' la turn, decepție.

Între timp la unitatea militară soldații schimbă posturile pentru că ei demult sunt postătuți. Santinelele rânjesc idioate la tiruri şi cer o țigară. Din convoi li se răspunde prieteneşte cu un deget care le vizează dantura. Agenții SRI camuflați în costume care imită baxurile se bucură că le-au pus-o SPP-ului care de fapt chiar asta înseamnă. Izbânda îi ia de minți. Truți îi ia de fraieri şi schimbă traseul. SRI-iştii îi cântă:

"Mi-a şoptit o țigărea

C-ai să înfunzi puşcăria

Truți, Truți dragă"

Convorbire interceptată de un radio amator care se juca " Nu te supăra frate" pe Internet

- Vulpoiule, vulpoiule, sunt boul ce mai fac?

- Rămâi aşa cum eşti.

- Boule!

- Ordonați.

- Anunță toate ciorile cu terminația taher să prindă ultimul stol.

- Altceva?

- Zi-i lu' nevastă-mea să-mi trimită cătuşe de schimb la parchet peste o săptămână.

- Şefu, da' parcă aveați gresie şi faianță.

- În celulă sper să n-am, că răcesc. Terminat.

- Te cred şi eu

Truți către nevastă-sa:

Azi plec la Arad cu un ziarist să mă dau prins. Dacă nu mă dau Prince mă dau Cotabiță, să mă găsească sigur. Vezi că prin iunie-iulie vin două vapoare cu chiloți. Prijoanele tu şi-mi trimiți şi mie nişte schimburi la Jilava. Cât lipsesc eu să nu ți-o iei în cap, că ț-o dau în gură. Vezi că trebuie să vină nea Emil să ne dea îndărăt împrumutul ăla că fiu-său fiind burlac i-a luat decât o garsonieră de 600.000. Hai, m-am terminat. Sunt închis. Ăă, scuză-mă. Sunt închis, m-am terminat!

PAŞOPTIŞTII

MOTTO: Ochiul stăpânului îngraşe calul, dar ochiul boului nu îngraşe vita

Nicolae Titulescu, bl.d13, sc.1, ap.7

Rossetti: Frate Bălcescu!

Bălcescu: Spune, frate Rossetti.

Rossetti: Te gândeai tu vreodată că o să ajungi pictat pe bani?

Bălcescu: Nu, frate Rossetti, dar să apar în cartea de istorie şi să nu primesc nici un drept de autor asta-i cuimea copyrightului. Ai auzit că a avut loc o convenţie în Ţara Românească şi Moldova?

Rossetti: Şi în ce limbă s-au înţeles, că dacă vorbeau ca-n Ţara Românească nu înţelegeau ăia din Moldova şi dacă vorbeau ca-n Moldova nu înţelegeau niciunii.

Bălcescu: Auzi, când hotărâm începerea revoluţiei?

Rossetti: Stai să vedem Chestiunea Zilei şi ne hotărâm după aceea.

Rossetti: Am auzit că la Pesta a fost eliberat din puşcărie revoluţionarul nostru bănăţean Eftimie Armăsaru.

Bălcescu: Poate Eftimie Murgu.

Rossetti: Lasă mă, la cât e de stătut în puşcărie e Armăsaru clar.

Bălcescu: Ai auzit frate Rossetti că pe câmpia de la Blaj s-au adunat 40.000 de oameni în majoritatea lor nişte ţărani?

Rossetti: Păi de unde ştii?

Bălcescu: Păi cum a început Simion Bărnuţiu să vorbească, ţăranii s-au descălţat de s-au ofilit microfoanele ăluia.

Rossetti: Cum mă, 40.000 de suflete au făcut lucrul ăsta?

Bălcescu: Nu bă, 40.000 de corpuri s-au descălțat, după aia au mai rămas 40.000 de suflete.

Rossetti: Dar tu ai fost acolo?

Bălcescu: Am fost.

Rossetti: Şi cine-a vorbit cel mai dur aşa?

Bălcescu: Cel mai dur a vorbit Aron Pumnul?

Rossetti: De unde ştii?

Bălcescu: Păi uită-te în gura mea.

Moş Ion Roată: Dreptate şi frăție, bă nepoate.

Bălcescu: Dar stai puțin, cine eşti tu?

Moş Ion Roată: Sunt Moş Ion Roata se învârteşte țac, țac, țac şi femei tot mai propteşte pac, pac, pac.

Rossetti: Şi tu nu trebuia să fii în Moldova, ce cauți aici?

Moş Ion Roată: Am venit cu badea Cârțan să-i arăt drumul spre columnă.

Bălcescu: Hai, du-te, moşule.

Moş Ion Roată: Freptate şi depție.

Rossetti: Iar ai venit măi, Moş Ion Roată.

Moş Ion Roată: Îmi pare rău, nu sunt Moş Ion Roată.

Rossetti: Dar cine eşti?

Moş Ion Roată: Sunt badea Cârțan.

Rossetti: Şi eu de unde să ştiu?

Moş Ion Roată: Pune mâna pe columnă şi-o să vezi.

Bălcescu: Masele bucureştene s-au ridicat şi ele.

Rossetti: Aşa, să văd pe ce mai mănâncă boierii acuma.

Bălcescu: Frate Rossetti ascultă acum discursul lui Ion Heliadem Rădulescu.

M: În caz că v-adăpostiți sub pomii fructiferi sau nu, fiți atenți la guvernul provizoriu compus din: eu, motanul Dănilă sunt cel mai aprig motan, maiorul Cristian Wilhelm Tell, Ştefan Golitu, numitul Popa Japcă, ăsta... Şapcă şi căpitanul Plecimuianul. În această acțiune a maselor s-a remarcat Ana Ipătescu împreună cu celelalte bulevarde precum şi-un grup de dorobanți din Craiova care practică un umor vulgar. De.aceea cer o altă adunare populată la Lugoj cu elevi. Am auzit că trupele țariste ocupă laşii, ăă, bine că trupele iaşiste nu ocupă țarii, ăă, ăă de 2 ori "ăă", am zis. În curând o armată otomană de 20.000 de oameni va veni în frunte cu Suleiman Paşa, fiecare cu câte-un suleiman în frunte, ăă bună nu?

Rossetti:. Bine, tataie, revino-ți.

Moş Ion Roată: Auzi, mie să nu-mi spui tataie.

Rossetti: Dar cum vrei să-ți spun?

Moş Ion Roată: Să-mi spui mamaie, că mi-am făcut la creier operație de sex.

Bălcescu: Bine, Moş Ion Roată, hai slăbeşte-ne.

Moş Ion Roată: Da? 2 antrenamente pe zi, fără pâine şi fără mâncare seara.

Rossetti: Du-te, bă, dracu' şi-atunci la ce mai facem revoluție?

Moş Ion Roată: Frate Rossetti, ştiai că la adunarea de la Blaj a venit şi Avram Iancu din Vidra de Sus cu şerpar la brâu şi înconjurat de câinii de habsburgi?

Rossetti: Frate Bălcescule, deci Vidra de Sus, şerpar, cîinii,

păi ăsta e erou sau dresor de animale?

Bălcescu: Frate Rossetti, timpul a sosit şi pentru noi. Zbârnăie Europa de revoluţii şi nouă ne zbârnăie burta de unire.

Rossetti: Unire cu ţara?

Bălcescu: Nu, cu şira spinării. Şi acum bade hai, lasă-ne, că avem de discutat. Du-te la prăşit că n-avem ce mânca la toamnă dacă ne bagă ăştia în puşcărie.

Rossetti: Aşadar fraţilor, dreptate şi frăţie, aşa va sta scris pe steagul nostru. Vom face un drapel tricolor din 4-5 culori şi în mijloc un chip de român sănătos.

Bălcescu: Dar de ce sănătos, frate Rossetti?

Rossetti: Că nu trebuie să răcească când îl fâlfâie vântul.

Bălcescu: Aşa e frăţie, dar nu mai bine punem noi un bizon?

Rossetti: Şi nu e acelaşi lucru frate Bălcescule?

Bălcescu: Ai dreptate şi pe cotor scrijelim cu cuţitul lui Avram Iancu.

Rossetti: Frate Bălcescule, dar dacă ne doare?

Bălcescu: Pe cotorul de la steag obsedatule.

Moş Ion Roată: Îndreptare şi prostie.

Rossetti: Vă rog daţi-l afară pe ăl bătrân că noi nu modificăm zicătorile de pe steag după pofta mujicului. Frate Bălcescule, dă un fax către toate filialele din ţară să s-apuce de revoluţie că e momentu să realizăm eventu'. Frate Bălcescule, unim ţara şi luăm campionatul sau ne arestează şi jucăm în cupa ligii? Auzi, frate Bălcescule, ce face Iancu ăsta la Târgu Mureş de nu ne mai dă nici un semn?

Bălcescu: Cântă la fluier în două limbi ca să priceapă şi românii. Eu cred că dacă-i dăm o diurnă mai bună vine şi la noi să ne sufle-n dudă.

(sună celularul)

Rossetti: Alo, lăsaţi mesajul că vă caut io.....cine ie? Iaşul?

Da, vă ascult. Minune mare fraților. Moldova a intrat în sfârşit pe Connex.

Bălcescu: Ce zice, frate Rossetti?

Rossetti: Cică s-au conectat la revoluția noastră o grămadă de lume: boieri mari, boieri mici şi bere, liber profesionişti, şomeri şi alcoolici.

Bălcescu: Şi din lot cine mai face parte?

Rossetti: Ia ascultați, cică din lot mai fac parte, în poartă Cuza, linia de fund: Conta, Alecsandri, Russo, la mijloc frații Rossetti şi în față îl bagă pe Kogălniceanu.

Bălcescu: A promis la toți că dacă moare de viu o să se îngroape fluierând sub dudu' lui Horea.

Rossetti: Poate gorunu'.

Bălcescu: Sună urât, frate Rossetti, "gorunu".

Rossetti: Doborârea jugului feudal de lemn şi înlocuirea lui cu unu țapăn de fier forjat, abolirea a tot ce e de abolit şi când nu mai e nimic de abolit însănătoşim, desființarea bisericuțelor între boieri, împropietărirea țăranilor prin datul de pământ cu ei, dezrobirea şi boierirea țiganilor, înrobirea şi țiganizarea boierilor.

Moş Ion Roată: Bă taică, mai pot să dau nişte vorbe de duh?

Rossetti: Da, dar cu condiția să-ți dai şi duhul după aia.

Moş Ion Roată: Bă taică, scoateți proclamația, luați-o în mână şi arătați-o la lume din oraş în oraş.

Bălcescu: Ai auzit, frate Rossetti, că Kogălniceanu a fost surghiunit?

Moş Ion Roată: E, lasă tată, că poate îi trece reumatismul.

Bălcescu: Du-te, moşule, şi să-ți fie aia uşoară.

Moş Ion Roată: Dacă te referi la ce mă gândesc eu să-ți fie ruşine,

bă taică!

Bălcescu: Nu, nu mă gândesc la aia.

Moş Ion Roată: E, atunci de impotenți numai de bine.

Bălcescu: Frate Rossetti, sunt însufleţit de marile idealuri solide.

Rossetti: Să mori tu!

Bălcescu: Da, pune mâna să vezi pe viu emanciparea ţăranului.

Moş Ion Roată: Îndreptăţirea frăţiei!

Rossetti: Frate Bălcescule, prietenii noştri care formează diaspora exilului extern din afara ţării ne ajută foarte mult. Am primit de la ei programul revoluţiei. Iacătăvilaş.

Bălcescu: Aha. Chiar uite programul. O fi în Fox Pro sau în Word 97?

Rossetti: Nu ştiu, frate Bălcescule, dar dă-i citire odată, că eu sunt conectat la Internet dar nu mi-am luat computer.

Bălcescu: Pe la 4 dimineaţa scularea la luptă.

Rossetti: Şi pentru ăi bătrâni?

Bălcescu: Pentru ăi bătrâni lupta scularii. Urmează alergare şi violare prin Ardeal şi prin Moldova. Pe la 6 repetiţie la cântece de revoltă şi înjurături. Pe la 7 vocalize cu nevestele boierilor strânse de gât. Pe la 8 servirea micului dejun, grătar la proţap, file de tenis cu p şi fudulii de boier. La micul dejun se ia ceva-n gură după masă, că nu se ştie cât ţine revoluţia. De la 8 la 9 se ascut cuţitele şi steagurile şi de la 9 la 10 se crăcesc furcile. De la 10 la 11 se bat nevestele preventiv, că nu se ştie cât ţine revoluţia. Se ia rămas bun de la soţiile altora, după care se pleacă la luptă. Care ajunge şi la revoluţie va beneficia de locuri la geam în puşcării. Se vor bloca drumurile prin întrebări încuietoare. Se vor distruge podurile prin ruperea coloanelor la ăia care fac podu'. De la ora 18 se va

transmite mare unire. Copiii şi pudicii sunt rugați să nu privească la televizor. Pot să privească decât impotenții, femeile şi bătrânii.

Mediatorul: Nu vă supărați domnul, că mai rău nici nu vă pot spune, dar cum se numeşte firma care produce aceste obiecte de uz casnic si agricol?

Prezentatorul produselor: Firma se numeşte Antijeg General International şi e o firmă română făcută în paralel cu coreenii.

Mediatorul: Poate în colaborare cu coreenii?!

Prezentatorul produselor: Gura, că-ți dau cu spray-ul! A existat o încercare şi de colaborare cu coreenii, dar am colaborat-o mai mult pe soru-mea. Vezi acest spray care are un potențiometru?

Mediatorul: Ce face acest potențiometru?

Prezentatorul produselor: Te bate cu metrul până îți creşte potența. Pentru că firma noastră are deviza "dacă spray-ul foloseşti toată ziua nu puțeşti. Următorul nostru produs este noul săpun de baie cu plutitor.

Mediatorul: La ce trebuie plutitorul?

Prezentatorul produselor: Să nu-l pierzi în cadă că pluteşte deasupra jegului. Acest săpun are avantajul că îți face pielea catifelată pe acolo pe unde deja este.

Mediatorul: (în căşti aude un telefon) Da, stimată doamnă. O telespectatoare ne întreaba ce formă are acest săpun.

Prezentatorul produselor: Are o formă total impenetrabilă, dacă la asta vă referiți.

Mediatorul: Bun, ce aveți mai departe la prezentare?

Prezentatorul produselor: Da, mai avem periuța de dinți cu şenile.

Mediatorul: De ce cu şenile?

Prezentatorul produselor: Să se urce pe munții de tartru de pe dinți. În schimb avem gelul pentru dinți.

Mediatorul: Extraordinar, şi cum arată dinții dacă-ți dai cu gel pe ei?

Prezentatorul produselor: Arată mai sexy, că-i poți da pe spate. De asemenea, avem o antipastă de dinți pentru cei care țin regimuri de slăbire.

Mediatorul: Minunat! Cum?

Prezentatorul produselor: Păi îți crează cu viteză nişte carii sănătoase, de într-o lună nu mai ai cu ce să mesteci.

Mediatorul: Dar after-shave-ul cu care te dai după bărbierit nu aveți?

Prezentatorul produselor: Nu, avem after-shave-ul cu care te dai înainte de câte ori vrei şi după de câte ori vrea el. Şi le pot oferi şi alifia Ben-Gay, o alifie americană.

Mediatorul: După nume pare a fi chinezească.

Prezentatorul produselor: Nu, nu Ben-Gay este alifia pe care a inventat-o homosexualul Ben.

Mediatorul: Mulțumim pentru recomandările făcute şi dați-ne o deviză în final la produsele dv.

Prezentatorul produselor: Cine nu cumpără produsele noastre înseamnă că va avea mai mulți bani pentru produsele altora. Şi vă mai putem oferi detergentul Pronto cu care poți da şi telefon.

Mediatorul: Dar garanție aveți la aceste produse?

Prezentatorul produselor: Avem garanție, dar una singură la toate produsele. Dacă se strică unul trebuie să aşteptați să se strice şi celelalte, că altfel nu e valabilă.

Mediatorul: Eu m-am hotărât, cumpăr filtrul de cafea cu mucuri de țigară, aspresorul de udat plante artificiale, desfăcătorul de damigene, piciorul de călcat rufe, duşul cu microunde, chiuveta cu lighean, cada cu scară interioară şi raşcheta din piele de căprioară.

Prezentatorul produselor: Dați-mi voie să vă spun că ați făcut o alegere penibil de interesantă.

Mediatorul: Mulți telespectatori se plâng că au făcut burtă. Aveți vreun aparat special?

Prezentatorul produselor: Pentru burtă avem ceva special pentru fălci.

Mediatorul: Şi cum funcționează?

Prezentatorul produselor: Le blochează fălcile şi nu mai bagă-n ei.

Mediatorul: Nu, mă refeream la abdomen, la muşchii abdomenului.

Prezentatorul produselor: A, pentru muşchii abdomenului este necesar aparatul de făcut abdomene. Tu stai lângă şi el le face singur.

Mediatorul: Vă mulțumim foarte mult şi vă rugăm în încheiere să ne spuneți ce produse utile va mai crea firma dv.

Prezentatorul produselor: A, sigur. Firma noastră va produce în continuare veioza cu fitil, aurolacul electric de şters parbrizul manual, spray-ul de dezghețat carnea şi vibratorul pentru femei gonflabile.

Mediatorul: Vă mulțumesc.

EPILOG

La apariția acestei cărți evenimentele s-au precipitat atât de brânzos încât el, autorul, şi-a dat seama că nu mai avusese demult o femeie, deşi niciuna nu şi-a dat seama de asta. Evenimentul a surprins chiar şi pe agenții Şcolii de Agenți Termici care de frica acestei cărți au refuzat să se mai şteargă cu prosoapele inoxidabile din dotare şi să se mai spele pe dinți cu periuța din păr de Camel.

În carte puteam apela şi la următoarele expresii:

- "costumul lui era de culoarea oului de rață complexată"

- "ea era genul de patroană în piață cu masă împrumutată"

- "nevastă-sa avea un jerseu pe ea, pantofi cu toc înăuntru şi ciorapi cu abțibild care imită epilarea"

- "motivul pentru care am vrut să fac revelionul în creierul munților a fost tocmai lipsa acestuia"

Iată aşadar câteva din expresiile care ar fi făcut din cartea asta una genială. Dar cum genialitatea este iresponsabilă mă semnez ca unul care n-a avut în viața lui vreo responsabilitate.

Cu modestie impardonabilă, al vostru SEMAKA!

IULIE 1998.

DIN SOMARUL COPRINSULUI

1. Şmecherul - Monolog de cartier 9
2. Pro Patria - Emisiune telespectatorizată 12
3. Mânăstirea Argeşului 17
4. Scrisoare din armată 19
5. Horea, Cloşca şi Crişan 23
6. Tataie şi nepotul adormit 26
7. Jurnal de Cotroceni 32
8. Plutonierul şi librăriile în ajun de Moş Crăciun 35
9. Doi țigani aproape comercianți 40
10. Poştaşul 45
11. 2 homo sapiens dar homo la ofițerul stării civile 48
12. Povestea lui Harap-Alb 51
13. O hoaşcă la planning familial 55
14. Imbecilii primăverii 58
15. Plutonierul şi preşedintele la aeroport 63
16. Interviu cu violatorul din Herăstrău 66
17. Oltenii la oraş 68
18. Inginerul agronom 75
19. Şcoala de demenți 77
20. Transhumatul la sexy-shop 79
21. Cultura vastă a autorului 82
22. Nea Gheorghe Pliscul zis Hardiscul 83
23. O zi din viața nevesti-mii 87
24. Călugării 90
25. Un bocet oltenesc 96

26. Mulțumiri pentru realizarea cărții 102
27. Telefon la Horoscopul Zilei 103
28. Interviu cu 2 prezicători 107
29. Interviu cu 2 militari români întorşi din Albania 110
30. 2 țigani studioşi 114
31. Interviu de-am pururea pe-o stradă 118
32. Femei nu vă măritați niciodată 122
33. Ştiri filmate 125
34. Radio parti țigănesc 130
35. Plutonierul şi matrimonialele 136
36. 2 țigani la doctorul puşcăriei 142
37. Oltenii pe litoral 146
38. Un plutonier confundat cu noaptea 151
39. Țigareta II (FILTRU I, MUCUL III) continuarea seriei MUCII 1 ŞI MUCII 2 155
40. Paşoptiştii 159
41. Prezentare de produse 166

ÎN CURÂND DE ACELAȘI AUTOR:

- VIOLURI DE DOMICILII

- DEFLORĂRI IMOBILIARE

- SPARGERI MATRIMONIALE

- GHERGHEFURI HIMENALE

Pentru scrierea acestei cărți mulțumesc soției mele care mi-a protejat energia creatoare, altfel cu fața asta mă devastau femeile.

Dan Sava

ISBN 973 - 9284 - 41- 8